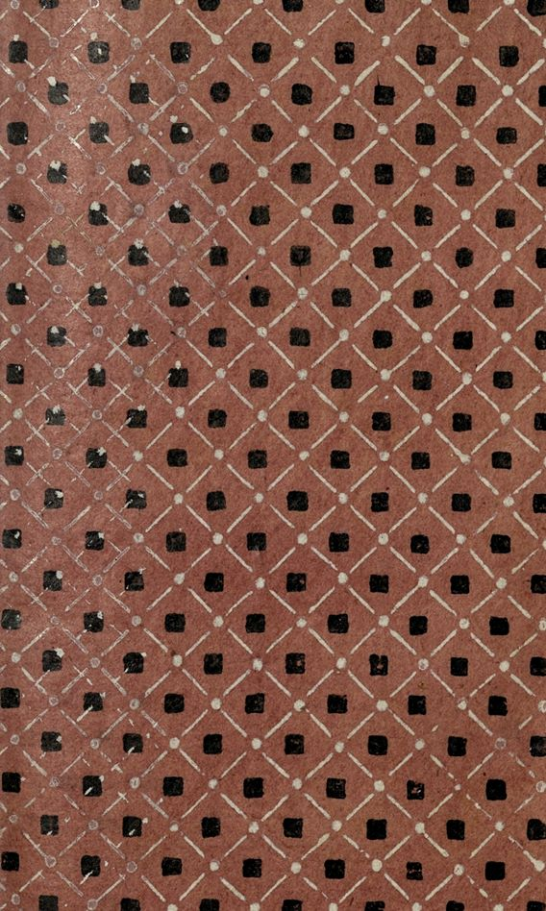

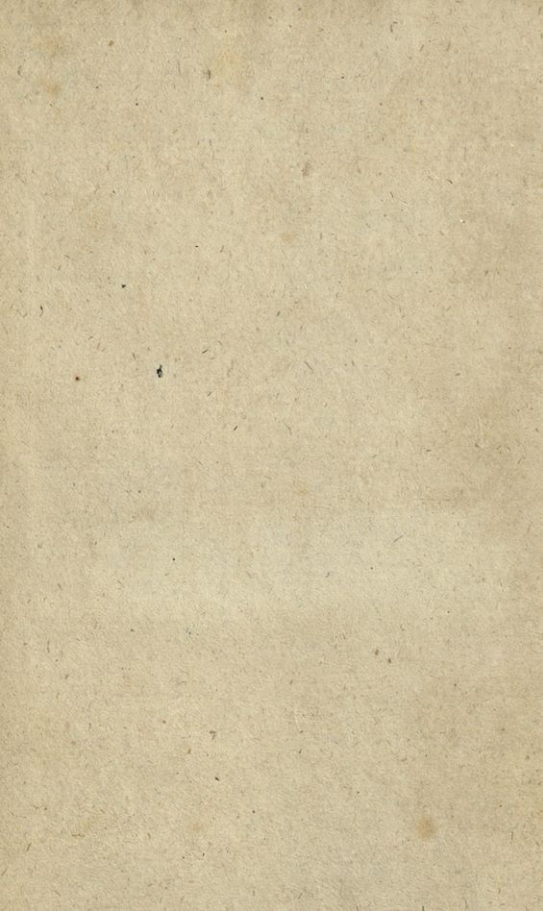
II
C 13043
f

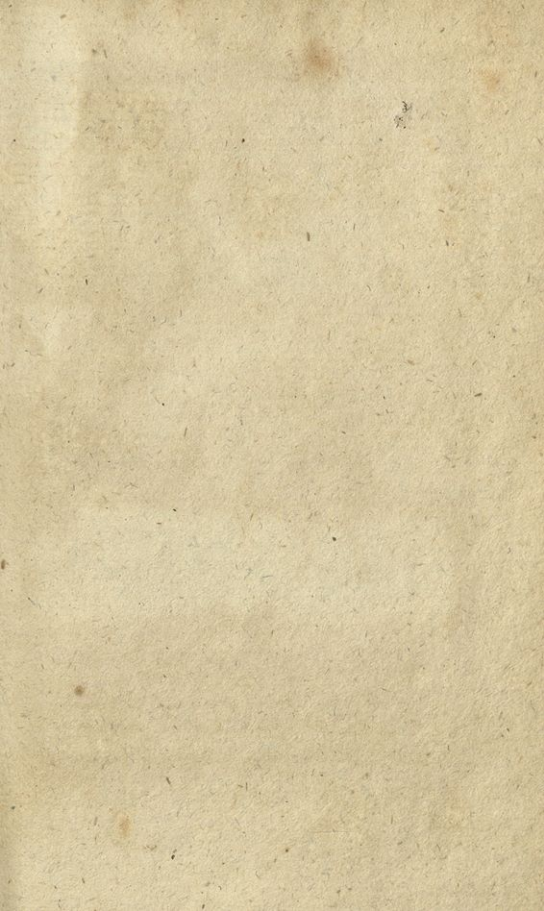
12042 II C. & 1. P.

vo
—
40

Na me zavujpaj tu na temnem poti!
Da jas tvoj zvesti varuh sem;
Tam se svetli nam sonce ja xe proti
Ki veyno sija dobrim vsem.

Duhovni Varuh

z a

MLADOST,

ali

Molitvene Knjizice

z a

Mladenice no Deklici,

ino

tudi za druge ludi prav hasnovitne.

Z' nemškega na slovensko prepisane
od

Martina Versiya,

dosluxenega meznika Sekovske Škofie.

V' RADGONI, 1833.

Pri Alojzji Waicingeri, knjigari.

13043

Nr. 725.

Das Manuscript der windischen Uebersetzung des Werkes: „Schutzgeist der Jugend“, enthält nichts, was der christkatholischen Glaubens- oder Sittenlehre entgegen ist. Weshwegen geistlicher Seits gegen die Drucklegung desselben kein Anstand gemacht wird.

Von dem fürstbischöflichen Seckauer Ordinariate zu Gratz am 27. März 1833.

ROMAN, mp.

Joseph Prasch, mp.
Cons. Secr.

Imprimatur.

Vom k. k. Central-Bücherrevisionsamte in Wien am 14. May 1833.

HÖLZL, mp.

Vorgemerkt.

Vom k. k. Bücherrevisionsamte in Gratz am 21. Juny 1833.

Schodl, mp.

*K' pomoyi za branje ali stetje
knixic.*

Tote pismence, ali kak vi
pravite, *pukstave*: c, s, x, z,
x ino y majo taki glas:

c cambel, precesja, cirkev.	} na mesto	z
s sad, semen, sirota.		f
x xala, xepet, xiba.		fh
z zahvala, zdravje, zima.		s
x xalost, xena, xida.		sh
y yast, vyera, yistost.		zh

vse druge pa se se morejo zdaj
tak zreqi, kak je perle navadno
bilo.

10. 11. 1954

Total experience, all kinds of

112 11 1101X, 1101X, 1101X

1854

1875

...k zřeteli; kákaře přede navážno

PREDGOVOR.

Lubi slovinci!

Da sem jas kakti rojeni slovenec od mladosti skoro na sredini med Marburgom, Optujom, Lotmergom ino Radgonoj prebival, ino prez malega dvajsti lét kakti duhovni pastir bluzi tote sredine med vami xivel, ino na tako vixo vaš jezik ali xpraho, kak se meni zdi, prece spoznal, tak sem si naprejvzel, vam ene take molitvene knixice naprejpoxiti, kere so 'z vekxine tak spisane, kak ste vi tam guqati navajeni, tak jas 'z malega ne dvojim, ki bote vi nje lahko zastopili; tote ali radi no skerbno berte, no bote zagviḡani, ki bote v' njih dosti lepili navukov

ino molitvi najbli, 's kerih te vi,
 qi bote nje dopunili, za vašo qasno
 ino večno srečo velki hasek imeli.

Da bi pa vi lubi slovinci! tudi
 po drugih stranih, po kerih na-
 qišne besede lubite, tote knixice
 lahko zastopiti znali, sem jas vam
 pred navukino molitvami nekelko
 takih besed popisal, kere ene sorte
 ali fele reči pomenijo, tote ali tak
 dostikrat berte, ki bote si nje za-
 pomnili, tak je ne dvojiti, ki bote
 tote knixice povsod lahko zastopili.

Na konci per vaših besedah
 zavolo podugljanja besed, ino za-
 volo, qi xenska guči, kera l nuca,
 v' nekelkih vaših potreben l z' glas-
 nikom vred, ker pred njim stoji,
 ali samo l pa zna vsaki po svoji
 xegi za a, o, ali u brati, kak se
 kerem koli dopadne. Tak posta-
 vim, na mesto sem vidil, se zna

brati: sem vida, vidio, ali vidu ;
na mesto sem hodil, se zna reči:
sem hoda, hodio, ali hodu.

Na mesto z, f, fh, s, sh ino
zh sem jas c, s, ŝ, z, x ino y za
tega volo v' pisanji gorvzel, kajti
da sem skos to zadosti previxan,
da je xe krez dvajsti jezero s' ta-
kimi pismencami drukanih knixic
med lustvo odanih gratalo, ki silno
dosti slovincov tako pisarijo za-
volo njene kratkosti lubi; kerem
pa ŝe se ona xmetna zdi, tisti naj
le od začetka bere, kaj sem njemi
k' pomoqi za branje postavil, tak
bode skoro spoznal, ki je to niq
ne xmetnega.

Ki bodo dalneši slovenci v'
totih knixicah dosti pomenkanja,
dosti naqi zavinjenih, naqi pisa-
nih, ja dosti takih besed najšli,
kere se njim nedo dopadnule, no

VIII

ki bodo vse to pogovarjali, je meni naprej znano; pa da sem jas ne za nje, temu naj blixé le za mojo domovinsko ludstvo po njegovih xelah na lahko zastoplenje tote navuke no molitve spisal, zato se me njihovo pogovarjanje ne bode dotikalo.

Skos pisanje totih knixic sem jas ne nij druga iskati namenil, kak hasnovitne no lepe navuke no molitve vam, lubi slovenci, naprej poloxiti, skos kerih zderxanje vi vašo qasno ino veqno srečo povekxati znate; tak glejte ali, ki se to zgodi, tak bote vi meni no sami sebi velko veselje napravili.

M. V.

B e s e d e,

kere ene sorte ali fele reqi pomenijo, so tote:

Beteg ali bolezen.

Bije — kole (vura).

Biq — *gajxla*.

Biuvati — *gajxlati*.

Blagoslav — *xegen*.

Blagoslaviti *xegnati*.

Bole — boj.

Bolxe — bojxe.

Britof — pogrobje.

Cesta — steza.

Cvek — xrebel — qavel.

Del — *tal*.

Delexnost — *taljemanje*.

Dnes — dones — gnes.

Dodeliti — *vtalati*.

Dol — doj.

Hasek — *nuc*.

Hasnuti — k'nuci biti.

Jezero — toxent.

Igrati — se *kartati* — *spilati*.

Igrati tudi pomeni — goditi.

Klice spužati — cimiti.

Knez — *first*.

Knige — bukve.

Knixice — bukvice.

Krepiti — poterditi.

Kupa — kelih.

Kvar — škoda.

Lenoba — nemarnost — *vtragli-*
vost — manjost.

Lubav — lubezen.

Lubniti — kušnuti.

Marno — skerbno.

Mučenik — kervosvedok — *man-*
ternik.

Namerjenje — konec — *cil*.

Narav — natura.

Natiskati — *drukati*.

Obrejuvanje — vxivanje — *spi-*
xanje.

Obujinski — *gmajn*.

- Obqinstvo — *gmajna*.
 Ocet — *jesih*.
 Odxalnik — *trostar*.
 Osoba — *perxona*.
 Oxalenje — *grivinga*.
 Oxaliti — *zgrivati*.
 Ovaditi — *na znanje dati*.
 Ovarati — *v' pamet vzeti — za-*
merkati.
 Oqistiše — *ice*.
 Pismenca — *qerka — pukstava*.
 Pitati — *barati — prašati*.
 Pitati tudi pomeni — *debelo*
napraviti — podrediti — pod-
kermi.
 Platiti — *playati*.
 Poboxno — *brumno*.
 Poboxnost — *brumnost*.
 Pogajati — *eden drugemu dober*
biti — se glihati.
 Pokaranje — *kastiga — strajfinga*.
 Pokopalise — *grob*.

Pomnoxiti — pogmerati — kcoj-
dati.

Postoj — stacion.

Premagati — ladati.

Premoxenje — glext.

Premoxen — bogat.

Priklad — zgled — *eksempel*.

Prilika — priloxnost.

Priporaqanje — ofravanje.

Priporoqitba — ofer.

Rano — zgoda.

Razum — zastopnost — pamet.

Razumeti — zastopiti.

Raqun — rajtinga.

Sklep — vud — *glid*.

Slava — qast.

Slobodno — *xiher*.

Sonqni xar — sonqna svetlova.

Svedok — priqa.

Svedoqiti — priqati.

Stup — steber.

Skeden — gumno.

- Šteti — brati.
 Šteti se tudi veli — eden, dva,
 tri i. t. d.
 Zabloditi — zajti.
 Zajnka — *strufa*.
 Zakon — postava — zavez —
 testament.
 Zakon navadno pomeni — za-
 vezo moxa ino xene.
 Zlasti — nimer.
 Zlo — moyno — silno — ter-
 dno — jako.
 Zlost — pregreha.
 Zmotiti — spačiti — *zmejsati*.
 Zrak — *luft*.
 Zrok — *urxoh*.
 Zvati — klicati.
 Xidov — Jud — Izraelit.
 Xitek — xivlenje.
 Xmetno — texko.
 Tergati se — biti se — rezati se.
 Terkati — klukati.

XIV

- Vekšina — vekši tal.
 Velkanou — vuzem — letence.
 Venec — kranec.
 Vgledalo — špegel.
 Vkaniti — *noriti* — *golufati*.
 Vnogo — dosti.
 Vnoxina — dosti lustva.
 Vojka — *strik*.
 Vrelec — vreašina.
 Vqiniti — storiti.
 Qednost — krepost — moqnost
 — *tugent*.
 Qemeriti — jeziti — hujd biti.
 Qemeri — qemernost — jeza.

*stvarnika. — Kak ti z' Bogom
zaynes, tak boš z' Bogom do-
konyal.*

*Opravi bole s' sercom, kak
z' vustami tvojo*

Juterno molitvo.

Moj Bog ino Gospod! tebi
sem jas moje perve misli duxen,
ti si me toto nou obvarval, v'
keroj je dosti ludi zbetexalo, ali
celó vmerlo. Poterden skos sladko
spanje sem se jas na novo k'
xivlenji zbudil, ino se znam s'
serqnim veseljom na mojo oprava-
vilo podati. Ti mene k' tomi s'
totim dnom darujes, da bi jas
gnes na poti pobolganja ino qed-
nosti k' zveliqanji pa blixie prišel,
za kero si ti mene stvaril. — Kak
se jas oyem tebi zadosti zahvaliti
moj Bog ino moj Gospod!

Kelko dni mojega xivljenja
je xe — na veyno preminulo!
Kak malo pa xe sem jas za mojo
zvelikanje xivel! Gnešni den
čem jas v'tvojem imeni zaleti!

Kak dostikrat sem jas mojo
naj bolšo naprejšvetje xe prelo-
mil! Či se te gnes pá nameni
tak zgoditi? O Bog pred tem ti
mene obvari! Ob kelko več jas
mojo slabost spoznam, ob telko
skerbnej se čem varvati posebno
toteга greha, k'kerem jas mojo
naj večšo nagnenje občutim; si
čem mójo vzeti se njega odva-
diti, no dobro včiniti. Tota mi-
sel, da ti povsodi vse vidiš, naj
mene od vsega hujdega proč derxi,
no me naj k' vse mi dobremi na-
gible! Poxegnaj no poterdi mene
tvojega slabega otroka nebeški
Oča s' pomočjo svetega Duha

skoz Jezusa Kristusa mojega Gospoda ino zveliyara! Amen.

Dobre misli no ofranje v' zedinenji z' zasluxenjom Jezusovim, skos kero xe le vso našo djanje no popušenje zasluxejoče postane.

Naj svetexi vsegavidejoči Bog! tebi so vse moje misli, tebi je vso mojo naprejšvetje znano. Vse, kaj bom jas koli gnes po moji duxnosti vqinil, vse to qem jas k' tvoji qasti 's pokornosti no 'z lubezni k' tebi vqiniti, vse to se naj po tvoji sveti voli zgodi.

Vse moje misli, besede no djanja, vso mojo delo ino opravilo, vse moje stopinje, vso mojo skerb ino terplenje — vse, kaj koli mene lahko ali xmetno stane, jas tebi o Jezus ofram, ino si terdno naprejšvemem, vse tisto misliti, guqati

no vjuniti, kaj je tebi dopadljivo. Jas vem po celi moji mogounosti tvojo sveto volo dopuniti. Na tako vixo se jas zavujplivo tvoje-
ga svetega poxegnanja douakam, kajti da vejn, ki ti dobro volo za djanje gorvzemeš.

O Jezus! s' tvojim zasluxen-
jom jas vso mojo delo, ino po-
pušenje, vse moje krixe no texave
zedinim. Ja v' tvojem imeni 'z
goreye lubezni vse tebi zroqim,
kak si ti 'z lubezni k' meni vse
tvoje krixe no texave, tvojo bridko
terplenje no smert tvojemi nebes-
kemi Oqeti zroqil.

O troxtar sveti Duh! razsve-
ti, vixaj no poterdi mene v' ce-
lem mojem xivlenji skos tvojo
sveto gnado ino lubezen!

O sveta Divica Maria! moj
sveti angel varuh! moj sveti ker-

stni patron! proste vi za me, da bom jas, kak vi, premogel vsikdar boxjo volo dopuniti, no na tako vixo k' vam v' nebeško kralestvo priti.

V' imeni Očeta, ker me je stvaril, Sina, ker me je odresil, ino svetega Duha, ker me je razsvetil, se jas v' moje vse duxnosti podam. Amen.

Premisli te,

1) *Kaj je tvoja duxnost vyiniti, kak box se k' njoj pripravil, ino njo dobro dopernesel.*

2) *Kere prilike bi tebi k' dobre, no kere k' hujdemignes naprejpriti znale, no kak box dobre k' tvojemi haski oberнул, ino kak box se hujdi h zognul.*

3) *Ti vejs, kaj je tebi nevarno; vsega tistega se skerbno*

ino stalnovitno ogibli. Reci k' Bogi no samemi sebi: gnes yem jas mojo naprejvzetje zderxati.

4) Ogibli se posebno tistega greha, kerega ti naj veykrat doperneses, ino ker te k' dostim drugim grehom zapelati zna; kak k' gizdosti — terdoglavnosti — yemernosti — preklinjanji — zaniyavanji — ogovarjanji — neyistosti i. t. d. Yi bo tebe to prvi den xmetno, tak bo te drugi den xe lexi stalo.

5) yi ti to vsaki den vyinis, tak bode ti, yi duxe lexi naprejprislo, grehov se ogibati, no na poboxnosti gorjemati.

S' takim naprejvzetjom se podaj na tvojo delo. Bog bode tebe poxegnal.

Pri deli.

1) Premisli, kak dobro je za te, da ti delati, no si tvoj kruh sluxiti znas! Kak dosti betexnih je, ki bi radi delali! Bogi se zahvali, no ob telko hitrej delaj!

2) Niy na pol ali nemarno, temuy vsetak skerbno opravi, kak je potrebno, ino kak Bog ye meti.

3) yi se hitro ino z' veseljom na delo podas, tak se Bogi no ludem dopadnes, ino nje tudi lexi no bolse opravis, yi pa vnoxliv na delo gres, tak nje xmeye no lagodnej doperneses.

4) Ne smes niy na jutro pustiti, kaj premores gnes vyiniti. Jutresni den bode za drugo djanje.

5) Vari se yemernosti, kletvice, no vseh takih guyov, keriso pohlevnemi zaderxanji no lubezni blixnega zoperlivi.

6) *Či ti sam rad v' grehi ostaneš, tak je vsa tvoja skerb, s' keroj bi si nebesa zasluxiti znal, za veynost zgublena. O kak nedorečeno si ti škodis! Zakaj te s' tvojim pobolsanjom odnasas?*

Pri jedi.

Spomni se na besede svetega Pavla, ker pravi: či vi jejte ali pijete, ali kaj koli delate, tak delajte vse k' časti božji. 1. Kor. 10.

Kda vura bije.

Je xe pá ena vura minula, kera nebo nikdar več nazaj prišla! Kak sem jas njo dopernesel? Sem xe pa eno vuro blixé smerti! Kak bi za me bilo, da bla ona za me ta zadna bila? Jas vem to prihodno, ino vse druge, kerih še se dočakati mam, o moj Bog!

tak dopernesti, kak bom si v' moji sledni xelet, da ble one dopernexene bile.

O Bog! tebi uem jas xiveti no mreti.

Po vujinjenem grehi.

O tak sem pa drugou pregrexil! Moj Bog! kak seryno mene griva — ja nikdar neuem jas veu grexiti. Moja slabost naj meni ne sluxi k' caglivosti, temuq k' tomi, ki bom jas na se bole pasko imel, ino se bole ponixno zaderxal. — O Bog! poterdi mene k' vseimi dobremi djanji.

Ob uasi skuxnjave.

Vsegavedejoqi Bog mene vidi! On bode moj sodnik, za tega volo pa neuem prepovedanega djanja vujiniti, no pred mojim Bogom grexiti.

Kaj

Kaj bi meni hasnulo, ūi bi po mojem hujdem poxelenji xiveti htel? O gviŕno bi mogel kaŕtigo terpeti, no se sam pred soboj sramuvati! — Kak bi te z' me-noj v' smerti — kak bi za me na ovem sveti bilo? — Kak veselo pa bode za me, ūi zdaj skuŕnjavo premagam! Ti o Bog bodi meni k' pomoŭi! da se njoj proti postavim. Ti moj Jezus mene pred vsem hujdim obvari!

Veqerni navuki no molitve.

Moj Bog! jas se tebi ponixno zahvalim za vse dobrote, kere si ti meni no mojim blixnim gneŕni den skazal.

Ti si vsikdar perpravlen za nas oŭetno skerbeti. Pa kak sem

se jas, tvoj otrok, gnes zaderxal?
Ob kelko sem gnes blixе k' mo-
jemi zveliqanji prišel? —

* *

*Tu premislavaj, kelko ti yas
ali trudnost dopusti:*

*„Kaj si ti gnes dobrega ali
hasnovitnega vyinil — na kako
vixo? — no 's kerega zroka?*

*Kak si ti tvojo dobro na-
prejvzetje dopunil?*

*Si ne niy od tvojih dux-
nosti zamudil?*

*Si morebiti koga razxalil,
sovraxil, si njemi nevoslivi bil,
njemi kako skodo napravil, ali
si ga v' kerі greh zapelal?*

*Si ne niyesa proti tvoji vesti
vyinil?*

*Si ne pa nazaj v' tvoje na-
vadne grehe padnul? no 's ke-
rega zroka se je to zgodilo?“*

Zahvali se ponixno veynemi Bogi, yi si tak sreyn bil, ki si vey dobrega, kak hujdega vyinil, ki si se smertnih grehov zognul. Pa zgrivaj tudi vse odpustlive grehe; kajti da je vsaki, yi kakhte mali, deno razxalenje boxjo.

* * *

O moj Bog! jas sem pa drugoy pregrexil! ze zgrivanim sercom prosim jas tebe za odpuxanje mojih grehov, ino za pomoq k' pobolxanji. Jas se yem dale naprej bole skerbno greha ogibati, no vse hujdo, kelko bode mi naj vey mogoyo z' dobrim popraviti.

O moj Jezus! kak sram je mene, da sem jas gnes v' tvojem nasledovanji pa tak daley nazaj zaostal! Smili se krez me!

O Maria no vsi svetniki boxji!

čast no hvalo dajte vi Bogi namesto mene, ker si jas zdaj počivam, dokliq meni v' tal ne pride njega z' vami vred na večno častiti no hvaliti.

Pusti tudi, o Bog duše pokojnih v' miri počivati, no večna luč naj njim sveti!

O kak dobro je, da človek zna zdrav k' pokoji iti! Kak sla-dek je mir trudnemi! O Bog! jas se tebi zahvalim za toto dobroto, ino priporočim sam sebe, no vse ludi, kakti moje brate no sestre v' tvojo očetno obrambo.

Zdaj mirno jas zaspim,
No Oqa! to xelim,
Da s' spanjom te častim.

1) *Per slayenji ne pozabi na sramoxlivost, velko vey se spomni, da Bog tebe tudi v' temi vidi.*

2) *Spanje te naj na smert spomeni. Premisli, kak bode tebi pri serci, da bos ti enkrat tu na smertni posteli lehal. Kaj bos te obhalival, ino kaj bos si xelet? Za to si zdaj skos tvojo djanje, no popuzenje skerbi.*

3) *Ti ne vejs, yi se jutra douakas ali ne. Dosti si je zdravih doleglo, pa so mertvi v' posteli najdeni bili. yi bi se tudi tebi tak zgodilo, premisli, kak bi za te bilo.*

4) *Vzemi si k' serci, kak strasno je z' gresnoj vestjoj zaspati!*

5) *yi je v' noyi pres spanja xe samo ena vura tak duga. Kak duga, kak caganja puna pa bode za pogublene veynost! — Kak strasno bode njihovo veyno terplenje!*

Juterna molitva za nedelo.

Tak sem jas pa en tleden o Bog! prexivel, v' kerem sem si dosti tvojih dobrot zavxil, ino znam gnes drugoy toti sveti den poqivanja svetiti. Za obojo se jas tebi moj Bog zahvalim! — Pa kak sem jas tote preminjene dneve dopernesel — kak bom jas gnešnega vredno svetil?

Ti meni toti den mira k' tomi dodelix, da bi, kak si telo od dela poqiva, tudi moja duša od prevelke skerbi za posvetne reči si poqivala, ino se ob telko lexi od rastroženih misli odločena k' tebi pozdignula, ino se za svojo večno srečo skerbela. — Jas bi se deno mogel na poti mojega vandraja večkrat vstaviti, ino pre-

gledati, či sem jas od mojega cila, kam si priti xelim, ne kde zajxel, či sem ne na mesto naprej, nazaj prixel, ali na mesto bolxi, la-
godnexi postal! — Skos tvojo sveto besedo o Bog! mene zbudi, razsve-
ti no vixaj, skos tvojo sveto gnado ti meni k'tomi na pomoq pridi!

Gnes bi jas mogel razvi obiska-
vanja cirkvi tudi druge dobre dela
vqiniti, za kere v'tjedni qasa ino
prilike ne zmorem — bi mogel skoz
branje pridnih knjig, ino skoz druge
pametne guqe sam sebe no druge
k' dobremi zbuditi — bi mogel dela
kristjanske lubezni dopernaxati,
kere so tebi o Bog! naj dopadli-
vexi ofer. Naxo navadno roqno
delo je gnes prepovedano, ne,
ki bi se mi smeli v'xkodljivo manju-
hivanje podati, temuq ki bi se
mogli na dosti vrednexo ino bolxo

vixo za našo dušo skrbeti. —
Ja tak qemo mi toti celi den svetiti!

Toti den si ti nam k' poterdenji
naše telovne moqi dodelil, ino nas
tvoje otroke dobrotlivo z' nedux-
nim veseljom darujex. Toti od
tebe tak lepi stvarjeni svet tvojo
vsegamogoqnost oznanuje, no tvo-
je svete dare obilno vxiva. Spo-
min na te moj Bog! bi mogel meni
njega že lublexega napraviti, pa
tudi bi me mogel nazaj poderxati,
ki ne bi nedostojno, ino krez mero
tvoje dobrote vxival.

S' poboxnim veseljom, kak pri-
den otrok, qem jas tebe Oqa!
qastiti no hvaliti.

Ali xalostno je quti! da se v'
nedelo dostikrat vej hujdega, kak
v' celem tjedni zgodi. Pred tem
obvari mene o Bog! Ne dopusti,
ki bi jas skoz lagodno zaderxanje

drugih zapelan kaj takega vvinil, kaj bi kristjanstvi zoper bilo; temuq ravnaj mene k' tak dobrei zaderxanji, ki bodo si drugi od mene za svojo poboxnost znali navuk jemati.

Tak si jas ali xelim, da bi nedela od mene no vseh ludi posvečena bila, kera je v' spomini Kristu-sovega gorstanenja, k' spomini poslanja svetega Duha noterpostavljena — o da bi ona meni no vsem vernim puna zveličanja ino xegna boxjega bila! Amen.

P r e d g a

tudi k' zapovedani boxji sluxbi slisi, no je njo vsaki ravno tak, kak sveto mešo yuti duxen. V' molitvi mi Bogi povémo, kaj si xelimo; v' predgi pa Bog nam povej, kaj on ye. Ker je'z Boga,

(ker oye otrok boxji biti) tisti besedo boxjo rad posluxa, za tega volo pa vi nje neyete posluxati, da ne ste 'z Boga, pravi Kristus. Joanez 8, 47.

Posluxaj vsako predgo, kakti glas boxji, ker tebe v' dobrem podvuyi, k' dobremi opominja, te na tisto spomeni, no tvojo vest pomiri. Vzemi si verno naprej boxjo volo yi duxe bole spoznati, no njo zvesto dopuniti. Zapomni si od predge tisto, ino si k' serci vzemi, kaj se posebno tebe dotiye. Navadi se 's predge si za se navuke jemati, ne pa njo na druge zgernjuvati.

Hodi tudi, kda ti je le mogoyo popoldne k' kristjanskemi navuki, ker je odrasenim ravno tak, kak otrokom potreben.

Po predgi sam sebe pitaj:

Kaj sem jas zdaj yul, kaj sem perle ne vedel, ali ne nikdar prav premislil? Kaj za hasek ali trošt znam jas 's toga imeti? Kak se to k' mojemi stani navda, ino kak jas to zderxati premorem?

Sem jas tudi totemi grehi podverxen? — Či se jas tudi v' toti nevarnosti znajdem, kere se ogibatiso me predgar spomenuli? — Sem jas dozdej 'z nespameti ali 'z nemarnosti gresil? — Kak oyem jas to popraviti?

Ker navuk se je posebno mene doteknul, kerega bi si jas ali moyno k' serci vzeti mogel, da bi se veykrat skos tjeden na njega spomnil, ino deno naj to menje totega gledal dopuniti?

Na tako vixo box ti'spredge hasek imel, ino yi duxe bolsi

kristjan postal. Pri sveti mesi tvojo dobro naprejuzetje Bogi ofraj, ino njega za njegovo sveto pomoy prosi.

Či ti v' cirkvo priti nemrež.

Dopernes tisti yas, v' kerem bi se mel v' cirkvi znajti, doma v' tihi poboxnosti; moli, kak Kristus veli, v' tvoji hiski; bodi z' mislami v' cirkvi. Beri evangelske knige, premislavaj sveto mexo; zedini tvojo molitvo ino ofer z' molitvoj no z' ofrom mesnika, ali velko vey Jezusa Kristusa samega; poklekni pred boxjo mantro, premislavaj smertno terplenje Jezusovo, kero je on 'z lubezni k' nam na se vzel. To so ja naj imenitnese reyi svete mese.

Gledaj tvoje zamude skos po-

*poldnesno cirkveno obiskavanje
zategnuti.*

*Vi tebe sluxbe ali lubezni
duxnost zamudi, tak misli: po-
kornost ino lubezen bodi gnes
moj ofer! Bog ja ne gleda samo
na djanje, temuy tudi na volo.
Ofraj tvojo domayjo opravilo
Bogi. Kaj je tvoja duxnost, je
tudi njegova vola; ino njegovo
volo dopuniti, je ne niy druga,
kak boxja sluxba.*

Veyerni navuk.

*Premislavaj, kak si seti indi
— no v' cirkvi zaderxal — kak
si ti den — jeli sveto ali gresno
dopernesel? Zgrivaj tvoje grehe
no nemarnosti — skleni pri sebi
dobro ino moyno naprejvzetje
za prihodni tjeden! prosi veyne-
ga Boga za njegovo sveto po-
moy ino xegen.*

Molitveno obudjenje za nedelo.

*Či ti Boga za tvojega naj
bolšega Očje spoznaš, ino si nje-
ga nazounega naprejpostaviš,
tak so xe tvoje misli molitva.
Či ti premisliš, kak mogouen,
kak moder, kak sveti ino popu-
ni je Bog, ja da je on sam
na sebi naj veksa dobrota;
tak moreš ti pun časti, no lu-
bezni sam pri sebi reči: Moj
Bog! kak očem jas tebe zadosti
častiti no lubiti! Tudi to je
molitva. — Či ti premisliš, kak
dobrotlivi je Bog za nas; tak
boš se ti ja krez njegovo dobrot-
livost veselil, ino se njemi za
njegove dobrote, kerih je telko,
da njih nise presteti ne zmore,
seryno zahvalil. Boš se njemi
z' otročjim zavujpanjom kres*

tvojo nevoló potoxil, boš se
 njegovemi oyetnemi oskerblenji
 prekdal, boš ga za pomoy v'
 potrebi no nevarnosti, za gnado
 ino xegen, ino za yasno ino
 veyno sreyo, kere si sam per-
 praviti ne premores, prosil. —
 Ti boš tvoje zravenkristjane,
 posebno tiste, s' kerimi si se v'
 blixesnem znanji, ja — celo
 tvoje sovraxnike — v' tvojo mo-
 litvo sklenul, ino za nje, kakti
 tvoje lublene brate, Boga pro-
 sil. Ja ti boš tvoje grehe seryno
 zgrival, ino s' terdnim naprej-
 vzetjom tvojo xivljenje pobolsati
 tvojega stvarnika za odpusenje
 prosil. Tak vidis, za kaj vse ti
 Boga v' molitvi prositi mores,
 yi ravno ne za vse na enkrat!
 Pa ne je tak dosti na besedah
 lexoyo, kak na tvoji dobri voli,

kero ti v' serci mas. Vsaka tiha
 ali glasna hvala boxja — vsaki
 poboxni pogled v' nebo — vsako
 yisto veselje krez Boga ino nje-
 govo prelepo stvarjenje — vsaka
 zahvalnost k' Bogi, podanje v'
 njegovo sveto volo, ino gor-
 ofranje — vsako zgrivano, ali
 za pomoy vyinjeno zdehnenje —
 na sredini v' tvojem opravili,
 yi ga ravno nise ne ovara —
 je xe molitva. Le Boga vsikdar
 pred oymi no v' serci mej, tak
 box ti vseli, no gvisno dobro
 ino zvesto molil. Ob kelko vey
 ti Boga spoznas, ino njega lu-
 bis, ob telko bolsa bode tvoja
 molitva, ino ob telko lexi bode
 tebe v' njoj stalo. — Yi so tvoje
 misli rastrosene; tak se ponixaj
 pred Bogom, ino se skerbi nje z'
 novega k' njemi obrniti.

Molitvene knixice morejo k' podvuyenji za molitvo biti, morejo yloveka od rastrosenih misli nazaj derxati, no njega na po-boxne misli napelati. Samo bran-je takih knixic se se ne pravi moliti — temuy, yi oyes zvesto moliti, te si k' serci vzemi, za kaj ti prosis — jeli ti to z' resnicoy reyi znas, ino tudi res-niyno v' misli mas. Ali bi ti htel Boga za kaj prositi, za kaj bi ti v' serci ne blo? —

Yi v' knigi kaj takega naj-des, kaj se tebe posebno dotiye; tak njo vkup zapri, no s' tvo-jim sercom k' Bogi guyi. Per-stavi tiste reyi sam, kere so tebi samemi znane no obyutlive, kajti da tistih ti v' knigi nem-res najti. —

Ne prenagli se! bolje je eno samo misel prav k' serci vzeti, kak pa cele knjige pohitoy prebrati. — Premislavati je naj imenitnesa rey. — Tak box se ti navuyil, ki box tudi pres knjig s' tvojim sercom vedel moliti. —

Kda se ti z' drugimi v' molitvi znajdes, te davaj po boxnost na znanje — pusti njo na tvojem zvunesnem teli viditi — moli kleyejoy, ino z' gorzdigenjenimi rokami. Ne gledaj okoli sebe, no z' nikom ne guyi.

1.

Roke, serce no se oyi,
 Či molis, k' Bogi zdigni ti,
 Kaj cirkva je, premisli ti;
 Premisli, kdo se v' njoj qasti.

2.

Kdo tote sreče spoznal ne bi,
 Či k' Bogi on moliti zna!
 On gnado drugim ino sebi
 Sprostiti vej od stvarnika.

3.

Či vse duxnosti mi vujimo,
 Te Bog nas ma v' perjaznosti;
 Či zvesto prosimo, dobimo
 Od njega vse potrebnosti.

Gospodna molitva.

Gvisno naj bolsa molitva, kajti da je njo nas Jezus Kristus sam vuyl, ino da je v' njoj vse zaderxano, za kaj je nam prositi potrebno! Ker toto molitvo s' sercom moli, tisti v' imeni Jezusovem moli, no bode gvisno oslisan. — Pa je ne tak dosti na besedah, kere vsaki prav ne zastopi, temuy na tem je naj vey lexoyo, kaj one v' sebi zaderxijo. Vzemi si na skerb, ki box razloxenje tote molitve, kero zdaj tu pred soboj popisano najdes, dobro zastopil.

Oya naš, ker si v' nebesah!
 Ti o Bog si naš Oya! si moj
 no vseh ludi Oya! mi vsi smo
 tvoji otroci v' Kristusi. Kak je
 nebo nad zemloj, no povsodi nad
 nami; tak bodi tudi moj duh k'
 tebi o Bog pozdignjen, ker ti
 milostivno 'z nebes na me vidiš,
 ino vsako zdihavanje mojega serca
 quješ. S' ponixnim ino otročjim
 zavujpanjom jas k' tebi Oya ne-
 beski molim! Kak se tvoja očetna
 lubezen kres vse ludi rastegne;
 kak tudi jas vse moje perjatele
 no sovraxnike, kakti moje lublene
 brate ali sestre, v' mojo serce no
 molitvo sklenem, ino prosim za
 nje, da bi se njim vse to zgodilo,
 kaj jas sam sebi xelim ino pro-
 sim. Ti Oya nebes ino zemle!
 ti maš vsega zadosti, no si mi-

lostivno perpravljen vsakemi podeliti, kaj on potrebuje.

Posveyeno bodi tvojo ime!
To je moje prvo otročjo xelenje. O da bi vsi, ker tvojó sveto ime imenujejo, ino se na te zezavajo, tebe Očá nebeski, no tvojega Sina Jezusa Kristusa či duxe bolše spoznali, čiastili no lubili! Vso našo djanje no popušenje bodi tebi na čiast! Ja celi svet naj tebe čiasti!

Pridi k' nam tvojo kralestvo!
Tvojo kralestvo je tam, kde ti vixaš. Pridi ali v' naše serca, ino nje vixaj skos tvojo sveto gnado, ino daj, da bomo mi pri vseh naših mislah, besedah ino djanji tebi podložni: tak je tvojo kralestvo v' našem znotrešnjem, dokliq se tebi ne dopadne nas k' daruvanji za našo zvestost v'

tvojo kraljestvo vzeti, kde bomo mi tvojo yast ino veselje na vse veke vxivali!

Izidi se tvoja vola kak na nebi, tak tudi na zemli! Kak tvoji angeli v' nebesah tvojo sveto volo vsikdar is yistega dopunijo; tak bodmo tudi mi perpravleni njo na zemli vsikdar zvesto ino 's yistega dopuniti. Na tako vixo bode naxo xivljenje xe na totem sveti nebeškemi xivljenji podobno. Ti o Bog ja nij druga, kak samo dobro xeliš! Daj ali meni moy ino gnado, ki nebom tudi jas nij druga ino naji xelet, kak vse tisto, kaj no kak ti xeliš.

Daj nam gnes nas vsak deni kruh! Tebi Oya nebeški! je znano, kaj mi gnes, ino vsaki den za naxo telo ino duxo potrebuje-mo. Mi tebe, kak ponixni otroci

prosimo, daj nam tvoj sveti xegen!
 Daj meni telko moqi, ki bom si
 jas vse tvoje dari zahvalno, zado-
 volno ino po pravi meri vxival;
 daj meni milostivnost, ki bom tudi
 druge potrebne po mojem pre-
 moxenji rad daruval. Daj meni
 no vsem ludem spoznati, ki smo
 tebe za tvoje nam skazane dobrote
 qastiti no hvaliti duxni.

*Odpusti nam nase duge, kak
 tudi mi odpustimo nasim duxni-
 kom! O Bog! kak dosti je mojih
 grehov, kak velka je moja krivica!
 kere jas nikdar zadosti popraviti
 ne zmorem. Za tega volo pa te
 ze zgrivanim sercom ponixno pro-
 sim za odpuxanje skoz zasluxenje
 tvojega Sina Jezusa Kristusa! Ob-
 meqi pa tudi mojo serce, da jas
 vsem tistim, ker so mene razxa-
 lili, resniqno odpustim, kak si*

xelim, da bi ti meni odpustil; daj meni tak odpustljivo volo, da jas s' tvojim Sinom Jezusom za nje molim: Odpusti njim Opa nebeski, zakaj oni ne vejo, kaj vujnijo! — Mi smo ja vsi hujdodelniki, ker mi vsaki den odpuxenja, previdenja ino milosti potrebujemo.

Ne pelaj nas v' skusnjavo!
 O Bog! ti poznaš mojo slabost ino k' hujдеми nagnenje, tebi je znano, kak hitro, ino kak lahko sem jas zapelan. Ne pusti me v' tako pajdaštvo, v' take prilike priti, v' kerih bi jas gresil. Daj meni volo, da se hujdega zognem, ino serynost, da se hujдеми proti postavim, kde se ga zognuti ne premorem. Ne dopusti, ki bi jas nedostojne reqi rad gledal, ino nesramne guqe rad posluhal; ja daj meni moyno gerdlivost pred vsem,

vsem, kaj je koli grešno ino ne-
spodobno. Obderxi me v' ponix-
nosti no strahi boxjem. — Vu vsaki
skušnjavi, skos kero bi se naša
zvestost obstojeqa pokazati mogla,
bodi nam ti povsodi nazoqni Bog
na pomoq! Ne pusti nas oslabeti.

Temuy odresi nas od hudega!

Naj vekxo ino resniqno hudo
je samo greh, ker nas od tebe o
Bog! odloqi, no nas v' veqno
pogubljenje spravi. Pred tem nas
obvari, od tega nas odresi o
Gospod! Te bode tudi vse drugo
hudo na sveti qi duxe menxo,
ino dosti lexi poterpexlivo. Ja
celo tisto terplenje, kerega se mi
zognuti ne zmoremo, ino tudi
tisto, na kerem smo si mi sami
krivi, bodi nam kakti oqetna
kastiga k' naši sreqi, dokliq mi ne-
bomo kak do smerti zvesti sluxev-

niki od vsega hudega odrešeni k' popunem zveličanji prišli.

Amen. Naj se zgodi! No se tudi bo zgodilo, qi smo mi prav v' imeni Jezusovem molili.

Prošnja za svoje zraven kristjane.

Molitva lubezni.

Vsegamogouni Bog! tebi je znano, da mi eden drugega kak brati no sestre tak lubimo, kak ti nas tvoje otroke lubix. Kaj koli mi sami sebi xelimo, za kaj si mi prosimo, to mi tudi drugim xelimo, ino njim prosimo, kaj se mi koli od tvoje o Bog! kres vso mero velke milosti dobrega do-
yakamo, vse to mi seryno xelimo, da bi tudi vsem našim zraven bratom ino sestram od tvoje milosti dodeleno bilo.

Ti o Bog! nje vse poznax, ti nje seryno lubix; ja tvoja lubezen veq premore, kak vsa naxa proxnja. — Pa ti deno dobrovolno na molitvo naxe lubezni posluxax, skos kero mi tebe kakti nas vseh Oqe na pomoq zovemo, ino eden za drugega prosimo.

Mi bi dostikrat drugim radi pomagali, pa njim ne zmoremo pomagati, ne zmoremo njim od nas odloqenim naxega serca razodeti, ne zmoremo njim vseli naxe lubezni v' djanji skazati.

Tu se mi k' tebi nax vsega-mogouni Oqa povernemo, tebi mi nje sporoqimo, tebi mi prekpustimo, kaj mi ne premoremo. To je nax trost, ino nam naxo serce pomiri.

Mi o Bog! xelimo, da bi hudega qi duxe menje, no dobrega

qi duxe vey na sveti bilo. Za
 tega volo pa te prosimo: Pusti
 luy tvoje svete k' zveliqanji po-
 trebne vere se skoz dale no dale
 rassirjiti, no njo v' temne serca
 tvojih otrok priti. Napuni duhov-
 ne pastire, no vuqenike s' tvojim
 svetim Duhom, ino poxegnaj nji-
 hove opravila, da bodo one za
 našo zveliqanje rodovitne. Zedini
 vse, ker na te verjejo, skoz za-
 vezo lubezni no perjaznega mira.
 Vixaj tak tvojo cirkvo, da se nebo-
 de v' njoj nij takega godilo, kaj bi
 se s' qistoj resnicoj, no z' dobrim
 podvuqenjom zediniti ne pustilo.
 Obvari neduxnost pred hudobni-
 mi zapelavci, poterdi slabe z'
 duhovnoj moqjoj, pelaj zablude-
 ne na pot prave poboxnosti, gor-
 pomagaj vsem v' grehe padnjenim
 skos tvojo sveto gnado.

Poxegnaj našega dexelskega oblastnika. Pusti njega po zastopnosti no pravici nas tak vixati, kak je tebi dopadljivo, ino nam za našo yasno ino veyno srejo hasnovitno. Daj nam po tvoji milosti dobre no pametne posvetne sluxevnike. Poxegnaj vroyno texayko delo, ino vso drugo skerb za naše potrebe. Pusti v' hrameh ino povsodi med ludmi yednost, red, ino zadovolnost prebivati. Zedini sovraxnike, no ne pusti lagodnih vust hudobijo rasxirjavati. Daj, da bodo podloxni svojim naprejpostavljenim pokorni no zvesti, naj ne pozabijo na lubezen kristjansko med soboj, naj ne pustijo z' misli, da si ti njih vseh Oya no Gospod. Poxegnaj tiste, kerl mlajino k' dobre mi ravnaajo; pusti starše se veselja per svojih otrokih doya-

kati, pusti nje svoje otroke srečne viditi!

Potroštaj tiste, ker se v' terplenji znajdejo, poterdi nje v' poterplivosti no v' podanji v' tvojo sveto volo, daj njim serčno zavupanje na tvojo milost. Poxegnaj njihovo bolečino, razveseli njihovo serce skos trošt prihodnega boljšega xivljenja. Daj premočnim milostivno, ino ponixno serce, no sromakom zadovolnost z' njihovim stanom. Bodi Opa za vdovice no pres staršov zapuščene otroke, bodi obramba za vse nevolnike. Bodi tistim na strani, ker se od totega sveta ločijo, ino vzemi nje k' sebi v' nebesko kraljestvo!

Naxim staršom, dobrotnikom ino perjatelom vse tiste dobrote obilno plačaj, kere so oni nam

vujinili, ne dopusti, ki bi mi njihove lubezni nevredni bili!

Tudi za naše sovražnike mi tebe prosimo za ves tisti xegen, kerega mi sami sebi xelimo. Odpusti njim: oni ne vejo, kaj vujinijo. Mi njim tak serčno odpustimo, kak si xelimo, da bi ti nam odpustil. O daj, da se mi njim skos perjaznost skoro perblixavamo, ino tak vsemi sovraxtvi konec napravimo!

Ti o Bog! v' našo serce vidis: ti spoznaš, qi smo mi zvesto prosili. O tak naj se te naša lubezen v' djanji no celem našem zaderxanji pokaxe! Ti ja uješ, ki bi tudi mi, kelko je nam mogoyo, k' temi pomagati mogli, da bi se našo xelenje dopunilo. Kak bi se te mi znali tistemi uloveki merzli no sovraxní skaxivati, kerega smo

mi tudi v' nago molitvo sklenuli!
 Ja kak lubi, kak dosti vredni bi
 nam mogli vsi naši zraven ljudje
 biti, qi mi premislimo, kak do-
 brotlivi si ti za nas vse! Dodeli
 ti nam vsem tvoj sveti xegen.
 Amen.

Sveta mesa

*je nekervavi ofer novega testa-
menta, je tisti, kerega je Je-
zus Kristus per zadni veyerji
na duhovno, ino potem na krixi
na telovno vixo dopernesel, ino
zdaj skoz mesnika, ker v' nje-
govem imeni guyijo ino vyinijo,
na novo dopernese. — Postavi
si o ylovek! na xiveyo vixo
pred oyi, no premisli: kak se
je on tudi za te ofral; kak bi
se tudi ti z' njim Bogi ofrati
mogel. Tak ali zahvalno spom-
nenje na ofranje Jezusa'z lubezni
za nas, ino volno samega sebe
ofravanje skoz v' djanji skaxe-
joyo Boga no blixnega lubezen
— v' zedinenji z' Jezusom. To
vкуп vzeto se pravi, sveto meso
s' poboxnostjoj yuti.*

Le vse na to pride: kak ti verjes? — no kak ti xivis?

Na to tudi grejo yasti vredne cirkvene ceremonie no molitve per sveti mesi. Nasleduj mesnika s' pobožnimi mislami. Oni ofrajo ino molijo za vse, tudi za te. Tak moli no ofraj tudi ti z' njimi. Na toto vixo imenuje sveti Peter vse kristjane: mesnike. — Pevci no stremnik vseli v' imeni vseh nazouynih odgovorijo. — yì pa oyes vediti no prestimavati, kaj se na oltari zgodi, te beri veykrat toto

Rasloxenje svete mese.

Per molitvi pred stegnicoj se mesnik nisoko naklonjen ponixajo pred Bogom, ino molijo s' trikratnim poterkanjom na persa oytno spoved, prosijo za gnado

ino odpušanje grehov, ino ponovijo svojo prošnjo za milost božjo.

Kirie elejson i. t. d. — Prosi tudi ti ze zgrivanim sercom za odpušanje grehov, ino za pomoč k' resničnemu pobolšanju.

Gloria je yast no hvala, kero so angeli Bogi dali pri rojstvu Jezusovem, skos kero je nam gnada, ino odrešenje dodeleno. — Moli, yast daj Bogi, zahvali se, zavupaj!

Dominus vobiskum. Gospod bodi z' vami! Tote besede mesnik zdaj no veykrat k' lustvi z' rasprestertimi no pa vkup djanimi rokami zrečejo, ino na znanje davajo, da oni vse v' molitvo sklenejo, kero oni zdaj, kak ona na den pride, opravijo. Na tote besede se mesniki v'

imeni lustva reye: Ino z' njihovim duhom (zastopi se: Gospod bodi), no molitva se z' besedo Amen odgovori k' znamenji, da so vsi z' njimi ene vole.

List je od pisem svetih apostolov vzeti tebi k' podvzetenji. Zahvali se Bogi za kristjanske navuke, dobro si nje zapomni, no k' serci vzemi.

Evangelium se imenuje veselo oznanilo od nasga odrešenja skoz Jezusa Kristusa. Statiper Evengelji pomeni, da smo mi perpravleni njega stalnovitno dopuniti. Tudi ti oblubi Bogi to vyiniti!

Kredo je kristjanska katolska vera. Či ti na Boga Očeta, Sina, ino svetega Duha verješ, tak skaxi tvojo vero skos tvojo zaderxanje kakti otrok boxji odre-

seni skor Jezusa Kristusa, ino razsvetleni od svetega Duha. Vyini, kaj te vera vuqi, qi si tisto zadobiti xelis, kaj tebi ona oblubi.

Offertorium pomeni prvo ofranje kruha ino vina k' perpravlanji za ofer tela ino kervi Jezusa Kristusa. Bogi dopadlivi ofer je pokornost iz lubezni. Zedini tvoj ofer z' ofrom mesnika, ino ofraj Bogi tvojo dobro naprejuzetje, tvojo serce no xivljenje.

Orate, fratres! molte, brati! (opominjajo mesnik) da bode moj no vas ofer Bogi dopadlivi. — Skoropotem oni reyejo ali pojejo:

Sursum korda: Pozdignite serca k' naj Visexemi — k' yastenî molitvi no zahvalnosti — z' angeli v' nebesah!

Sanktus: *sveti, sveti, sveti* je Gospod Bog Sabaot — ino z' moyno razveseljenim lustvom per noterhodi Jezusa v' Jeruzalem: Hozana, zveliyanje od zgora skos tistega, ker pride v' imeni Gospoda!

Se vey kak hvalno popevanje se Bogi molitva lubezni dopadne. Za tega volo pa molijo mesnik za celo kristjansko ~~firk~~ vo, za njene naprejpostavlene, no vkup za vse verne kristjane — posebno pa

Per memento za tiste, za kere si zoseb naprejuzemejo moliti, ali ker so njim priporoceni; te za vse v' cirkvi nazoyne, ker z' njimi poboxno ofravajo, ino med kerimi bi se tudi ti mogel znajti. Oni zedinijo svojo molitvo s' prosnjo svetnikov boxjih.

Te se oni, da roke kres kelih derxijo, k' poxegnanci kruha ino vina perpravljajo. Zdaj te oni tisto vyinijo ino reyejo, kaj je Jezus per sledni veyerji vyinil, ino rekel, po njegovi zapovedi, no v' njegovem imeni. Ino tak se skos vsegamogouyno besedo boxjo kruh v' telo, ino vino v' kerv Jezusa Kristusa spremeni.

Kak hitro mesnik tiste besede zreyejo, se nisoko perklonijo, no poxegnani kruh, zdaj xe telo Kristusovo v' spodovi kruha, ino sveto kerv v' kelihi k' yasti no molitvi pozdignejo. Vsi dolpo-
kleknejo, na persa terkajo, ino Jezusa yastijo ino molijo v' ponixnosti. — Tak tudi ti vyini! Ti si tak misli, kak da bi vidil telo Kristusa na krix perbiti,

no njega sveto kerv na zemlo
toyiti. To je tisto telo, tista
kerv, tisti prvi mesnik Jezus,
ker se zdaj na novo, ino ne-
kervavo vixo za naso zveliyanje
gorofra — tak tudi za tvojo!

Po pozdigavanji premislavaj
toti velki ofer boxje lubezni!
Daj Bogi hvalo — zgrivaj tvoje
grehe — prosi za njih odpusenje,
ino pomoy k' pobolsanji no k'
obvarvanji pred prihodnimi gre-
hi, da nebode ofer ino kerv tvo-
jega odresenika za te zgublena
— ofraj se celo njemi, kak se
je on za te ofral.

Per drugem memento se spom-
ni na pokojne, posebno na tiste,
za kere si ti posebno moliti
duxen. Da v' nebesa niy neyiste-
ga priti nemre, tak si gledaj za
to, ki boš od vsakega greha

*yisti, da bos te v' tovarstvo
vseh yistih ino svetnikov boxjih
priti znal.*

*Pater noster, Oya naš moli
za mesnikom, ali velko vey za
Kristusom samim v' poboxnosti.*

*Mesnik razlomijo sveto host-
jo (kak je Kristus kruh razlo-
mil), ino reyejo: paks domini
sit semper vobiskum: Mir Go-
spoda bodi vsikdar z' vami. —
Za toti zveliyanski mir oni zdaj
prosijo. — Tudi ti si duxen tak
prositi!*

*Agnus Dei se pravi, jagne
boxjo, kero grehe jemle od sveta,
kero mir med razxalenim Bo-
gom, ino gresnim ylovekom na-
pravi. — Seryni mir bodi povso-
di med ludmi!*

*K' obrejuvanji, k' delexnosti
no k' zedinosti s' Kristusom*

skoz vxivanje njegovega tela ino kervi so vsi kristjani pozvani no povableni. Da pa si ti zdaj ne zadosti perpravljen k' mizi boxji iti; tak reyi x' mesnikom: Gospod! jas sem ne vreden i. t. d. s' ponixnim zavupanjem, da bo de tvoja dusa skoz njihovo mogouno ino sveto besedo zdrava ino vredna postala njega resniyno prejeti. Toto poboxno xelenje no naprejvzetje edinosti x' Jezusom v' lubezni Jezusa se imenuje duhovno obrejuvanje, no toto je potrebno, yi ylovek oye s' poboxnostjoj sveto meso yuti no x' nje hasek meti.

Či se ti resniyno tak zaderxis, te ti naj bolsi xegen od totega svetega ofra zadobis, za kerega mesnik na konci molitve vsem tistim, ker so v' pobox-

nih mislah z' njimi ofrali, no
vxivali, prosijo, ino ga njim ze
znamenjom svetega krixa dode-
liti xelijo. —

* * *

Toto razlozenje svete mese
ti veykrat beri, no si nje dobro
zapomni no k' serci vzemi, yi si
xelis s' poboxnostjoj sveto meso
yuti, no od nje hasek zadobiti.

yi ti mesne molitve perle
kak mesnik opravis; te nje pre-
mislavaj ali nje drugoy moli.

Tudi vse druge navade no
ceremonie majo svoj hasnoviten
spomin.

Mesnik so s' takim oblayi-
lom obleyeni, kero je samo za
oltar perpravleno, kajti da se
oni nikar v' svoji — temuy v'
personi Kristusa perkaxejo. Mes-
ni plajx ma spodobo krixa ino

tako farbo, kak ona za svetke ali yase slixi. —

Zvon pozove lustvo k' boxji sluxbi, no tudi dalesne, ker ta priti nemrejo, opominja v' mislah na njoj tal jemati. Luyi gorijo k' yasti tistega, ker je luy sveta, ino nas spomenijo, ki bi tudi mi z' dobrimi navuki, s' poboxnostjoj no yednostjoj drugim kakti z' luyjoj svetiti, no nje k' dobre mi napelavati mogli.

Kadilo ma spomin yasti boxje, molitve no poboxnih k' Bogi obernjenih misli.

Xegnana voda je znamenje yistosti serca, kero Bog od nas meti ye, yi se mi pred njim znajdemo.

Xegen se vsikdar s' krixnim znamenjom, dostikrat tudi z' naj svetesim Telom da, kajti da

*se nam v' Kristusi, v' njegovi
krični smerti, no v' svetem ol-
tarskem sakramenti vse da, kaj
nam veyna lubezen dati premore.*

**Mexne molitve za mla-
denike no dekliqi.**

K' obvarvanji neduxnosti.

**Molitva k' začetki svete
meše.**

V' otroqi ponixnosti se jas z'
mexnikom oltari perblixavam. O
da bi se jas mogel s' celo qistim
sercom ino vestjoj pred toboj znati!
Kak veseli bi te jas moje oqi k'
tebi Oqa nebeski obernul! Ali pa
zdaj morem jas pod noge gledati,
no se pred toboj ponixati, vsega-
videjoqi Bog! Tebi je cela moja
natura znana. Ti vidix nedopad-

livo vse madexe moje duše, vse
 nečiste misli no poxelenja mojega
 serca. Či bi še ravno pred svetam
 mojo zaderxanje celo pošteno ino
 pravično bilo; tak sem jas deno
 pred toboj ne čist, ne prez greha.
 Pun xalosti poterkam jas na moje
 persa, spoznam moje grehe, zgri-
 vam mojo nemarnost, mojo ne-
 zahvalnost, mojo nepokornost.
 Smili se krez me o Bog! kak se
 milostivni oča kres svojega otroka
 zesmili, či ga zgrija, da je oče
 razxalil, ino se poboljšati oblubi.
 Ja tak očem tudi jas o moj Bog
 skos tvojo gnado! kak jas moje
 grehe spoznam, ino se krez nje
 xalostim, tak se njih očem za dale
 naprej ogibati; čem sam na se
 bole pasko meti, tebi bole poko-
 ren biti, no se z' vekšoj mójoj za
 vse dobro skerbeti. Per toti sveti

meši ponovim jas vso mojo dobro
naprejšvzetje, no prosim tebe o
Bog! za tvojo sveto pomoq.

Gloria (qast).

Qast no hvala bodi tebi mi-
lostivni Oqa za vse dobrote, kere
ti meni skos tvojo gnado dodeliš,
ino vxivati pustiš! Od tebe ja vse
dobro pride. Obvari mene, da
se jas ne zgizdim, ino ne prevze-
mem, da se nikdar zavolo tvoje
gnade krez druge ne zdignem,
temuq da se veliko veq ponixam,
ino tebi zvesto sluxim. To je
zahvala, kero ti od mene qeš
meti. — Skos poboxno zaderxanje
qem jas tebe hvaliti no qastiti.

Molitva po Dominus vobiskum.

O Bog! pres tvoje gnade jas
niq ne premorem; ne zmorem

pres te sam niq dobrega vjiniti.
 Za tega volo pa te prosim, puati
 tvojo sveto besedo v' mojem serci
 tak moyno postati, da bode ona
 vse hude misli no poxelenja z'
 njega mogla pregnati, no me
 ob yasi skušnjave moyno poter-
 diti no od' hudega dovolenja
 odrešiti. Napuni me s' tvojim
 svetim strahom, ino z' lubeznoj;
 da bom jas greh krez vse drugo
 zaniyaval, ino tvojo dopadenje
 za mojo naj vekxo sreco spoznal.
 Za to jas ponixno prosim skoz
 Jezusa Kristusa Gospoda naxega.
 Amen.

*Per listi no Evangelji seryno
 besede svetega pisma premisla-
 vaj, kere zdaj tu za vsaki den
 v' tjedni najdes.*

V' n e d e l o.

Veseli se mladeniy (dekliy)! v' tvoji mladosti. Vxivaj tvoje mlade dni v' dobrem. Pa ne pozabi, ki bode Bog tebe kres vse to sodil. — Mladost ino njeno nespodobno xelenje skoro premine. Spomni se ali v' tvoji mladosti na tvojega stvarnika, perle kak xalosti yas pride, no dnevi, keru tebi nebodo dopadlivi!

Veselte se vsikdar v' Gospodi! — ja ponovite vazo veselje. Pa bote pri njem takega zaderxanja, ki bode nje vsaki ylovek za dobro spoznal. Gospod vam je bluzi.

Gospod! ti mene poznas, ino me znotrah vidis, yi jas lexim ali gorstanem, je tebi znano. Ti moje misli od zdaley, ino vse moje stopinje naprej vidis.

*Tema mene pred toboj ne skrije.
Noy je tebi, kak den, svetla.*

*Kak yem jas taki greh vyini-
niti, no pred mojim Bogom gre-
siti! Strah pred Gospodom greh
prexene.*

*Bojte se tistega, ker telo
ino duso pogubiti zna.*

*Kaj hasne yloveki, yi bi on
celi svet dobil, na svoji dusi
pa skodo terpel?*

V' p o n d e l e k.

Tudi za vsaki drugi pridejoqi den.

*yi vi ne véte, ki so vase
tela glidi Kristusovi? — Ino
kak bi jas htel s' totimi glidi
Kristusa neyistost vyiniti? —*

O moj Bog! pred tem me obvari.

*yi vi ne véte, ki so vase
tela tempelni svetega Duha, ke-
rega ste vi pri kersti zadobili,*

no ki vi ne slisite sami sebi? Zakaj vi ste za veliko ceno (s' kervjoj Kristusovoj) odkupleni. Častite, ino noste Boga v' vaših telah.

Ker tempel boxji pogubi, tistega bode Bog tudi pogubil. Zakaj tempel boxji je sveti, no toti ste vi. Ne pustite se prenoriti: neyisti nebodo nebeskega kralestva dobili.

yi tebi tvoja roka — tvoja noga — ali tvojo oko pohujšanje dava, tak njo proy vsékaj, nje vunzderi no proy verxi. (Bodi pres vsega totega haska no veselja, yi te ono v' greh napelava.) Bolse je tebi pres takih glidov v' nebesko kralestvo, kak z' njimi na vse veke v' pogublenje iti.

V' t o r k.

*Kak ti bexis, yi kayo vidis,
tak béxi pred grehom.*

*Ker nevarnost lubi, v' njoj
konec vzeme.*

*Moje oyi o Bog! tak ravnaj,
ki nebodo z' veseljom na prazne,
prepovedane reyi gledale.*

*Vsaki ylovek je skusavan,
yi ga njegovo nesnaxno poxe-
lenje draxi no k' hudemi na-
pela. yi se v' tako poxelenje
pervoli, te se greh narodi; do-
perneseni greh pa smert ino
pogublenje pernese.*

*Bote Bogi pokorni, postavte
se hudemi duhi proti, no on
bode pred vami pobegnul.*

*Bog je zvesti; on vam nebode
take skusnjave poslal, kera bi
krez vazo moy bila, vas nebode
pustil v' njoj oslabeti.*

Jas skos tistega vse premorem, ker mene poterdi.

Budite no molte, da v' skusnjava ne padnete!

V s r e d o.

Manjost dosti hudega navuui.

Ker smolo slata, tistemi se ona na roke preme.

Ne pustite se zapelati! Hudi guji dobro zaderxanje pogubijo.

Sladke besede se v' zapelavcov vustah znajdejo; pa njihovo serce na pogublenje misli.

Ne gresi, da bi se komi dopadnul.

Zaterdi tvoje vuha, yi kaj nespodobnega yujes; ne posluxaj na nesramne guye. Mej skerbno tvoje vusta zaperte, no vsako besedo perle dobro premisli, kak njo zreyes.

Per dostem guji je ne nikdar prez greha.

Vusta od tega gujijo, od yesa je serce puno.

Jas pa vam povém: ki bodo ljudje na den sodbe boxje od vsake nepridne besede mogli račun poloxiti.

V' č e t e r t e k.

Gizdost je zayetek vsega greha. — Prevzetnost Bog ino ljudje sovraxiijo. Pa zakaj se prah no pepel prevzeme?

Kaj mas ti o ylovek! kaj ne bi od Boga zadobil? Zakaj pa se te stimas, kak da bi vse sam od sebe mel?

gi mislis, ki se stojis, tak ne bodi prevzeten, temuy bodi si v' strahi; mej pasko, da ne padnes.

*Ker se sam povisa, tisti
bode ponixan.*

V' p e t e k.

*Ne zaderxte se po voli tote-
ga sveta, da nebote z' njim vred
pogubljeni; temuy hodte na sre-
dini med njegovim hudobnim lust-
vom, kakti praviyni otroci boxji.*

*Dosti njih tak xivi, kak da bi
bli sovraxniki krixa Kristuso-
vega.*

*Njihov konec je pogubljenje,
njihov Bog je lamp; svojo yast
oni v' svoji sramoti isejo; njih-
vo mislenje gre na same posvet-
ne reyi. Naso xivljenje pa je
za nebo.*

*yi vi ne vete, ki je posvet-
na perjaznost boxjo sovraxtvo?
Ker ali ye perjatel sveta biti;
tisti bode boxji sovraxnik.*

*Velke so vrata, ino široka
je cesta k' pogublenji, no dosti
njih po tistoj hodi. Kak male
pa so vrata, ino kak voska je
k' zveličanji pot, ino kak malo
se njih na tistoj znajde!*

*Ker k' meni priti ye, tisti
naj svojo k' hudemi nagnjeno
natura strahuje, naj svoj krix
na se vzeme, no mene nasleduje.*

V' s o b o t o.

*Per vsem tvojem djanji misli
na tvoje posledne reči, tak ti
ne boš nikdar gresil.*

*O praznost kres uso praz-
nost! Vse je prazno.*

*Ylovek je kak trava, ino nje-
gova imenitnost je kak travno
cvetje. Trava se posuxi, no zvet-
je dolskaple.*

*Kaj ylovek seja, to bode
tudi xel.*

Sreyen je ylovek, ker v' skušavanji obstane. yi on skušavanje preterpi; tak bode krono zvelijanja zadobil, kero je Bog tistim perpravil, kerij njega lubijo.

Ker v' zvestosti do konca ostane, tisti bode zvelijan.

Xenskim k' zapomnenji.

Xenska lepota rada znori, no ona je prazna.

Bogabojeva xena je imenitnosti vredna.

Xenska lepota ne obstoji v' zvunesnih reyeh, kakti lepem, ino gizdavem oblayili; temu y ona more znotresna biti. — yistost ino dobrotlivost serca, ino vsikdar glihna tiha seryna dobrovolnost — to je njena najpresti manesa lepota pred Bogom ino ludmi.

*čisto žensko zadržanje je
več vredno, kak vse druge žlaht-
ne reči. Kak se v jutro gorpri-
dejojo sonce na firmamenti, tak
se lepota ženske čednosti v'
njenem hrami svetli.*

K r e d o (vera).

Kak resnično jas na te ver-
jem, vsegavedejoči, naj svetehi,
no pravičneh Bog! ino na tvo-
jega Sina, mojega bratjega vuče-
nika, odrešenika ino sodnika,
ino na svetiga Duha, ker mene
skos tote bratje besede opominja:
tak zvesto čem jas nje v' mojem
serci ohraniti, se per vsaki pri-
liki na nje spomniti, no se po njih-
vem spomini zadržati. Daj meni
o Bog! tvojo sveto gnado ino
pomog, da bom jas mogel po
moji veri živeti. Amen.

K' ofranji kruha ino vina.

Z' mojim ponovlenim resničnim naprejšvetjom vem jas tebi o Bog! mojo serce za ofer dati. Bodi ono prez greha, kak je kruh beli, bodi čisto, kak je vino čisto, kero tebi zdaj mešnik za ofer perpravljajo. Ne samo celo mojo zaderxanje bodi pošteno, ino pres pogovora, kak se za moj stan navda; temuč naj tudi nikakšna grešna misel, nikakšo nesramno poxelenje moje duše ne ognusi. — O! da pa jas mojo slabost poznam, da sem njo že večkrat občutil; te pa morem ob telko več na se pasko meti, no se vsega varvati, kaj bi me znalo v' greh zapelati, kaj bi le od zdaleč poštenosti no sramoxlivosti znalo zoperlivo biti; — béxati vem jas pred vsem prepovedanim vesel-

jom, ino se ogibati vse nedostojne
 sale — jas űem pres vsega ne-
 varnega znanja no pajdastva biti,
 űem se rajši vsega tistega znebiti,
 kaj mi je naj lublešo, kak pa
 se v' grešno nevarnost podati —
 ja *vs* ~~sy~~ikdar űem jas xe prvo grešno
 misel ali hudo poxelenje, kero
 bi se v' mojem serci zbuditi zna-
 lo, zaduxiti. Nikdar neűem jas
 niű nespodobnega guűati, niű
 nespodobnega z' veseljom posluša-
 ti. Sramoxlivost bodi moja naj
 moűneša obramba pred vsem za-
 pelavanjom. Spomnenje na te vse-
 gamogoűni Bog! ino tvoja sveta
 zapoved naj mene vsikdar v' strahi
 boxjem obderxi, no me naj v' mo-
 jem dobrem naprejvzetji poterdi.

Sanktus (syet).

Ti si o Bog! sam sveti, celo
 űisti no popunem.

Ti nam praviš : „Bote sveti, kak sem jas sveti!“ Či jas ravno tak sveti, tak popunem, kak si ti o Bog! nikdar postati ne zmorem, tak se deno čem pomojati, kelko mi je naj več mogočo, čि duxe čistexi no bolxi v' mojem serci postajati. —

Le tisti, ker so čistega serca, bodo k' tebi v' nebesa prišli, no tebe tam o neskončana svetost gledali! Jas tebe molim, ino častim, kak te vsi čisti nebeski duhi, tvoji angeli no svetniki, no vsi dobri ljudje na zemli molijo ino častijo.

Pa moja molitva se tebi o Bog! nemre dopadnuti, čи ona s' čistega serca ne pride. Ljudje gledajo na našo zvonexno zaderxanje, ti pa našo znotrežno serce, našo dušo vidiš. Ti sovraxis vsako grešno

misel, vsako nečisto poxelenje; ti lubis ino darujex le samo čisto poboxnost. O pomagaj meni večni Bog v' moji slabosti, da bom jas vreden postal, enkrat k' tebi med tvoje zvolene priti, no tebe tam z' mojimi lublenimi starši, perjатели no dobrotniki na vse veke častiti!

Pozdigavanje.

Ti o Jezus! si se na krixnem drevi za nas Očeti nebeskemi na sveto ino dopadljivo vixo gorofral, ino se zdaj pa na novo na nekervavo vixo v' spodobi kruha za nas ofras. Jas tebe molim, ino se tebi ponixno zahvalim za tvojo nedorečeno dobroto, kero si ti nam skos tvojo sveto človečjo postajanje včini, ino že nam zdaj skos tvoj sveti duhovni ofer včiniš.

Ti si 'z lubezni k' nam tvojo sveto kerv prelejl k' oqistenji od naših grehov, k' našem posvečenji no zveliqanji. Jas se tebi za vso tvojo lubezen zahvalim, ino se 's celega serca v' tvojo boxjo milost podam.

P o p o z d i g a v a n j i .

Ti Sin boxji! ti si dol z' nebes prišel, si nas od veqnega pogubljenja odrešil, ino nas na pravo pot k' zveliqanji spravil. Na tvoji krixni smerti jas spoznam, kak dosti je moja duša vredna. Zdaj jas vidim, da je greh kres vso mero velka hudobija, neduxnost pa ino qednost telka dobrota, da nje niše prehvaliti nemre. Kak bi te jas htel to xlahtno vrednost tvoje svete kervi o moj zveliqar! na tak nemarno vixo zapraviti?

Kak bi se jas htel v' to veyno pogublenje zakopati, od kerega ti uex mene odrešenega meti? Pred tem me obvari o Gospod skos spomin na tvojo bridko terplenje no smert, ino skos tvoji sveti ofer, kerega si ti na kixi za nas doper-nesel, ino ker je zdaj na oltari ponovlen gratal!

Tvoja kerv je za ouistenje moje duxe prelejta bila. Pa joj meni, qi jas nje qiste ne obder-xim! — Tudi poboxne duxe naših pokojnih perjatelov, kere mi zdaj tvoji lubezni perporoqimo, more-jo od njihovih malih grehov, kak zlato skoz ogen ouistene biti. — Ah! qi se jas malih grehov ne bi varval, temuq qi duxe no duxe na prevzetno vixo bole grexen postajal, tak da bi k' slednemi sam na mojem pobolganji scagal, qi bi

jas tak z' grešnim poxelenjom ino
 navadami obdani, na drugi svet
 odigel — ino tak od zvolenih v'
 nebeškem veselji proq odločen —
 k' veqnnemi terplenji v' pajdastvo
 vseh neqistih duhov, ino zaver-
 xenih duš obsojen — tak bi na
 veqno mojo nemarnost preklinjati,
 zdihavati no terpeti mogel! —
 Groza no strah mene obide, qi
 si jas na veqno terpenje zmislím.
 Ino tota grozna nesreča bi mene
 deno doletela, qi se jas ne bi
 skerbno hudega varval, ne bi
 resniqno pobolšal! — Kak lahko
 bi smert tudi krez me prerano
 priti znala, kak je ona se krez
 nekega mojih znancov prerano
 prišla! — Ah! da bi jas v' mojih
 grehih vmerl, kak nesrečen bi
 jas na veqno bil, ino to po moji
 lastni nemarnosti!

Ponixno molim jas z' mešnikom vred: Opa naš! ... ne pelaj nas v' skušnjavo, temuž odredi nas od hudega. Amen.

Jagne boshjo.

Jagne boxjo, kero odjemleš grehe sveta! Smili se krez me! Oglej se na mojo grivingo, na mojo naprejšvzetje! Ne dopusti, ki bi tvojo nedušno sveto terplenje za mojo dušo zgubleno bilo! Dodeli meni tisti veseli mir, kerega tvoja gnada, ino dobra, qista vest dava!

Obrejuvanje.

Jas bi mogel tebe o Jezus! deno naj menje na duhovno vixo z' mešnikom v' mojo serce prejeti. O da bi ono zadosti qisto bilo, ki bi ti mogel v' njem pre-

bivati, ki ne bi nič takega v' njem najšel, kaj bi tvoji svetosti znalo zoperlivo biti! — Gospod! jas sem ne vreden, ki bi ti pod mojo streho šel; pa pridi ti s' tvojo svetoj gnadoj moji duši na pomoč, tak bode ona ozdravljena ino čista postala. Ja očisti, obvari no poterdi mene, da bom celo očisteni s' toboj v' zahvalni no serčni lubezni, zakaj ker v' lubezni ostane, tisti v' Bogi ostane, ino Bog v' njemi.

Tvoja lubezen, ti naj lubezniveši Jezus! naj v' meni vsako grešno veselje, vsako nespodobno lubezen zaduši, no naj mene poterdi, da bom premogel skušnjave obladati, hude misli no poxelenja 'z mojega serca zapraviti, no samo tebe o moj Jezus! nasledovati.

Moja duša je na voli dobro
vujiniti; pa telo je slabo. Za tega
volo pa si jas k' tebi o Jezus
zavupam, ino si xelim s' toboj
zedinjen ostati.

Nij naj mene vej od tebe
ne odverne, nij me naj vejno
od tvoje lubezni ne odloqi!

Molitva na konci svete
me 8 e.

Vsegamogouni vejni Bog!
bodi tebi toto moja ofranje, no
obluba moje zvestosti dopadliva!
Poxegnaj moja dobro naprejvzet-
je, no poterdi mene, da bom nje
mogel dopuniti! Poxegnaj moja
cveteto mladost, da bode mogla
tudi obilni sad pernesti! —

Ja na tvojo poxegnanje o moj
Bog! za kero jas tebe prosim,
se znam zavupljivo zanesti, qi

se pomojati qem si nje skoz
mojo skerb ino dobro zaderxanje
zasluxiti. — Kaj jas zdaj sejam,
bom enkrat xel. Kaj se jas zdaj
dobrega navuqim, ino se v' djanji
dopernesti navadim, to bode en-
krat moja naj bolxo premoxenje,
moj troxt ino moja sreqa. Ob
kelko xmeqe mene dobro djanje
stane, ob telko bole bode ono
meni playano, ob telko vekxo
bode moja veselje. Moja dobro
zaderxanje bode mene v' xtimanje
no lubezen per dobrih ludeh
spravilo, ino bode na tako vixo
meni k' moji prihodni sreqi po-
magalo. Ino kak lahko je meni
per serci, kak veseli no pun troxta
sem jas, qi jas dobro ino qisto
vest imam! Ti o Bog! si moj
perjatel, moj dobrotlivi Oqa, ker
ti mene vixas ino varjes. Veselo

ino mirno jas vsem mojem prihodnem pergodenji, moji starosti, smerti no večnosti proti grem.

Pusti meni o moj Bog! toti xegen v' tal priti, s' kerim qednost darujex; pusti mene zezvediti, kak veselega ino kak srejnega qloveka prava qednost napravi! Amen.

Mexne molitve za slu- xevne.

Molitva k' zaqetki svete
meše.

Is praha moje nisokosti jas mojo serce k' tebi o moj Bog pozdignem! ino se pred tobaj z mešnikom pred oltarom ponixam. Tu v' tvoji hiši se mi vsi tvoji otroci, tvoji podloxni, tvoji

bogi grešniki najdemo, ino tebe za gnado prosimo; gospod ino hlapec, bogatec ino siromak so tu ene imenitnosti. Uloveuja imenitnost pri tebi nij ne vala, ti le gledaš na uloveujo serce, no njegovo dobro volo. Pred toboj je te tisti ulovek lagoden, ker se skos svojo zaderxanje lagoden napravi.

Volno se jas v' tvojo boxjo ravnanje podam, po kerem jas sluxiti morem, ino kero tak pametno vkaxe, da more eden drugemi podloxen, ino k' postrexbiti. Jas znam v' mojem stani veseli, no zadovolen biti, qi jas mojo duxnost vujnim, ino tvojo gnado imam. Tisi ja nas vseh Oja, ker ti za vsakega, kakti tvojega otroka dobro misliš, ino njemi dobro vujniš. — Moj nisoki stan

je za me ne xpotlivi, temuq le
mojo grešno zaderxanje, moja
nemarnost ino nepokornost je za
me gerda. To je moj dug, moj
velki, ja moj naj vekxi dug. Ze
zgrivanim sercom prosim jas tebe
o moj Bog! za odpuxenje mojih
grehov, ino za pomoq k' mojemi
resniqnemi pobolxanji. Smili se
krez me skoz zasluxenje tvojega
Sina Jezusa Kristusa! Amen.

Gloria (qast).

S' terdnim zavupanjem jas
k' tebi Oqa nebeški moje oqi
pozdignem! ino ti gledaš pun
milosti na me; zakaj jas sem tvoj
otrok, po tvoji spodobi stvarjen,
ino stojim pod tvojo oqetnojo
skerbjojo, kak naj vekxi posvetni
gospod, kak prvi angel v'
nebesah. — Ti daš meni zdravje

no moy, da si znam z' delom
 moj kruh pošteno zasluxiti, dru-
 gim hasnovitno postreuti, no sam
 sebi moje telovne potrebe, no
 mojo dušno zveličanje perskerbeti.

Zahvalno jas tebe dobrotlivi
 Oqa qastim, ino se volno v'
 tvojo sveto ravnanje podam.

Molitva.

Jas zedinim zdaj mojo molitvo
 z' molitvoj mešnika v' imeni Jezusa
 Kristusa, ker je nas prav moliti no
 tudi prav xiveti vuqil. Daj meni
 o Bog! qi duxe tvojo sveto volo
 bolše spoznati, no moy njo tudi
 dopuniti.

Od tvoje milosti se jas znam
 vsega troštati, no vse sprositi,
 kaj je meni k' mojemi zveličanji
 potrebno skos tvojega Sina Jezusa
 Kristusa Gospoda našega. Amen.

L i s t.

Is pisme na Efezere. 6. p.

Bodte vašim posvetnim na-
prejpostavljenim pokorni ze vsoj
ponixnostjoj, ino skerbjoj, no v'
resniqnosti serca, ne samo kak
sluxevniki pred njihovimi oymji,
da bi se ludem dopadnuli, temuq
kak sluxevniki Jezusa Kristusa,
keri boxjo volo v' serci dopunijo.
Sluxite njim tak 'z dobre vole,
kak ne bi ludem, temuq Bogi slu-
xili; zakaj vi ja véte, da vsaki,
ker dobro vqini, od Boga svojo
plaqilo dobi.

Ali 's pisme svetega Petra. 2. p.

Bodte vašim gospodom ze vsoj
ponixnostjoj pokorni ne samo tim
dobrim, temuq tudi tim bole
ostrim. Zakaj to je gnada ino
Bogi dopadljivo, qi kdo kaj vnoxli-

vega ino kriviqnega zavolo Boga s' poterplenjom prenese. Zakaj kak bi vam to k' qasti bilo, qi bi vi zavolo vaxe lagodnosti mogli xmeqexo kastigo terpeti? Qi pa se vi dobro zaderxite, pa deno xmeqo s' poterplenjom prenesete, te mate vi gnado per Bogi.

Evangelium.

„Ker je per malih, tisti je tudi per velkih reqeh zvesti; ker je per malem, tisti je tudi per dostem kriviqen.“ Luk. 16.

„Dobro ti dober in zvesti hlapec! Da si ti per malem zvesti bil, tak je jas oqem krez dosti postaviti. Hodi v' veselje tvojega Gospoda.“ Math. 25.

„Srejni so hlapci, kere Gospod, kda on pride v' svojih duxnostih zveste najde. On pa bo prišel,

kak tat po noči, ob eni vuri, kda se vi njega naj menje troštate. Tak budite ali no bote perpravleni.“ Luk. 12.

K r e d o (vera).

Kak sveta je tvoja beseda o moj Bog! tak sveta bodi meni tudi duxnost, kero meni ona zapové. Tebi moj Gospod, jas sluxbo ino pokornost skaxem, qi jas tisto vujnim, kaj je meni zapovedano. Pri tebi sem jas v' kastigi za vsako nezvestost, za vsako protistavljenje, no za vsako zamudenje moje duxnosti. Time ne vidiš, qi me drugi nixe ne vidi; ti boš meni playal, kaj si bom zasluxil. Ne pusti me pozabiti, da si ti povsodi nazouen, ja s' tim ti mene o Bog v' mojem djanji, v' moji skerbi poterdi!

O franje.

„Pokornost je bolša, kak
ofer“, pravi meni tvoja beseda
moj Bog. Per tistem, ino zvesto
čem jas vse dopuniti, kaj sem
jas v' mojem stani, v' kerega si
ti mene postavil, včiniti duxen;
v' čem moja sluxba obstoji: za-
kaj to je tvoja vola, tvoja za-
poved. Jas ja dobro spoznam,
da jas ne smem včiniti, kaj bi
se meni dopalo; da jas ne smem
moje terde glave bogati, da mo-
rem mojo vnoxlivost, ino ne-
marnost ladati, da jas dela ne
smem kakhte, ne z' mermranjom,
ino kregom, temuq skerbno ino
z' dobre vole opraviti, ino da
sem jas per vseh rečeh, kere
so ne kres tvojo zapoved, moje
naprejpostavlene tak, kak tebe,
bogati duxen. — Kak bi jas to

mogel odgovoriti, qi bi si jas stroška, ino plačila ne bi posteno zasluxil? ali pa še celo skoz mojo vtraglivost, ali nezvestost škodo napravil? to bi ja bilo telko, kak bi vkradnjeno bilo; to bi jas mogel povernuti. Ino s' qim bi jas to popravil? O le tega me Bog vari! Zvesti qem jas v'malih, kak v' velkih rečeh biti; vsako meni prekdano reč tak dobro ino tak skerbno opraviti, kak bi ona moja bila; vsako škodo pa tak zabraniti, kak je meni naj bole mogoyo.

Toto qasti vredno ime hišni oqa, hišna mati meni xe zadosti pové, ki bi jas nje mogel, kak oyo ino mater v' qasti meti. Ti si njim o Bog! vixanje njihovega hrama prekdal, kak bi jas proti tvojem ravnanji pregrešil, qi bi se jas proti njim nedostojno ino

zoperlivo zaderxal. Či oni ravno
neko slabost, ino pogovor nad so-
boj majo, ravno tak pa se tudi
meni godi, tudi moje slabosti
oni zaterpijo. Kelko pa maš ti
o Bog poterpljenja z' menoj!

Tak jas ali vse tebi ofram,
posebno tisto, kaj mene xmetno
stane! Daj ali o Gospod! da
bode tebi vse to dopadljivo, ino
meni zasluxejojo skoz tvojega
Sina Jezusa Kristusa. Amen.

Sanktus (svēt).

Tebi jas vsegamogouni veqni
Bog! toto pokornost, toto zve-
stost ino podanje oblubim, kero
sem jas mojim naprejpostavljenim
duxen. Skoz zvesto dopunjenje
mojih duxnosti bodi moja sluxejo
xivljenje posvečeno. Na tako vixo
se jas s' tvojimi sluxevniki v' ne-

besah, s' tvojimi angeli no svetniki zedinim, ino mojo molitvo z' njihovo sklenem — za vse ludi visokega ino niskega stana, za moje naprejpostavlene, no moje zraven sluxevne, za moje dobrotnike, no perjatele, za hišo, v' keroj sluxim, ino za celo kristjanstvo. — Bodi nam vsem milostiven skos toti sveti ofer tvojega Sina, ker se zdaj na oltari na nekervavo vixo ponovi!

K' pozdigavanji.

O Jezus! Ti si se sam za nas ofral, ino se zdaj pa na novo za nas ofraš. Jas tebe ponixno molim, se ti serqno zahvalim, ino se z' dušoj no s' telom v' tvojo sveto volo podam. Tebi qem jas xiveti no mreti!

Ti si tvojo neduxno kerv za

nas prelejl, ino si nas od greha,
ino veqnega pogublenja odrešil.
Ne dopusti, da bi tvoja sveta
kerv za me zgublena bila! s' keroj
si ti mene tak drago odkupil.

Ti si moj Gospod, keremi
jas slišim ino sluxim. Tvoj si jas
xelim na veqno biti!

Po pozdigavanji.

Jezus ti Sin boxji! ti si se
sam ponixal, si qloveqjo naturo
na se vzel, ino si bil Oqeti ne-
beskemi pokoren do smerti, ja
celo do smerti krixa. Za tega
volo pa te je Bog tak povixal,
ki se vseh kolena pred toboj
perpogiblejo na nebi no na zemli.

Ti si rekel, ki si ne za tega
volo na svet prišel, da bi se
tebi streglo, temuq ti si sam po-
stregel, ino si dal tvojo xivljenje

za naxo odreženje. — Xe v' tvoji mladosti si ti kakti en siromauki posvetni qlovek z' vroqnim licom tvojem redovnem oqi Joxefi, no tvoji materi Marii v' telovnem opravili sluxil. — Ob kelko xmeqexa pa bla je tista sluxba, kero je tebi Oqa nebeski gornaloxil, ino kero si ti 'z lubezni k' nam volno na se vzel!

Ti si pokornost, zvestost ino ponixnost vsem tvojim naprejpostavljenim skazati vuqil, ino si toti navuk sam per tvojih kriviqnih sodnikih za naxo podvuqenje dopunil. Tvoja sveta beseda ino navuk naj mene zbudi, no poterdi, qi me moja sluxba xmetno stane; qi mi delo xmetno naprejpride; qi meni moja zvestost zmenkati qe, no moja poterpexlivost oslabi! Poterdi mene, da

jas v' texavah moje serqnosti ne
zgubim, ino na mojo duxnost
ne pozabim!

Pater noster (Oqa naš).

Oqa nebeski! kak mi vsi kakti
tvoji otroci eden za drugega tebe
prosimo, tak zedini tudi nas vse
skoz zavezo tvoje lubezni, kero
ti nam skaxeš, da bomo mi tudi
drugim vse dobro, za kaj si mi
sami prosimo, xeleli, no njim,
kelko bode nam mogoyo, skazali,
da bode naša molitva tebi do-
padliva, ino nam hasnovitna.

Jagne boxjo.

Na neduxno ino tiho poter-
pexlivo vixo si se ti o Jezus!
kak eno jagne, grozni smerti za
odrešenje sveta prekdal. Vuqi ti
mene poterplivo muqati, kde si
jas z' guqom niq ne zmorem.

Vuqi me pohlevnost, ino poterpexlivost tudi te, qi meni kdo kako krivico vqini — vuqi me volno posluxebo, mirnost ino perjaznost tudi tistim ludem skazati, ker so meni zoperlivi, zavolo lublenega mira, ker je kres vse druge dobrote, no kerega si ti nam tvojim otrokom kakti naj bolxi xegen zapustil.

Obrejuvanje.

Ti nas o Bog! vse k' tvoji mizi vabiš, ino nas perjazno zoveš: „Pridte vi vsi k' meni, ker ste s' texavoj no z' delom obdani; jas vas qem razveseliti!“ Pun ponixnega poxelenja tebe na duhovno vixo prejeti, no se s' toboj zediniti, se jas k' tebi perblixavam. Poterdi mene skos tvojo boxjo besedo, ino navuk, skos

tvojo gnado, skos tvojo lubezen,
 skos tvojo terplenje no smert k'
 svetemi dopunjenji mojih duxnosti,
 k' stalnovitnemi doperneženji mo-
 jega novega terdnega naprejevzetja!
 Jas vem tudi toto bridkost volno
 preterpeti, — qi me delo texi,
 no mi bridko naprejpride; qi moja
 dobro namenjenje no skerb spozna-
 na ino playana ne grata; qi se jas
 na mesto spoznanja ino zahvale,
 celo hudega pogovarjanja doya-
 kati mam. — Niy naj mene od
 duxne zvestosti no praviynosti
 proq ne derxi; niy naj mene od
 tebe no tvoje lubezni na veqno
 ne odloqi.

Molitva na konci svete
 meže.

Zdaj jas grem potroštan ino
 serqen na mojo opravilo. Moja

boxja sluxba naj nebode samo v' totu vuri, no na totem torixi, kde ludje vkup pridejo Boga molit ino yastit; temuq moja boxja sluxba naj bo celo moja xivljenje. Jas tebi sluxim o Bog! qi jas v' moji duxnosti tvojo sveto volo dopunim. Tota vesela misel naj mene per vseh mojih stopinjah vixa; tak bode mene tudi tvoj sveti xegen na vseh mojih potih sprevajal.

Ja poxegnaj mene, moj Oqa nebeski! poxegnaj mojo delo ino opravilo; poxegnaj domovino, v' keroj sluxim, ino vse, keru k' njoj slixijo; poxegnaj tiste, keru meni dobro xelijo ino vqinijo, ino tudi tiste, keru mene sovraxijo. Ja razgerni tvoj sveti xegen kres vse, za kere je tvoj Sin Jezus Kristus svojo xivljenje gorofral, skos

svetega Duha, ker je lubezen!
Amen.

Mešne molitve za pokornike.

Molitva k' začetki svete
meše.

S' strahom ino s' trepetom bi se
jas tebi vsegamogouni, naj pravi-
viqneši Bog perblixavati mogel!
ino komaj bi se jas podstopiti smel
moje oči k' tebi pozdignuti. Od
tebe sem se jas proq obrnul, sem
te zapustil, ino sem za mojim
poxelenjom šel. Tvoje dari sem
jas po nemarnosti zapravlil, sem
nje k' tvojemi razxalenji, no mo-
jemi pogublenji obrnul. O kak
daleq sem jas zablodil; kak glo-
boko sem se v' grehe zakopal!

Kaj z' mene xe je? no kaj xe bo gratalo? O kak se jas morem sramovati, no sam sebe pred tobom o Bog zaniqavati! Moja vest meni mira ne da; ona mene toxi, kak nevolen ino kak velke kaštige sem jas vreden. Opa nebeški! jas sem gresil, ino sem ne vreden se tvoj otrok imenuvati. S' pravoj serqnoj grivingoj jas pred te poklekнем, na mojo grešno serce poterkam, ino spoznam moje grehe, moje lastne, moje velke grehe! —

O Iz globouine moje grešne te-xave k' tebi kriqim, ino te za milost ino gnado prosim. Opa, odpusti xe meni enkrat! Ne zaverxi tvojega zgublenega, pa drugoj k' tebi nazaj se podajouega otroka! Smili se krez me o Bog po tvoji velki milosti! O Jezus smili se ti skos tvoj sveti ofer, ker bode se

zdaj na oltari ponovil, krez mojo bogo dušo, kero si ti skos tvojo sveto kerv odresil!

Gloria (qast).

Čast no hvala bodi tebi o Bog! za vse tvoje dobrote no gnade. Ti ne xeliš pogublenja grešnika, temuq da bi se on spokoril, ino na veqno xivel. Ti greš tvojemi zgublenemi sini proti no ga z' veseljom v' tvojo narouje gorv-zemeš. — Ti o Jezus! si prišel iskat, ino zveliqat, kaj je zgubleno bilo, ino poloxiš tvojo najdeno ovco z' veseljom na tvoje rame. Kak si ti na krixi za naše grehe vmerl; tak ti v' nebesah za našo zveliqanje xiviš. Daj o Jezus! da jas nje zadobim.

Molitva.

Razsveti mene o Bog! da

bom jas celo nesrečo moje duše spoznal, ino pomagaj meni skos tvojo sveto gnado od mojih grehov gorstanuti. Pres tvoje gnade jas tega ne premorem vjuniti, za tega volo pa te prosim ponixno za njo skoz Jezusa Kristusa Gospoda našega. Amen.

Kda se list bere.

Tak pravi Gospod: „Vsaka duša, kera greh vjini, je mertva.“ — „Či pa se grešnik od svoje hudobnosti spokori, no se za dale naprej pravično ino dobro zaderxi; te pa on svojo dušo obvarje. — Či te jas smert grešnika xelim, ali ne velko več, da bi se on spokoril ino xivel?“

Per Evangelji.

Delajte pokoro, ino verte sveti

Evangelium, kerega vam gnada boxja oznanuje.

Či mi naše grehe spoznamo, ino nje zgrivamo, tak je Bog tak dobrotlivi no milostiven, da nam nje odpusti, no nas od vse hudobiye očisti. — Mi mammo enega prošnika per Bogi Oči Jezusa Kristusa, pravičnega, ino on je tisti ofer za naše grehe, skos kerega je nas z' Bogom Očetom zedinil.

Bodi potroštan moj sin (moja či!) tvoji grehi so tebi odpušeni. — Hodi, no ne greši več, da še se tebi kaj hujšega ne zgodi. V' nebesah je velko veselje krez grešnika, ker se spokori.

Kredo (vera).

Vera na Jezusa nam da trošt ino zavupanje, da bodo nam

naxi grehi odpuſeni; pa le samo te, ūi se mi serŭno ſpokorimo, ino resniŭno pobolſamo. Pres pokore vera niŭ ne hasne, ino prez vere pokora niŭ ne pomaga. O Gospod! oxivi mojo vero skos tvojega duha k' pravi pokori!

O franje.

To jas dobro ſpoznam o moj Bog! ki za me! da sem jas mojo neduxnost zgubil, ino si pekel zasluxil, druge pomoŭi nega, skos kero bi znal odreſen biti, kak pokora. Za greh se more terpeti, ūi ne na totem, pa na ovem ſveti, no tam ŭasno ali veŭno, za njega se more volno ino zasluxejoŭo, ali skos persilenje no prez haska terpeti. Kero te jas oŭem rajſi vŭiniti? — Tvoja praviŭnost o Bog! ŭe meti zadostivŭineŭje;

tvoja milostivnost pa mene k' serqnosti opominja pokoro vjuniti.

Ofer, kerega ti meti qex, je offer pokore. Zgrivanega ino ponixnega serca ti ne boš zaverget. Ino tako serce qem jas tebi zedinjeno z' ofrom Jezusovim dopernesti!

Naj mene nikdar serqna xalost krez mojo zgubleno neduxnost, naj mene gerdlivost kres vjinjene grehe nikdar ne zapusti. Mojo celo xivljenje bodi xivljenje pokore. Naj mene vsikdar moja vest spo-minja, kaj sem jas vjinil, ino kaj sem si zasluxil. Ah! kak bi mene grivati moglo! Kaj mam jas zdaj od tega druga, kak sramoto ino bridko xalost, ino nedoreqeno texavo, na keroj sem si sam krivec?

Zdaj spoznam jas, kak nevo-len, kak grexen jas sem. Ob telko vej morem jas sam na se bole

pasko meti; morem neko dopu-
 ŕeno veselje na stran pustiti, ŕi
 oŕem mojo hudo poxelenje dale
 naprej lexi strahuvati; se morem
 vsega skerbno ogibati, kaj je za
 me nevarno, kaj me je v' grehe
 spravilo; se morem od vsega hu-
 dega proŕ derxati, ŕi me ravno
 xmetno stane — morem buditi,
 no moliti, da pa v' skuŕnjavo ne
 pridem. — Jas bi mogel, ino tu-
 di ŕem na se bole pasko meti,
 ŕem ponixnexi biti; se ŕem rajŕi
 krez moje blixne zesmiliti, no z'
 njimi vekŕo poterplenje meti, ŕem
 z' vekŕoj skerboj moje duxnosti
 opraviti; ŕem krixe no texave
 bole radovoŕno prenesti: da sem
 si jas jezero krat veŕ, ja celo pekel
 zasluxil. Kak mala ŕe je za me
 tota pokora; pa kak potrebna ino
 hasnovitna!

Sanktus (svet).

Jas prosim ponixno vsegamogouni veqni Bog! bodi tebi tota moja pokora dopadliva. Kak sem se jas koli daleq od tvoje svetosti odloqil; tak resniqno se jas pomojati oqem skoz mojo vsakdeno pobolxanje k' tebi pa blixie priti, no se tvoje gnade no smilenja vrednexeega napraviti. — Hvala no molitva nespokorjenega grexnika se tebi nemre dopadnuti. — Ti le qex skos sveto naprejjemanje no zaderxanje qasten biti.

Vi lubeznivi angeli no svetniki boxji! qastite no proste Boga za nas, vase slabe brate no sestre na zemli, proste za me, no za vse tiste, s' kerimi sem jas posebno znani, da bomo mi po naxi zgubljeni neduxnosti xedeno na poti pokore v' vago nebexko tovarxstvo priti

znali skoz Jezusa Kristusa narega
božjega pomočnika, ker zdaj svoj
križni ofer na nekervavo vixo na
oltari ponovi!

K' pozdigavanji.

To je telo, kero je za nas,
kak pohlevna ovca, v' terplenje
no smert dano bilo, da bi nas od
večne smerti odresilo. — Tebi o
Jezus! vem jas xiveti no mreti.

To je kerv, kera je za nas
prelejšta bila k' odpušenji grehov,
ino k' poterdenji gnade no lubezni
v' novem testamenti. O Jezus! ne
dopusti, ki bi ona za me zapstojn
prelejšta bila!

Po pozdigavanji.

O lubeznivi Jezus! kaj bi mo-
glo mojo serce obqutiti, qi jas tvojo
tak nesmileno raspeto telo, ino
tvoje

tvoje kervave rane prextimavam !
 Tvojo xivljenje no tvoja sveta kerv
 je tebi ne pre draga bila ; da si njo
 za nas grešnike ofral. Tak dosti
 si ti mogel preterpeti , qi si htel
 Oqeti nebeskemi za naše grehe
 zadosti vqiniti , no nas z' njim ze-
 diniti ! Da si ti naše grehe na se
 vzel : tak si mogel tudi kastigo
 terpeti , kero smo si mi zasluxili ;
 si mogel nesmileno boleqino si
 za naše grehe skušavati. O kak
 neznano velka hudobija more greh
 biti ; kak moyno bi ga jas zani-
 qavati mogel , da si ti za njegovo
 volo tvojo bridko terplenje , no
 smert prestati mogel ! — Da je Oqa
 nebeski celo tebe svojega lublene-
 ga Sina terpeti pustil , ker si ti
 dug naših grehov na se vzel : kak
 pa bode te nam kastige vrednim
 grešnikom šlo , ker smo mi sami

grešili! O xe davno bi jas zaver-
 xen bil, qi se ne bi bil ti o Jezus za
 me ofral, ino mene odresil! Jas
 spoznam, kak velka je moja hu-
 dobija bila; ino pa tudi kak velka
 je bila tvoja lubezen ino dobrota,
 kero si ti meni skos tvojo odre-
 xenje skazal. Ali pa, kaj bi meni
 tvojo odrešenje hasnulo; kak ne-
 snaxna bi moja nezahvalnost bila,
 qi bi jas toto gnado drugoy po
 nemarnosti zapraval, qi bi jas skoz
 nove grehe tvojo terplenje pono-
 vil, ino sam sebe xe vekxe kastige
 vrednega napravil! To moj Jezus
 ti daleq od mene odverni! pred
 tim naj mene spomin tistega sve-
 tega ofra obvarje, kerega si ti na
 krixnem drevi k' odpusenji naših
 grehov dopernesel, ino zdaj na
 oltari ponovix!

Tudi spomin na duše pokoj-

nih, kere jas tvoji posebni milosti perporočim, naj mene verno opominja, ki bom se grehov zvesto ogibal, do pernežene pa serčno zgrival, kak dolgo že xivim.

Per takem naprejšvetji te jas pun zavupanja moliti znam: Oča naš! — odpusti nam naše grehe i. t. d.

Jagne boxjo.

Ti o Jezus! si sam rad grehe sveta na se vzel, da bi nje skos tvojo sveto neduxno kerv dolzbrisal. Tvoja smert je edini Bogi dopadlivi ofer bil, skos kerega se je njemi za njegovo razxalenje znalo zadosti zgoditi, no nam njegovo smilenje spraviti. O tak naj te tudi meni z' Bogom ino mojoj vestjoj taki srečen mir v' tal pride, ker bode na večno terpel!

Obrejuvanje.

Gospod! jas sem ne vreden se
per tvoji mizi znajti, no tebe v'
mojo grešno serce prejeti. Pa ti
se tudi per grešnikih rad vstavix,
ino ponixnim gnado dodelix.
Le reyi eno samo besedo, besedo
trošta: Tvoji grehi so tebi odpu-
šeni: tak bode moja duša qista
ino zdrava postala. Tvoja smi-
lenja puna lubezen je veksa, kak
moja nevrednost. Ob telko z' vek-
soj zahvalnostjoj pa sem jas tebe
lubiti duxen, moj boxji odrešenik!
Ti celo qeš mene k' znamenji
tvoje milosti krez me, na totem
ofri tal vzeti pustiti, qeš s' tvo-
jim svetim telom ino kervjoj
mojo dušo nahraniti, no mene
s' toboj perjazno zediniti. O da
bi jas xe zdaj k' temi zadosti
perpravljen bil! Vsa moja skerb

ino mója naj na to gre, ki bom
 jas, qi duxe bole qisti, no ki bom
 se vsega varval, s' qim bi se tebi
 zameriti znal, da bom tebe po
 vrednosti prejeti mogel! Zapra-
 vi skoz ogen tvoje svete lubezni
 v' meni vso neqistost. Zedini
 mene tak perjazno s' toboj, ki
 me na veqno od tebe niq nebode
 odloqiti moglo!

Molitva na konci svete
 meše.

O tak vzemi vsegamogouni
 veqni Bog! toti ofer k' odpu-
 šenji mojih grehov milostivno
 gor. Oglej se smileno na me!
 Poterdi mene s' tvojojo svetojo
 gnadojo, da bode meni mogoyo
 se hudemi poxelenji, no zapela-
 vanji proti staviti! Bodi meni
 k' pomoqi, da bom znal mojo

dobro naprejšvetje tudi zvesto
zderxati, no mojo poboljšanje
stalnovitno dopuniti! Poxegnaj
mojo naprejšvetje, no pomojanje,
da bode tudi obilno sadja po-
kore moglo dopernesti!

Ti o veqni Bog! pravo ino
resniqno pokoro skos tvojo smi-
leno lubezen, skos trošt tvoje
drugoy zadoblene gnade, skoz
veselo pomirenje bojeqe vesti,
no skos terdno zavupanje tvoje
oqetne dobrotlivosti lehkéyo ino
slajšo napravix. O pusti tudi mene
obyutiti, kak veselega ino sreč-
nega yloveka prava pokora na-
pravi! Amen.

Adventska poboxnost,
ali perpravlanje k' prihodi
Jezusa Kristusa.

Jezus Kristus je na svet prišel
grešnike zvelikat.

O Bog! kelko nesreče no ne-
vole je greh na svet pernesel!
Tota nesreča se je kres vse po
Adami rojene rassirjila. Ves vlo-
vevji rod je na večno bil zgub-
len ino pogubljen. Pa ti o Bog!
si se krez v' grehe padnjeno
lustvo zesmilil, si njemi odreše-
nika obečal, ker bode nje od
greha, ino od večnega pogub-
lenja odrešil. —

O kak dugo so poboxni zdi-
haval, no z' velkim poxelenjom
na totega odrešenika čakali! Ino
te, kda je lustvo kres vso mero
pogubleno bilo, te, kda blo je

pomoči naj bole potrebno, te je angel boxji Marii glas pernesel, da je ona tista gnade puna, tista poxegnana, kera bode obeqanega Mesiasa Sina naj viševga kakti qista Divica na svet porodila. Ino ona je njega od svetega Duha zadobila.

O gnade puno oznanilo! Kak se mi oqemo tebi o Bog zadosti zahvaliti, da si ti celo tvojega edinega Sina na svet poslal, da bi nas odresil!

O kak neznano velka hudo-bija more greh biti, da je nas nix drugi od njega ne odresiti mogel, kak Bog sam v' qloveqji naturi!

Pa kak velka je mogla tvoja lubezen o Sin boxji biti, da si ti dol z' nebes na zemlo prišel, da si ti qloveqji sin postal, da

Si mi otroci boxji biti, no v' nebesa priti znali, da si ti yloveujo naturo ze vsemi njenimi slabostami za tega volo na se vzel, ki si za nas terpeti no mreti, no nas na tako vixo od veqnega pogublenja odrešiti znal!

Pa, da bi se zrok tvojega prihoda dopunil, tak bi ti mogel ino tudi qes v' naše serca priti, qi mi le pravo serqno volo mammo, tebe, kakti našega zveliqara prav spoznati no lubiti — tebi spodobni biti! no skos tebe dobri no zveliqanji gratati.

O, kak slaba stvar sem jas! ino kak jas moqnega pomoqnika potrebujem! ker bi meni pomagat, ino me obderxat; ker bi me od mojih grehov, ino od hudega poxelenja odrešil, kerega jas sam premagati ne premorem.

Jas vračnika potrebujem, ker bi beteg moje duše zvrail, ker bi mojo k' hudemi nagnjeno serce k' dobremi nagnul, ker bi mene poboxnega, ino v' boxjo volo podajočega napravil. Jas sem zgubljen, qi jas nemam gvišnega vajvoda ino odrešenika, ker bi me v' nevarnosti obvarval, ino v' skušnjavah poterdil.

Toti moj boxji odrešenik ino zveliqar, toti moj zvesti vajvoda, ino perjatel si ti v' qloveuqi naturi Sin boxji Jezus Kristus! — Obudi ti sam moyno poxelenje v' mojem serci, da bi jas talnik tvojega prihoda postal! Oxivi mojo vero, no perpravi mojo serce k' tvojemi prihodi, da jas talnik vseh tistih gnad postanem, kere si ti sveti skos tvoj prihod skazal!

O pridi k' meni Jezus moj!
 No daj, da sem ponixnik tvoj!

Mene molitve
 ob uasi rojstva Kristusove-
 ga ino do sveuence.

O uas pun gnade rojstva našega
 odrešenika!

„Čast bodi Bogi na visokosti,
 sreča ino mir na zemli ludem,
 ker so dobre vole! — Nam — nam
 je zveliqar rojen!“

„Beseda je meso postala, ino
 je med nami prebivala!“

Sin boxji je kak ulovek na
 svet prišel, ino je med ludmi xi-
 vel. On je kak mi ulovek, on je
 naš brat postal, da bi mi njemi
 spodobni otroci boxji bili. V'nje-
 mi se je lubezen boxja videjoqa
 znajšla, ino je sama z' nami gu-

čala. Nebeški Oča se je nam v svojem Sini razodel, ino je nam svojo sveto volo na znanje dal. Velka sreča za nas! Zdaj mi vémo, kak dobrotlivi je naš Bog, kak za lubo on nas ma; mi vémo, kaj se troštati znamo, ino kaj vyiniti meremo, qi očemo zveličani biti.

Sin Očeta nebeškega je v' siromaštvu, no nisokosti, kral nebes ino zemle je v' štali rojen bil. Siromačkim pastirrom je njegovo rojstvo naj pervič skoz angela oznanjeno bilo. Oni so prišli, no so najšli boxjo déte v' plenice povito v' jaslach lexati. — Tak nas ali xe njegovo rojstvo vuqi, da je njegovo kralestvo ne posvetno, ino da naša posvetna sreča, kero on nam dodeliti če, ne obstoji v' velki imenitnosti, v' bogastvu, no

dobrem xivlenji, temuq le samo v' poboxnosti, no qednosti; ja le samo tota se Bogi dopadne.

Nax zveliqar Jezus je kakti slabi, siromayki, no od vse pomoqi zapušen otrok na svet prišel, on je texave naše nature na se vzel, da bi nam nje nositi pomagal, ino lehkéxe napravil. Od njegovega rojstva, ino do krixne smerti je on v' samem terplenji xivel, ino nas skos to poterpexlivost vuqil, ino nam svojo velko lubezen skazal.

*

*

*

O kak puno navuka, ino trošta je tvojo rojstvo za me o Jezus! Kelko lubezni si ti v' tvoji otroqi mladosti, v' tvoji nisokosti vreden! Ti si se 'z lubezni k' nam ponixal, da bi nas povišal; ti si se v' siromaxtvo podal, da bi nas

premožne napravil na večnih ne-
beških darih. O kak veliko čast
ino gnado si ti ulovejši naturi
skazal! — O Jezus! kelko zahvale
sem jas tebi duxen! kak ojem
jas tebi tvojo kres vso mero veliko
lubezen povernuti!

Pravično, lubezni puno, ino
v' tvojo sveto volo podajočo serce,
ja poprek poboxno xivljenje je ofer,
kerega ti od mene meti uex, ino
toteга ti jas tudi dopernesti xelim.

Jas spoznam ino častim tebe
o Jezus! kakti mojega boxjega
vučenika ino zveličara, kakti mo-
jega večnega Boga, ker si ti 'z
lubezni k' meni ulovek postal, ino
oblubim tebi celo mojo podlox-
nost ino zvesto pokornost.

V' mojih zraven bratih ino
sestrah ojem jas tebe lubiti, kak
si ti mene lubil. Kaj jas naj

mengemi od tistih, kere ti tvoje brate imenuješ, kaj jas siromakom ino zapušenim, posebno betexnim ino otrokom dobrega vujnim, to ti tak dobrotlivo gorvzemeš, kak da bi jas tebi samemi vujnil.

Jas se nikdar neujem prevzetno povigati, da si se ti tak moyno nisoko ponixal. Jas oujem uloveqtvo, kerega velko vrednost si ti na znanje dal, v' meni no v' mojih blixnih vsikdar v' qasti meti, neujem niednega uloveka nikdar zaniqavati, da ne bi skos tako nespodobno zaderxanje sam sebe zaniqaval.

Naj jas nikdar na toti dober navuk svetega apostola ne pozabim: Gnada boxja se je vsem ljudem perkazala, da bi nas k'temi napelala, ki bi se mi vse mi temi, kaj je ne boxjega, vse mi nespo-

dobnemi poxelenji odpovedali, ino
ki bi posteno, praviqno, ino po-
boxno na totem sveti xiveli; ino
se na tako vixo z' veselim zavu-
panjom drugega qastitega prihoda
našega zveliqara Jezusa Kristusa
doqakati znali.

K' otroki Jezusi v' jaslach.

1.

Z' nebes o Jezus prišel si
Dol k' nam is tvoje milosti!
Tloveqji otrok postal si,
Da boxji bli otroci mi.

2.

Lubleni Jezus tu lexiš!
No za naš vujinjen greh terpiš!
Xe v' jaslach ti v' potrebi si,
V' zaqetki smertne bridkosti.

3.

Kaj ti za tvojo milost dam?
Serce qeš moja meti sam.
Le vzemi nje; naj lubi te
Več kak dobrote druge vse.

K' Jezusi, Marii no Joxefi.

O Jezus, Maria in Joxef! Vi ste v' siromaukem, delavnem stani xiveli, ste bli malo znani, no prez imenitnosti na totem sveti; ali pa Bog je ob telko vekgo dopadenje z' vami imel. Tak ali tudi jas znam v' mojem nisokem stani sve-to xiveti, no se Bogi dopadnuti. Vsako hasnovitno ino potrebno delo, vsaka duxnost, vsako 'z lubezni blixnemi dobro vqinenje je tudi boxja sluxba. Roke naj bodo pri deli, serce pa per Bogi! Ja telovno opravilo naj mene nik-dar od poboxnosti proq ne derxi; ja obojno vkup slixi, no eno dru-gemi pomaga. — Jas qem mojo duxnost o Bog po tvoji sveti voli vqiniti! qi ona mene ravno xmetno stane, qi ona ravno malo spozna-na, ino pre slabo playana grata.

Ti o Bog! mene vidiš, ti me potrdiš, ti me podaruješ; tebi jas mojo skerb gorofram, ti boš njo poxegnal. Či jas tak mislim ino molim; tak se pri meni vse z' veksoj serynostjoj, no z' veksoj skerbjoj zgodi, no mi vse bolše od rok gre. — Na tako vixo znam jas Bogi no ludem sluxiti, no se dopadnuti; si znam moj vsakdeni kruh, no tudi mojo dužno zveličanje skoz gnado bošjo zasluxiti.

Jezus, Maria no Joxef! Vi ste si na totem sveti tote sreče ne vxivali, ki bli premoxni no imenitni bili, ki bli dobro xiveli; zakaj tega je vam Bog ne dal. Velko več ste vi v' potrebah, v' nevoli no texavi xiveli. Ino deno ste bili veseli no potroštani. — Ino tak znam tudi jas biti, či jas qisto vest, ino seryno zavupanje k' večnemi

Bogi mam — qi jas rad delam,
 qi sem s' tim, kaj mi Bog da,
 zadovolen, ino se tam na ovem
 sveti bolšega doqakam — qi jas
 mir lubim, ino si skos ponixnost,
 pohlevnost, ino skoz volno dru-
 gim pomaganje zasluxim, ki oni
 mene lubijo, ino me radi majo.

Jezus, Maria no Joxef! Vaxa
 prelepa qednost bodi vsim otro-
 kom ino staršom, bodi vsim tis-
 tim, kerl vas qastijo, k' navuki
 pred oqmi, no nas k' vaxemi nasle-
 duvanji opominjaj, da bomo mi
 enkrat trošta puni naše oqi k' vam
 pozdignuti, no se na vaxe svete
 imena v' naši smertni vuri zezava-
 ti znali! — Lubezen ino perjazna
 mirnost se naj v' naših domovi-
 nah ino sercah, kak je ona v'
 vaxih bila, znajde! tak bode se
 tudi poysodi med nami xegen boxji

znajšel, dokliq mi k' vam v' nebesko kraljestvo ne pridemo. Amen.

Premislavanje pri sveti m e x i

terplenja ino smerti Jezusove,
v' posti no zvun posta.

To vujte k' mojemi spomini. Luk.
22. p.

Za tega volo se jas pa per toti sveti mexi znajdem, kero si ti o Jezus! k' veqnemi spomini tvoje nezrečene lubezni noterpostavil. Vse, kaj se na oltari zgodi, naj mene na tvojo terplenje no bridko smert spomni, no mojo serce k' po-
boxnemi premislavanji nagne.

Ti o Jezus! si tvoje jogre že pojdoq vuqil, ino s' trošta punimi besedami od njih slovo jemal, kda si z' njimi na olsko goro tvojem

terplenji no smerti sam rad proti
 sel. Te si ti kak ulovek, ravno
 kak nas ker, obqutil — ki je
 telo deno slabo, qi je ravno duh
 poterden, ino k' vsemi perpravlen.
 Ti si vidil, kak na grozno, kak
 na nesmileno, ino mantre puno
 vixo box vmreti mogel! ino tota
 grozovitnost je tvojo duxo s' takim
 strahom ino xalostjoj napunila, ki
 si se kervavo potil, ki so kervave
 kaple tvoje svete kervi na zemlo
 kapale. Ah! celega sveta grehov
 texa, kero si na se vzel, je na
 tebi lexala, ino tebe k' zemli per-
 pogibala. Pa nezahvalnost, ne-
 pokornost, ino pogublenje tak
 dostih skos tebe drago odkuplenih
 xe je tebe bole texilo, kak tvo-
 jo lastno bridko terplenje. — O
 Gospod! smili se krez me, bodi
 meni grezniki milostiven!

Ti si trošt ino pomoq v' molitvi iskal, kere si ne popustil, kero si seryno opravil. Trikrat si v' tvoji naj vekši xalosti rekel: Oya! vzemi toti bridki kelih proq od mene! pa tudi vseli — „Ali ne moja, temuq tvoja vola se naj zgodi.“ Terplenja si se ti ne zognuti mogel, kajti da si zadosti vqinenje za naše grehe na se vzel. Pa angel je prišel, ino te je poterdil z' nebeskoj moqjoj, kero si ti skos tvojo ponixno molitvo sprosila. — Taka bodi tudi moja molitva, moj trošt ino mojo zavupanje!

Poterden ino serqen si ti vidil tvojega sovraxnika priti, si se pustil na hudobno vixo od njega kušnuti, no si njega še prijatela imenuval. O tvoja krez mero velka lubezen naj v' mojem serci to napravi, da

bode se meni vsa nezvestost, ino
vsa hudobija ob telko več gerdila!

Z' enoj besedo bi ti tisto lustvo ob njegovo serčnost spraviti znal, kero je tebe z' orožjom obdano lovit prišlo. Milione od angelov bi ti znal na postrexbo zvati. Sam rad si se ti prejeti pustil, da bi se boxja beseda ino vola dopunila. Tak vuj tudi mene 's pokorne lubezni vse volno vjiniti, prenesti, no terpeti, kaj Bog je!

Vsi tvoji jogri so tebe zapustili. Ja celo Peter je svojo veliko serčnost zgubil, ino je tebe trikrat zatajil. Pa samo pogled tvoje lubezni na njega je njegovo serce z' grivingoj napunil, ino ga je na vsikdar v' njegovi zvestosti poterdil. — Oglej se o Jezus! tudi na me s' tvojo milostjo; naj tudi meni vse tisto, kaj sem jas koli

dozdaj ne prav vřinil, k' spomini
 sluxi, ki bom dale naprej bole
 ponixen, ki bom sam na se bole
 pasko mel, ino ki bode se v' meni
 vey lubezni znajřlo. Ne pusti mo-
 jega serca proti opominjanji tvoje
 svete gnade zakameneti, da me
 nebode k' slednemi taka nesreća,
 kak caglivega Judaxa, doletela!

Ti o Jezus! stojis pred tvojim
 kriviqnim sodnikom; muqis krez
 toxbe, kere same pokaxejo, da
 so kriviqne, ali se z' enoj za te
 navdajouoj zastopnostjoj odgovo-
 riř; povés serqno k' slednemi, da
 si ti resniqno Sin boxji, obećani
 Mesias, ino prihodni sodnik celega
 sveta, qđ ti je ravno znano, ki ti
 zavolo totih besed moreř tvojo xiv-
 lenje zgubiti. Z' nedorećenoj mir-
 nostjoj posluxař ti dokonćanje tvo-
 je sodbe, no terpiř s' poterplivostjoj

vse

vse sorte špotlivo mantranje od
tvojih sovražnikov. — Vuqi ti
mene guqati, kda je duxnost, ino
muqati, kda guqanje niq ne poma-
ga! Vuqi me pohlevnost, ino po-
terplenje, qi se meni krivica zgodi!

Tudi pred Pilatuxom se ti krez
niq ne odgovoriš, kres kaj tebe
kriviqno toxijo, muqiš pred Hero-
dexom, kda tebe njegovo sluxevno
lustvo k' špoti ma; niq ne reuex
kres kriq nezahvalnega lustva,
kero tebe qe ob xivljenje spraviti.
Le imenitnost nebeškega krala ti
pokaxeš, kerega kralestvo je ne
od totega sveta. — Tvojo muqanje
je za me najbolj podvuqenje. —
Kak miren, kak srečen zna neduxen
qlovek biti, ker more zavolo pra-
vice terpeti!

Ecce homo! Kaj za qlovek —
si ti o Jezus! ino kaj za qlovek sem

jas! — Skoz gajxlanje na celem teli rasterganega, s' kervjoj no ranami pokritega, s' ternjom kronanega, ino v' lice zbitega ino zapluvanega so tebe kakti xpotlivega xidovskega krala pred lustvo postavili, da bi se ono deno skoz videnje tebe v' taki neznani texavi kres tebe zesmililo. Pa vse blo je zapstojn! Vse tôte mantre so xe premalo bile. Krixaj ga! krixaj ga! so vsi nesmileno vkup kriyali. Bojeqi no v' resnici premalo stalnoviten sodnik te k' zadnemi grozovitnosti tvojih sovraxnikov prekda, da se skoz mivanje svojih rok kres tvojo neduxno prelejte kerv oqe praviqen napravti.

Tak je smerti sodba, na keroj smo mi krivi, kres tebe neduxni Jezus prišla! Ino ti vzemes texki krix sam na tvoje ranjene rame,

da bi na tako vixo celega sveta grehe proq vzel; se pustiš kak jagne k' smerti pelati, kak je tam Izaak sam derva na goro nesel, kda je svojega sina za ofer zexgati htel.

Kak bi meni perserci bilo, da bi jas na poti tvojega terplenja za toboj ŕel, da bi jas tote ŕstrike, tote gajxle, toto ternje, toti krix, tote cveke, toto sulico, ino tote tak dosti neduxno prelejte kervi vidil — da bi jas toto hudobno prekdanje tebe v' roke tvojih sov-raxnikov, toto nezahvalnost, kri-vico ino hudobijo, toto pres vse milosti velko grozovitnost, ino ŕpotlivo veselje kres tvojo nesrečo premislil! — Pa ŕe ne tak dosti kres te, kak velko veq kres samega sebe bi se jas jokati mogel; bi se ne bi smel ŕe telko kres tiste gor-

derxati, ker so tebe mantrali, kak pa velko več krez greh, ker je na celem tvojem terplenji krivec.

Ah! moj Jezus, ti sem jas zavolo malega haska, ali kratkega veselja tebi nezvesti! — ti se jas samo nazoči kristjan kaxem, ali se morebiti kristjanstva celo sramujem — ti se jas bole ludi, kak Boga bojim — ti se jas na večkratno k' pokori opominjanje ne spokorim — ti jas zavolo mojega hudega poxelenja duxnost ino vest na stran pustim — ti jas mojega blixnega kriviqno sodim, ti ga ogovarjam — o tak sem jas tistim, ker so tebe v' roke tvojih sovraxnikov spraviti pomagali — tak sem jas tvojim osleplenim hudobnim sovraxnikom — tvojim kriviqnim sodnikom, ino celemi nezahvalnemi lustvi spodoben —

ja še vedne kaxtice sem jas vreden, kak tisti, kajti da jas bole spoznam, kaj je greh, kak oni!

O moj Jezus! odpusti meni mojo premalo skerb na sebe samega, mojo nezahvalnost, mojo nezvestost! Tvoj velki ofer na krixi — no zdaj na oltari — bodi meni k' odpuxenji mojih grehov!

Oqa nebeški! poglej dol z' nebes na tvojega lublenega Sina! On še zdaj, kda xe s' smertjo rinja, svoje oqi k' tebi pozdigne; še zdaj z' oslablenim glasom k' tebi kriqi, no te k' slednemi ponixno ino serqno prosi: „Oqa! odpusti njim, zakaj oni ne vejo, kaj vqinijo.“ Tota prosnja je tudi za me, no mi trošt podava, qi jas po njegovem lepem navuki tudi mojim sovraxnikom serqno odpustim.

O prelubljeni Jezus! spokorje-

ni, verejoui razbojnik v' sledni vuri
svojega xivljenja tvojo smilenje
zadobi; ovi pa, ker preklinja, ker
se neue spokoriti, gre tak bluzi
tvojega krixa v' zgubo! — S' stra-
hom ino s' trepetom pa jas deno
mojo zavupanje na te postavim,
o moj zveliqar ino moj sodnik!

Kak si se ti z' oskerblivoj lu-
beznoj na tvojo mater ino perja-
tela s' krixa ogledal, tak se ti tudi
na me o Jezus smileno dol z' nebes
oglej!

V' tvojem nedoreuenem — veq
vur dugo obstojeuem smertnem
terplenji, no od vse pomoqi za-
pušenem stani si se ti na tvojega
Boga zezaval. V' tvoji goreqi xeji
je tebi jesih za pitje ponuden bil.
Poterdi mene v' poterplivosti no
v' zavupanji, qi jas v' potrebo pri-
dem, v' keroj bi se mi zdelo, kak

da bi od Boga ino ludi zapušen bil; kde meni svet na mesto trošta, le bridkost dodeli! Ti naj svetesi Jezus! bodi moja obramba. Na tvoj krix vem jas mojega poloxiti, da bom ga z' veksim trostom pa na se vzeti mogel.

Do smerti pokoren si ti tvojo terplenje dopunil, ino zdaj z' mirnim zavupanjem tvojo glavo nagneš, no tvojo dušo v' roke tvojega nebeskega Očeta sporočiš. — Kak pa bode enkrat za me, kda bode se reklo: On je dopunil? Kda pa bom jas mojega xivljenja pobolšanje, kda moje duxnosti dopunil? Pomagaj ti meni k' temi o Jezus! ti začetek ino dokončanje mojega zveličanja, ino vzemi potem mojo dušo k' sebi!

Celo stvarjenje je tvojo smert o Jezus oznanilo! Sonce je potem-

nulo; zemla se je trosila; peqovine so se pokale, grobi so se odpirali, zagernilo v' tempelni se je rastergalo; kerv ino voda je 's tvoje prebodnjene strani tekla. — Geni skos tvojo vsegamogouno gnado mojo serce, da bom jas, kak tisti tam, ker so tote yudexe vidli, tudi genjeni na moje persa poterkal, ino z' dobrim naprejevzetjom na mojo domovino sel!

Perpravi si ti sam za te v' meni vredno ino mirno stanivanje. Razveseli, napravi srečno, ino posveti mojo dugo skos tvojo nazounost, kak si tam v' predpekli duse starih poboxnih oqakov razveselil, kere so tak dugi yas za tvoj prihod zdihavale.

Tvojo yastito gorstanenje tudi mene k' novemi xivlenji gorzbudi, da nebom v' grehi, temuq le samo

tebi xivel, ker si ti tvojo xivljenje
za me gorofral!

Ti si mogel skos telko krixov
ino texav nazaj iti v' tvojo yast.
Vixaj mene na totem poti, ker k'
nebesam pela; poterdi mene, da
bode mi mogoço za toboj hoditi,
no enkrat tudi ta priti, kde ti,
naš boxji perjatel! na desnici Oqe-
ta nebeskega xiviš, ino kraluješ,
dokliq ne prideš celega sveta sodit.

O poglej zdaj dol z' nebes s'
tvojimi milostivnimi oymi na me,
ravnaj tak mojo serce, da bom
vreden k' tebi priti! Moje oyi,
no vso mojo zaderxanje naj bode
k' tebi obernjeno.

Kak si ti tvoje jogre poxegnal,
ino od njih slovo vzel, tak ti tudi
nam tvoj vsegamogouni xegen do-
deli. Posli nam svetega Duha,
kerega si nam poslati oblubil,

Duha resnice no lubezni, mira ino trosta, toti naj nas razsveti, vixa ino posveti, da bode nam sadje tvojega svetega ofra resnično v' tal prislo, da ono za nikoga ne bode zgubleno. Amen.

Či oves terplenje Kristusovo prav premislavati, tak premisli:

1) *Kaj je on terpel? — On ti celo neduxen, naj svetesi, naj bolsi med vsemi ludmi, on sam boxji Sin? — Ah! on je naj vekso boleyino terpel, je naj spotlivešo smert prestal, si je skušaval naj grozneše mantre na teli no na dusi, ja njega je vse doletelo, kaj je za njega naj bole xalostno bilo, kakti — nezahvalnost, ino sramota, zapusenje no nezvestost. On je kak ylovek vekso boleyino obyutil, kak bi njo kda keriylo-*

vek mogel prestati, ali si njo le samo naprejpostaviti. — Jas kakti grešnik, yi se jas smem potoxiti, yi mene kako terplenje ali xmeya doleti?

2) Zakaj je on vse to terpel? — Zavolo naših grehov, iz milostivne lubezni k' nam. O kaj za neznana hudobija more greh biti, da je le samo skoz boxjo kerv v' yloveyji naturi znal dolzbrisani no odpusen biti! Pa se vseli veksa je mogla Jezusova lubezen biti, da je on toti velki dug ino kastingo volno na se vzel, da bi nas od nje odresil, da bi nam gnado boxjo, ino veyno zveliyanje spravil. — Da ylovek bi zveliyan bil, je on kervavi pot potil.

3) Za koga je on terpel? Za vse ludi — za nevredne no nezahvalne, za svoje sovračnike.

Njegova lubezen se je kres vse rassirjila. Či smem te jas keremi yloveki mojo lubezen odvzeti, ker je s' tistoj dragoj kervjoj kak jas odresen? — O kak velka more vrednost yloveuyje duse biti! da je Sin boxji svojo xivljenje za njo dal.

4) Kak je on terpel? Z' velkoj ino stalnoj poterplivostjoj, no s' podanjom v' boxjo volo; volno ino tiho je on kakti ena ovca terpel; na Oyeta nebeskega je on zavupal, ino je njemi do smerti pokoren bil, ino je nam na tako vixo navuk zapustil, ki bi tudi mi njega nasledovati mogli. Petr. 2.

5) Kaj za sad pa bi moglo njegovo terplenje pernesti? — Da ne bi jas v' grehi, temuy le samo tistemi xivel, ker je za me

vmerl; da bi jas njemi zvesti
ostal, ino z' mojim krixom za
njim hodil; da bi jas pobolsani,
k' dobremi napelani, k' dopunenji
tudi xmeyesih duxnosti poterden
bil; da bi jas moje blixne bole
lubil, v' krixih ino texavah vey
poterpljenja imel; da bi v' vseh
reyeh bole zadovolen bil, se rajsi
v' boxjo volo podal, ino tak k'
slednemi duxno zveliyanje zado-
bil, kero je meni moj zveliyar
skos svojo terplenje perpravil. —
Skos to yem jas njemi mojo za-
hvalno lubezen skazati. To bodi
mojo naprejuzetje, kelkokrat si
jas koli na njegov krix zmislím,
ali se prekrixim. To bodi sad od
njegovega terplenja. O Bog, daj
ga nam vsem!

Kaj Jezus terpel si za me!
No kaj pa jas terpim za te?

SVETI KRIXNI POT,
 naj hasnovitnega popoldnesna
 boxja sluxba
 za mlade kristjane.

*Ah! da drugi po nedelah tak
 dostikrat po svojem prepoveda-
 nem poxelenji grejo, ino v' svojo
 veyno pogublenje pridejo; tak
 hodi ti kristjanski mladeniy! ho-
 di ti poboxna dekliy! za tvojim
 Jezusom, z' njim se pajdasi na
 njegovi sledni, no nevolni rajxi,
 na keroj je on za nas svoji smerti
 proti, no nam naprej v' nebesa
 sel. Tebe ja deno nebode pred kri-
 xom sram, kerega je tvoj zveliyar
 iz lubezni k' tebi na se vzel, da
 bi tebe ofdresil ino zveliyal.*

Ti Jezus kaxeš nam stezo!
 Po keroj pridemo v' nebo;
 Ti nas povabis k' sebi ta,
 Kde s' toboj homo vekoma.

I. Stacion. Jezus k' smerti obsojen.

K' krixni smerti si ti o neduxen Jezus obsojen. Zavolo samega dobrega djanja moreš ti terpeti no mreti.

Da bi se jas le pred toboj o Jezus neduxen znajšel — da bi jas le samo dobro vqinil, ino se tebi dopadnul! tak znam jas veseli no potrostan biti, qi bi ravno še kaj terpeti mogel. — Ti moj zveliqar boš tudi moj sodnik.

Spomin na tvojo bridko terplenje no smert naj mene od hudega proq derxi, no me naj v' dobrem poterdi — 'z lubezni k' tebi! (Tote besede se pri vsakem stacioni ponovijo.) Oqa naš i. t. d.

II. Stacion. Jezus vzeme krix na se.

Volno vzemeš ti tvoj krix na

tvoje kervave rame, no nam vsem praviš: Ker če za menoj priti, tisti naj vzeme svoj križ na se, no ga naj za menoj nosi.

O Jezus! to jas čem skos tvojo pomoč viniti. Nikakva moja ino xmeča naj mene od mojega pobolšanja proč ne derži; moje dučnosti čem jas vsikdar 's čistega dopuniti, no s' poterplenjom vse krixe no texave prenesti, kere meni Gospod Bog pošle. Opa naš.

III. Stacion. Jezus padne pod križom.

O kak dosti texave si ti o Jezus na se vzel! kak stalnovitno si njo prenesel, če je ravno xmetna bila! Ti si od mladosti tvojemi Očeti nebeskemi vsikdar, ja celo do križne smerti pokoren bil.

Či se jas od mladosti dobrih del navadim; tak bodo one mene

qi duxe lexi stale. Lubezen k' tebi
no tvoja gnada meni tvoj jarem
sladek, ino tvojo breme lahko
napravi. Oqa na8.

*IV. Stacion. Jezus sreya svojo
mater.*

Kaj za boleqino je mogla Ma-
ria obqutiti, kda je ona svojega naj
lublegga Sina s' texkim krixom
sebi proti vidla priti! Kaj pa je
tvojo serce o Jezus te obqutilo, kda
si ti tvojo tak nezreeno xalostno
mater zagledal!

O kak dosti morejo stargi za-
volo svojih otrok nekokrat prestati,
no preterpeti! Kda se otroci svojim
stargom zadosti zahvalijo! Po tvo-
jem navuki o Jezus se jas mojim
stargom qem skos pokornost, ino
pošteno zaderxanje zahvalen ska-
zati, no njim vso nevolu, kero
oni z' menoj majo, lehke8o na-

praviti, kelko je meni koli mogouo. Oqa naš.

V. Stacion. Šumen pomaga Jezusi krix nesti.

Kak rad bi jas tebi o Jezus kako sluxbo po moji mogounosti vujinil! pa ti velix: Kaj vi naj mengim mojih bratov, kaj vi vašim zraven ludem dobrega vujinite, to ste vi meni vujinili.

O tak ouem jas ali se mojim blixnim dopadlivi skazati, no njim rad v' potrebi posluxiti! kda ino kelko bode meni naj vey mogouo. Bogi je ja qi kakhte malo dobro djanje dopadljivo, qi se ono's qiste lubezni zgodi. Oqa naš.

VI. Stacion. Vroyno ino s' potom obdano lice Jezusovo zbri-sano.

Daj o Jezus! da se spomin na tvojo terplenje v' mojem serci vsta-

vi, daj, da se jas na tvojo poter-
plivost, na tvojo lubezen spomnim,
qi jas kako boleynino obyutim, ali
qi meni kaj xmetno naprej pride.

Kda jas koli tvojo sveto bole-
yine puno obliuye vidim, kda si
koli na tvojo terplenje zmislím,
tak zbudi te vseli v' mojem serci
vekso gerdost krez greh, kak kres
vse drugo! zavolo kerega si ti 'z
lubezni k' nam tak dosti ponedux-
nem preterpeti mogel. Oqa na.

*VII. Stacion. Jezus drugo krat
s' krixom padne.*

V' tvoji slabosti o Jezus! od
velke xmeqe tvojega krixa padneš;
pa ti deno s' slednoj moyjoj tvo-
jega xivota tvoj krix drugoy na se
vzemeš, ino ga dale neseš.

Qi bi jas samo te dobro vyinil,
kda se meni veseli, no kak dugo
me lahko stane, te pa bi se mi

vnoxalo, te pa bi dobro djanje na stran pustil, qi bi me ono xmetno stalo? Kak bi pa te jas ali mogel mojo zvestost ino lubezen k' Bogi na znanje dati? — Njegova, ne moja vola, se naj zgodi. Oqa naꝥ.
VIII. Stacion. Krez Jezusa se milostivne xene xalostijo.

Ne joyte se krez me, temuq krez vas ino vase otroke! praviš ti o Jezus! k' tistim milostivnim xenam, kere se kres te na tvojem krixnem poti joyejo.

Ne dopusti o Bog! da bi jas lagoden otrok postal, ki bi se moji starxi krez me mogli xalostiti, temuq dodeli meni tvojo sveto gna-do, da bode meni mogouo se vsikdar tak zaderxati, ki bodo moji starxi z' menoj no z' mojim zaderxanjem na totemino na ovem sveti veselje meli. Oqa naꝥ.

IX. Stacion. Jezus tretjo krat s' krixom padne.

Kak xmeten, o Jezus! kak xmeten je tvoj krix gratal! Ali pa ob kelko vekxa bla je tvoja lubezen, tvoja poterpexlivost, ino tvojo podanje v' sveto boxjo volo.

Skoz boxjo pomoq jas vse premorem, kaj si serqno naprejvzemem. Kaj me od zaqetka xmetno stane, mi je k' slednemi lahko, da se tistemi navadim. Pomagaj nam o Jezus! po tvojem navuki no 'z lubezni k' tebi pres vse toxbe no pres vsega mermranja vsikdar vse tisto vqiniti, kaj je veqnemi Bogi dopadljivo. Oqa nax.

X. Stacion. Jezusa so slekli.

Na grozno vixo o Jezus! so s' tvojega ranjenega tela tvojo oblaqilo potegnuli, no vse tvoje bo-

leue rane ponovili. V' xeji so tebi jesih no xuy ponudili.

O Jezus! kak morem jas vso neqistost, gizdost ino vso drugo nespodobnost v' zaderxanji no oblaqili zaniqavati, qi jas tvojo sveto telo pregledam, kero je s' kervjoj no ranami celo pokrito! Ja od vsega hudega se jas qem proq podat, qi se mi ono kakhte mili zapustiti. Prosim te ponixno o Jezus! daj ti meni k' temi tvojo sveto gnado. Oqa na8.

XI. Stacion. Jezus krixani.

O ti neduxni Jezus! kak ne-smileno si ti na krix raspeti, no s' cvėki perbit! Ino per vsem terplenji ti niq druga ne reqe8, kak: Oqa! odpusti njim, zakaj oni ne vejo, kaj vqinijo.

Mene pa tak kyasi qemeri obletijo, qi mi je kaj ne po voli.

Vuqi o Jezus! mene ponixnost ino lubezen proti sovraxnikom, da bom njim mogel tak odpustiti, kak ti meni, no vsem tistim odpusti, ker ti tebe lubijo. Oqa naš.

XII. Stacion. Jezus vmerje na krixi.

Ti si o Jezus! tvojo sveto xivljenje za nas gorofral, ino si nje v' nezrečeni bolečini dokončal! Tak je dopunjeno bilo djanje našega odrešenja.

Či jas vsaki den o Bog! s' toboj zaupnem, či jas vsako vuro mojega xivljenja po tvoji sveti voli k' dobremi obernem, či sem poboxen ino skerben; tak bom se jas na mojo smertno vuro z' veseljom na mojo mladost spomniti znal. Daj o Bog, ki bom jas to htel ino premogel včiniti! Oqa naš.

XIII. Stacion. Telo Jezusovo s' krika vzeto na krili njegove matere.

Kaj je te o Maria! tvojo serce za bolečino preterpelo, kda si ti tvojega Sina na krixi vmreti, no potem mertvega na tvojem krili lexati vidla! Pa deno si ti v' tvoji veri no zavupanji stalna ostala.

Tvoj navuk naj tudi nas potardi, ki nebomo, qi nam naši starši, dobrotniki no perjатели vmerjejo, caglive. Bog je naš Oqa, ker nam vse povernuti zna, qi smo mi tega vredni. Vso kristjansko prestano terpljenje bode se enkrat v' telko vekxo nebeško veselje prezobernulo. Oqa naš.

XIV. Stacion. Telo Jezusovo v' grob poloxeno.

Tak si ti o Jezus! tvojo nevolno xivljenje dokončal, si veliko bo-

boleqino, si tvojo grozno smert
prestal, ino zdaj tvoj dobro zaslu-
xeni mir v' grobi najxel.

Vse to mene spomeni, ki tudi
jas morem mreti, no to se zna na
hitrem zgoditi. Mladost ino zdravje
mene pred smertjo ne obvarje.
Jas ne zmorem pre rano na smert
misliti, kajti da se 's tega vuqim,
kak morem zdaj xiveti, qi se na
ovem sveti oqem veqno veseliti.
Oqa naq.

XV. To je, sledni stacion.

Hvala bodi tebi, o Jezus! za
tvojo 'z lubezni k' nam prestano
bridko terplenje. Zdaj ti xiviq,
ino kralujex v' nebesah, ino ker
tvoje navuke zderxi, tisti bode tudi
k' tebi prixel, ino tebe na veqne
qase qastil! Amen. Oqa naq.

Velkonočna pobožnost.

Alleluja! čast ino hvala bodi Bogi Očetj našega Gospoda Jezusa Kristusa, ker je za nas svojega Sina vmreti pustil, ino pa drugoj k' xivlenji gorzbudil!

Jezus, ker je na križi za nas vmerl, zdaj drugoj tudi za nas xivi. On je od mertvih stanul, kak je naprejpovedal.

Ti o Jezus! si častito premagal manto ino smert, ino vse tvoje sovražnike. Zdaj se mi veselimo — zavolo tvojega prestanega terplenja — kres tvojo božjo čast, ino kres vse dobrote, za kere smo se mi tebi zahvaliti duxni. Zdaj je tvoj sveti navuk kakti večna resnica posvedoven. Vsaka tvoja beseda bode se tak gvižno dopu- nila, kak se je tvojo naprejpove-

dano gorstanenje dopunilo. Zdaj mi vémo, da si ti od Boga poslani sveta zveliqar, da si naš odrešenik. Na te mi slobodno verjemo, ino zavupamo. — Kak trošta puno, kak veselo je to za nas!

Ti si ne dol s' krixa žel, da so tebe tvoji sovraxniki xpotljivo na to naguqavali. Ali pa ob kelko qastitlivexi si ti z' groba gorstanul! — Le tisti, ker krixe no texave do konca prenese, bode zveliqan. Bog kakti nezgruntana zastopnost ne vqini, kaj nespametni ljudje meti qejo. — On svojo naprejvzetje deno gvišno, ino xe bolxe dokonqa, kak se nam zdi. Po njegovi voli se more vse zgoditi, qibi se ravno celi svet proti stavil.

Per tvoji smerti so se tvoji sovraxniki veselili, tvoji perjатели pa so caglivii bili; ja vidlo se je,

kak da bi ti ne bi tisti vsegamogoten bil, za kerega si se vundal. Pa kak so se oni po tvojem gorstanihji premenili — perjатели so se veselili, sovrahniki pa vstrahili! Ino kak hitro se je vse to premenilo! Kak qastito blo je dokonqanje tvojega terplenja! — Tak se bode nesramno posvetno veselje v' xalost, ino xalost poboxnih v' telko vekso veselje prezobernula; obojno tu tak kratko, ino tam pa veqno! —

Na te verjem jas o Jezus moj odrešenik! ino v' toti veri ti mene poterdi, da bom jas vse, kaj mene v' grehe napelava, serqno premagal. Naj mene moja slabost nikdar caglivega ne napravi; tvojo gorstanenje me gnade boxje no pomoqi zagvixa. —

Ja najny smert ne bodi za me

več strahna: zakaj ti si njo premagal, skos tebe je smert za nas prestavlenje v' večno življenje. Či bomo mi tebi v' življenji no trpljenji, te še bomo ti tudi v' gorstanih spodobni. Amen.

1.

O Jezus ti za nas živiš!
No nas zveličati želiš.
Z' nebes ti v' Duhi k' nam govoriš,
Kristjansko mirnost nas vuriš;
Da praviš: Mir le bodi vam!
Te večno vam življenje dam. Alleluja!

2.

To nas o Jezus veseli!
Ki v' grobi ti ne ostal si.
Greh, pekel, smert premagal si,
Vse spunil si, to znamo vsi.
Mi tudi bomo stanuli,
No tebe v' nebi vidili. Alleluja!

3.

Per tebi je perpravljeni
Za nas en kraj v' večnosti.
Kak srečni do poboxni te,
Kda prestali do mantre vse!

Pa kaj terplenje uasno je,
Nebesa so krez drugo vse! Alleluja!

4.

Kak ti resniqno stanul si,
Tak terdno verjemo mi vsi;
Na te se mi zavupamo,
Da vemo, ki nas lubis zlo.
Oglej se z' milostjoj na nas,
No daj nam zvestost vsaki uas;
Poboxno daj xiveti nam,
No mreti, kak xelis ti sam. Alleluja!

Jezus Kristus v' ne- besah.

Ti odrešenik sveta si tvojo
djanje na zemli dopunil! ino si
xel nazaj k' tvojemi Oqeti ne-
beskemi. Tam ti zdaj xivis, ino
kralujes ze vsoj oblastjoj, kera je
tebi k' zveliqanji tvojih odrešenih
dana. — Ti o Jezus! Sin boxji,
no deno naš brat, naš perjatel,
na sveti v' qloveqjem xivlenji za-

niqavan, zdaj pa na desnici boxji
v' nebesah kres vse povisan! O
kres to se mi veselimo, ino tebe
qastito molimo!

Ti si toti svet zapustil, kajti
da je tvojo kralestvo ne posvetno,
ino da tu nega popunem sreçe
najti. Našo posvetno xivljenje je
le samo vandranje no perpravlanje
k' tistemi nebeškemi xivljenji, v'
kero si ti nam naprejodisel. Tu
je ne našo ostanenje; tam je prava
naša oqinska dexela. Ta more
vso našo misljenje no pomojanje
nakanjeno biti.

Či pa si jas ta k' tebi priti xe-
lim; te morem jas perle mojo dux-
nost na zemli po boxji voli dopu-
niti, kak si ti tvojo moj Jezus do-
punil! Po drugem poti ta niše
priti ne premore, kak po tistem,
kerega si ti nam pokazal. Le za

zvesto sluxbo, za do konca terpejojo mójo ino poterplivost, iz lubezni k' Bogi je tisto velko plačilo v' nebesah obečano; le skos stalno poboxnost ino yednost more ono zasluxeno biti. Ob kelko več jas na totem sveti za boxjo volo ino z' boxjoj gnadoj dobrega včini-
nim, ali xmeje preterpim; ob telko vekšo bode moja veselje no zveličanje v' nebesah. Kelko pa si ti o Jezus! mogel perle doper-
nesti no preterpeti, kak si v' tvojo yast nazaj šel! Tvoj navuk naj mene k' tvojemi nasledovanji nagne; tvoja pomoč naj mene poterdi; tvoja lubezen me naj k' tebi vleče!

Gospod! ti si rekel: „Jas grem ta vam toriše perpraviti, no jas bom drugo prišel, ino bom vas k' sebi vzel, da bote vi moji zvesti

tudi tam, kde sem jas.“ O kaj za
trost, kaj za sladko zavupanje! —
Ti v' tvoji nebeški qasti na me ne
pozabiš, ti tudi tam za me skerbiš,
ino qeš, ki bi jas k' tebi prišel,
ino na vsikdar pri tebi ostanul.

O! qi bi te jas smel toto srečo
po nemarnem zapraviti? — O ne,
moj Jezus! k' tebi qem jas moje
oqi obrnute per vsakem v' grehe
zapelavanji, per vseh krixih ino
taxavah mojega xivljenja, ino per-
blixavanji moje smerti.

Poglej ti s' tvojimi milostiv-
nimi oqmi na me, dokliq nebom
tebe od obliqja do obliqja v' tvoji
vse lubezni vredni qasti vidil, ja,
sam tiste na veqne qase talnik
postal! Amen.

Lubezen k' Jezusi.

1.

Jezus tebe lubim jas,
 Da mi mojo daš xivljenje;
 V' tebe vupam vsaki uas.
 Ti za me si šel v' terplenje.
 Da si terpel sem bil tvoj;
 Zdaj, da verjem, si ti moj.

2.

Daj, da Jezus lubim te;
 V' mladosti me k' dobrem ravnaj;
 V' starosti razsveti me!
 Serqnost mi v' qednosti davaj!
 Bodi mi na sveti vse,
 V' nebi pa zvelikanje.

Za finkuste no dneve apostolov.

Čast ino hvala bodi tebi, o Bog!
 da si jogre tvojega Sina Jezusa s
 tvojim svetim Duhom napunil, ino
 nje po sveti poslal zvelikanje ozna-

nuvat. Kaj za velke yudexe si ti nad njimi, no skoz nje vqinil! Skos svetega Duha so oni na razumi razsvetleni bili; z' goreqoj, serqnoj lubeznoj so oni lustvo vuqili. Z' darimi svetega Duha obdani so oni pres vsega straha vsaki nevarnosti no zopertivnosti proti xli, so se ne bali grozovitosti njihovih sovraxnikov, ne mantranja ino smerti; so dolzapravljali prazno vero, ino druge hudobne grezne dela; so predgali pokoro ino odpuxanje grehov, ino so oznanuvali Jezusa krixanega kakti zveliqara sveta. — Tak je skoz nje dosti jezero ino jezero spokorjenih ino zveliqanih gratalo; tak je kristjanstvo na svet prišlo, tak se je cirkva, tak se je kralestvo Jezusovo na zemli vkorenelo.

To je, o večni Bog tvojo djanje! Le samo skos pomoq svetega Duha je njim mogoço bilo tak velke reqi dopernesti, no vse svoje sovraxnike premagati, ker so se njim tak moyno proti stavili.

Tudi nam se sveti Evangelium, tota vesela pomoq k' namemi odrešenji oznanuje. Tisti sveti Duh, kerega so jogri Jezusovi zadobili, se zdaj v' vseh qistih ino poboxnih dušah prebiva, ino nje k' dobremi ravna, ker na Jezusa verjejo, ino njegove zapovedi zderxijo. On je Duh resnice no lubezni, ker nas razsveti no poterdi, ker nas trošta ino posveti, ker nas v' Jezusi k' otrokom boxjim napravi.

Daj vsegamogočni Bog! da bom tudi jasgnade tvojega svetega Duha obqutil, kerega je tvoj Sin vsem tistim oblubil, ker tebe s'

pravoj resničnoj voloј za njega prosijo!

Pres tvoje gnade o Bog jas niq dobrega ne premorem vjuniti! Ali pa prez moje lastne resnične vole no pomojanja ti mene tudi ne boš posvetil ino zvelikal. Ti uex, ki bi jas tvojo boxjo besedo mogel rad posluhati, si njo k' serci vzeti, no njo tudi v' djanji dopuniti. Tvoj sveti Duh naj mene razsveti, ki bom to dobro spoznal, ino naj me poterdi, ki bom tudi premogel po tistem xiveti.

Ti mene opominjaš skoz glas moje vesti. To je tvoj glas o Bog! jas sem njemi duxen pokoren biti. —

Ti meni tak dosti prilik, pomogi no spomenenja k' dobremi daš; tote bi jas mogel k' mojemi haski obernuti. Ti meni pokaxeš

vrelec tvoje gnade v' tvojih svetih sakramentih. O da bi jas nje le vsakikrat z' vrednim perpravlanjom prejel! Jas imam zavupanje, ki bode sveti Duh tudi mene poterdil, vixal ino posvetil. O da bi me le ob vuri skušnjave no xalosti poterdil; da bi on moja pomog, moj trostar bil! —

Napuni o Bog! s' tvojim svetim Duhom, kak si nekda apostole napunil, tudi njihove namestnike, naše vučenike ino duhovne pastire — kak tudi dexelske vixare no oblastnike! Poxegnaj njihovo besedo ino sluxbo. — Pogli trostara tvojega svetega Duha k' poterdenji vsem tistim, ker se v' krixih ino texavah, vsem tistim, ker se v' zkušnjavah ino xalosti znajdejo, ali se smerti perblixavajo. Pelaj zablodene na pravi pot;

razsveti vse ljudi z' lučjo veyne
resnice, no vujxgi vseh serca z'
ognjom tvoje svete lubezni! Amen.

Zvanje svetega Duha.

1.

O pridi sveti Duh krez nas;
Za to ponixno prosim jas!
Kak ti krez jogre prišel si,
No njim odvzel vse slabosti!
O pridi sveti Duh krez me,
Z' lubeznoj vujxgi mi serce!

2.

Ti si začetek vse luči,
Tak naša vera nas vuči.
Le samo s' tvojo gnadoj ti
Pomagaj nam k' pobožnosti.
O pridi sveti Duh i. t. d., kak odzgor.

3.

Ti vixaj nas k' vsem dobremi,
Napuni nas s' tvoj'mi darmi;
Moliti zvesto nas vučis
No nas od grehov spokorix.
O pridi, kak odzgor.

Ti vuqi me vqiniti vse,
 Vse, kaj po boxji voli je;
 O daj ti qisto mi serce,
 No vzemi v' njem prebivanje!
 O pridi, kak odzgor.

Ponovljenje kerstne oblube.

Na nedelo svete Trojice no tudi na
 vse druge nedele.

Oqa, Sin no sveti Duh! v' treh per-
 sonah edini Bog! — Moj stvarnik,
 moj odrešenik ino moj posvečenik!
 — V' naj vekši ponixnosti jas tebe
 molim. — Qi mi ravno tebe vsega-
 mogouni večni Bog z' našoj sla-
 boj zastopnostjoj zgruntati ne
 premoremo, tak znamo mi deno
 tebe skoz vero, skos tvoje qas-
 tite dela, skos tvoje velke nam
 skazane dobrote no skos tvojo

sveto besedo spoznati. — Jas se tebi za vse dobrote zahvalim, kere si ti meni skos tvojo stvarjenje, odrešenje no posvečenje skazal. —

Vse, kaj jas skos tvojo gnado sem ino mam na teli no na duši, celo mojo serce no xivljenje, jas tebi ofram, ino jem vse k' tvoji sluxbi, po tvoji sveti voli no dopadenji obrniti. —

Jas tebi, tvoj otrok, mojo qast ino lubezen, mojo pokornost, mojo zahvalnost, ino zavupanje dnes ino za vsikdar oblubim.

Na tvojo ime, trojni edini Bog! sem jas keršen bil, ino tvoj otrok postal. Kaj so tam moji botri v' mojem imeni oblubili, vse to jas dnes na novo oblubim, ino jem s' tvojoj pomoqjoj zvesto zder-

xati. Kak tvoj pokoren otrok
 Opa nebeski! kak tvoj zahvalen
 odrešeni, no tvoj zvesti sluxev-
 nik, o Jezus! kak posvečeni no
 xivi tempel o sveti Duh! se jas
 skazati ojem; jas se jem vsemi
 hudemi odpovedati, no se po-
 mojati, da bom boxje meni do-
 delene no oblublene gnade vre-
 den postal.

Kak jas na te verjem, trojni
 edini Bog! ino na te zavupam,
 tak ojem jas tudi mojo lubezen
 tebi skoz zvesto dopunjenje tvo-
 jih svetih zapovedi skazati. To
 bodi moja misel ino naprejvzetje,
 kda jas koli sveti krix napravim,
 ker je znamenje moje vere. Opa,
 Sin no sveti Duh! poxegnaj, po-
 terdi, obvari, no vixaj mene tak
 dugo, dokliq meni v' tal ne pri-
 de, tebe tam na ovem sveti bole

popunem spoznati, lubiti yastiti
no moliti. Amen.

Na den boxjega Tela.

Gnes mi obhajamo svetek naše
svete vere k' spomini o Jezus!
ki si tvoje no naše sovraxnike,
ki si ti greh ino smert premagal.
Za tega volo pa se nesejo pred
nami krix ino bandere, kajti da
so one znamenje premaganja.
Za tega volo se nam stirikrat
sveti Evangelium bere, kajti da
se je on na vseh stirih krajih
sveta razxirjil ino obderxal. Na
to strexe gnešno zvonenje, tak
dosti goreqih sveq, glasne pesmi
no molitva tvojega lustva, ino
vsa druga lepota ino roxni venci
v' cirkvi no na potih, po kerih

procesja hodi. — Vse tebi k' qasti no nam k' svetemi veselji.

Ja veqna qast ino hvala bodi tebi za tvojo nedoreqeno velko lubezen, kero si ti nam skazal, da si dol z' nebes prixel nas rexit ino zveliqat, da si k' veqnemi spomini na našo odrešenje sveti oltarski sakrament noterpostavil, v' kerem si ti v' spodobi kruha xpixa za naše duše, no na oltarih nekervavi ofer za naše grehe! V' ponixnosti mi verjemo, ino qastimo toti qudex tvoje lubezni. Ti o Jezus! že si zdaj na duhovno vixo na sredini med nami, kak si nekda na telovno vixo na zemli bil, ino vsako tvojo stopinjo z' dobrotami zaznamnal — kak si tam per zadni veqerji med tvojimi jogri sedel — na kixi tvojo xivljenje za nas dal — zdaj pa v' ne-

besah na večno xivis, ino kraluješ.
 Ti si še tudi v' tvoji boxji qasti
 naš lubezni pun qloveqji perjatel,
 si nam na bluzi, no perpravleni
 na našo prošnjo posluhati no njo
 oslišati.

Mi molimo tebe v' totem
 svetem oltarskem sakramenti,
 kakti resniqno nazounega Boga
 ino Gospoda; oblubimo tebi več-
 no zvestost ino pokornost, ino
 se tebi celo oframo, kak si se ti
 celo za nas ofral, ino še se zdaj
 za nas ofravaš. Zedini nas celo
 s' toboj, no v' tebi, v' sveti lu-
 bezni! Ah! odpusti nam našo
 merzlo serce, nezahvalnost, ino
 vso neqastitost, kera se tebi po-
 sebno v' totem svetem sakra-
 menti zgodi! Oslisaj milostivno
 našo gnešno oblubo ino za od-
 pušenje prošnjo. Le ne odvzemi

nam tvoje svete gnade. Poxeg-
 naj nas skos tvojo sveto lubezen
 ino qednost, skos tvoj krix no
 terplenje, skos tvoj sveti Evan-
 gelium, skos tvojo vsegamogouno
 zasluxenje v' nebesah, kde ti k'
 nam 'z lubezni xivix ino kralu-
 jex z' Oqetom ino s' svetim Du-
 hom na veqne qase. Amen.

Ecce panis angelorum!

Poglej kruh angelski!

Gled'mo! angelsko mi xpixo,
 Kak na qudexno mi vixo
 Njo dobimo vsi za xpixo
 Milno tu od Jezusa!

Molmo njega kleqejoui,
 Ker je v' kruhi tu nazoui,
 Ker je sam kres vse mogoui
 Totem dajmo hvalo qast!

K' pervemi xegni.

Gospod! mi molimo te zdaj
 Tu v' kruhovi spodobi;
 Zveličanje nam Jezus daj,
 Pomagaj nam v' nevoli!
 Tu nam tvoj sveti xegen daj,
 Tam nas zveličaj vekomaj.

K' drugemi xegni.

Ti v' svetem sakramenti si
 Resnično nam nazoči.
 Gospod! ostani pri nas ti,
 Ti bodi nam k' pomoči!
 Či glih tu proč odidemo,
 Te v' serci deno ljubimo.

Na den letnega cirkvenega
 xegnanja.

1) Premisli, kak dobro je to,
 ki mi cirkvi mamó, kde mi pres
 vsega zabranenja slobodno k'
 molitvi vkuppridemo, svete sa-
 kramente prememo, ino v' be-

sedi boxji podvuyeni, no potrostani gratamo. — Zahvali se ali veynemi Bogi za vse dobrote, kere je tebi no drugim v' toti xegnani cirkvi skazal no se zdaj skaxuje.

2) *Dvanajst luyi na steni v' cirkvi pomeni luy prave kristjanske vere, kera je skos svete dvanajst apostole na zemli svetiti zayela, ino se nam zdaj sveti. —*

3) *Na turni vunobesena bandera pomeni, ki so sovraxniki kristjanstva ne mogli zapraviti, je znamenje svetega veselja. — Pa xalostno je! ki na toti sveti den dosti ludi krez mero je, no pije, spila ino plese, no se druge nespodobnosti vyini, no na tako vixo njega nedostojno dopernese! Vsega tega se ti vari.*

vari. Ne pusti se od drugih zapelati; ogibli se takih prilik, per kerih se niy dobrega ne zgo-di! Imej tudi per tvojem veselji vsikdar Boga pred oymi! Spomni se na tak dosti siromakov, betexnih, ino xalostnih, spomni se na tiste, ker se se v' drugem veksem terplenji znajdejo. Daruj sirote, pomagaj njim, ali nje potrostaj, kelko ti je le mogoyo. To je naj vekso veselje druge skoz dobrote razveseliti, no naj bolsa hvala za prejete dobrote.

4) Zaderxi se vsikdar ino povsodi tak, kak da bi se v' cirkvi boxji znajxel, vso tvojo djanje bodi sluxbi boxji spodobno, vzemi si terdno naprej, veynega Boga skos poboxno xivljenje yastiti, no z' njegovo pomoq-

*joj se grehov ogibati. K' temi
ti zna sluxiti tota*

M o l i t v a,
kda v' cirkvo prideš.

Tota cirkev se veli higa boxja,
kajti da je ona za to zezidana ino
xegnana, ki se v' njoj otroci boxji,
kakti v' hrami svojega oqe, vkup
zeberejo, njega zedinjeni molijo,
ino ga na pomoq zovejo, njegovo
sveto volo oznaniti qujejo, se v'
lubezni svojih blixnih zedinijo,
ino tak eden drugemi veselje k'
dobremi napravijo.

O kak lepo, kak dobro je to!
Kdo se tu ne bi z' veseljom znaj-
šel? — Resen je, ki si nam ti o
Bog! povsodi nazouen, povsodi
bluzi, ali pa tu še mi blixne k'
tebi pridemo, da nas tu vse na te
spomeni, da se naš duh lexi k'

tebi pozdigne, no v' svojih naj
vekih potrebah tebe za pomoč
prosi.

Ja ti vsegamogočni Bog si na
skrivno, tudexno ino milostivno
vixo resnično nazoči, ti prebivaš
tu v' oltarskem sakramenti na sre-
dini med nami, no nam tvojsveti
xegen obilno deliš. Veqna čast ino
hvala bodi tebi za tvoje dobrote!

Tu so naši no naših staršev
starši tebe molili, kak te mi mo-
limo, ino tu bodo tebe tisti, ker
do za nami prišli, iskali no molili.
O kelko poboljšanih, poxegnanih,
potroxtanih, ino k' dobremi po-
terdenih ludi je xe 's tote hiše
boxje šlo! — Jeli pa se to tudi
pri meni zgodi? Kako pa je moja
zaderxanje v' toti hiši? — O Bog!
odpusti meni mojo nemarnost,
mojo premalo paskodanje na boxjo

sluxbo. — Odpusti nam vso ne-
 yastitno zaderxanje, s' kerim tebe
 mi v' tvoji xegnani hixi razxalimo!
 Ne odvzemi nam tvoje svete gna-
 de! temuq poxegnaj nas, ino naxo
 dobro naprejvzetje, ja poxegnaj
 vso naxo djanje no popuxenje!
 Amen.

Premisli te, kaj cirkva je,
 No tisti, ker v' njoj znajde se.

K' molitvi Jezusa Kristusa
 per vunpostavlenji svetega
 oltarskega sakramenta.

Ali tudi za molitve per svetih
 mešah.

Veyni edini Bog! Oqa naxega
 Gospoda Jezusa Kristusa! Mi tebe
 molimo v' tvojem edino rojenem
 Sini. On je od veynosti tvoj luble-

ni Sin, tvoja popunem spodoba,
 on je edini s' toboj glihni Bog!
 Ker njega spozna ino qasti, tisti
 tebe spozna ino qasti. Prez sgrun-
 tavanja, kaj je on sam na sebi,
 no kak je on s' toboj edini, qemo
 mi zahvalno spoznati, kaj za do-
 brotnik je on za nas, ga qemo po
 naši mogounosti vredno qastiti.
 O da bi le našo spoznanje no qas-
 tenje qi duxe bole popunem, bole
 seryno ino moyneho bilo! To bi
 mogel sad naše poboxnosti biti.

Jezus Kristus naš boxji
 vuqenik.

Dosti, ino na dosti fele je
 Gospod Bog xe nekda skoz glas
 nature no zastopnosti, te skos
 preroke k' starim oqakom guqal,
 ino k' zadnemi skos svojega Sina.
 Beseda, kera je od zaqetka, od

večnosti per Bogi bila, edina z' Bogom; skos kero je svet stvarjen bil — je meso postala, kak ūlovek na zemlo prišla, ino nam svojo ūast pokazala, puna gnade no resnice. — Boga je nige ne nikdar vidil; ti edinorojeni Sin boxji, ker ti pri njemi prebivaš, ti si nam njega oznanil. Ti Sin boxji! ti xivljenje no luq sveta, kera vsakega ūloveka razsvéti, ker sam rad svojih oŭi ne zapre, ti si nas vuŭil Boga kakti Oŭe spoznati, ker je lubezen, ino ker skos pokorno lubezen ūasten ŭe biti, ti si nam k' temi pomagal, ki smo mi otroci boxji postali.

Ti si na svet prišel, si naše slabosti na se vzel, da bi nas k' Bogi nazaj, ino v' nebesa spravil. Ti sam si za nas pot, resnica, ino xivljenje. — Kam ūemo mi priti?

K' tebi o Jezus! k' tebi večno
xivljenje!

Ja ti si ne samo naš vučenik,
ti nam nikdar samo zapovedi ne
razlagaj, temu ti nam sam zapo-
vedi daš. Tvoja zapoved je lube-
zen, kera vse duxnosti v' sebi za-
derxi, kera naše misli posveti.
Per vsem pomojanji za qednost,
s' keroj smo mi tebi sluxiti duxni,
je tvoj jarem deno sladek, ino
tvojo breme lahko, ino to zavolo
lubezni, kera nam toto xmeqo
naloxi, zavolo gnade, kero nam
ti k' pomoqi dodeliš, ino zavolo
nezrejeno velkega plačila, kero
nam ti dati oblubiš. Ja še celo
te, qi se ti nepokornim ino ne-
spokorjenim s' pogublenjom pritiš,
še te ti nas k' dobremi opominjaš,
ino nas odrešiti qeš.

Niedna od tvojih besed je ne

prez dopunjenja ostala; ja lexi bi mogoyo bilo, ki bi nebo ino zemla prešla, kak se tvoje besede ne bi dopunile. S' qudexi si ti tvoj boxji navuk poterdil. Ja qudexno vunrasirjenje tvojih navukov na sveti no njihovo obderxanje je naj moynexo svedoqanstvo, ki so oni sveti no boxji.

K' tvoji qasti no lubezni boxji vuqenik! qem jas resnico lubiti, no njo s' poboxnim sercom iskati, da bode meni tvojo sveto podvuqenje kakti beseda boxja kres vse drugo naj vej vredno, da bode meni moja zastopnost razsvetilo, moje serce pobolsalo, moje xivljenje vixalo, ino moje vest pomirilo. — K' tvoji qasti qem jas za se, no za druge v' tvojem navuki troxt ino pomou iskati, no po moji mogounosti

k' temi pomagati, ki bode se on med nami vsikdar obderxal, ino qi duxe bole rasxirjil, ki bodo ludje njega dosti ximali no radi dopunili. K' tvoji qasti qem jas kres tvoje dela se ne samo qu-
diti, temuq tudi 'z njih spozna-
ti, da je tvoja beseda veqna res-
nica, ino da je naj višea oblast
boxja tudi z' njegovo naj vek-
soj lubeznoj zedinjena.

K' tvoji qasti qem jas verje-
ti, qi jas ravno qudexov ne vi-
dim; skoz mojo lastno previ-
xanje no obqutenje spoznam jas,
kak sveti, kak pun zveliqanja je
tvoj navuk, qi jas njega zvesto
zderxim.

Jezus nam na zgled.

Po tistem poti o Jezus! ke-
rega si ti nam pokazal, si ti nam

sam naprejšel. Tvojo xivljenje je naj močnejšo svedočanstvo tvojega svetega navuka bilo, ino vsakdeno dobro djanje naj popuneže bošje no yloveuje lubezni. —

Volo tvojega Očeta vjiniti, no njegovo naprejšetje dopuniti je tvojo naj veselejo djanje na zemli bilo. Z' naj vekšoj mójoj no gorofranjom si ti tisto dopernesel. Njemi samemi si ti za vse yast dal. Skoz naj volnejšo pokornost do smerti, skos stalnovitno podanje v' njegovo volo, ino naj terdnejšo zavupanje v' tvojem naj vekšem zapušenji si ti tvojega Očeta yastil, kakti njegov resničen, naj lublexi Sin, na kerem je on svojo naj vekšo dopadenje imel.

50/ Ti si o Jezus! ludi kakti

njegove otroke, tvoje brate tak močno za lubo imel, ki se je njih ne niče nikdar tak lubil. Sirotam sveti Evangelium, veselje njihovega zveličanja oznaniti je tvojo naj lublexo djanje bilo. Nevolne si ti s' totimi besedami k' sebi zval: „Pridte vi k' meni! Jas vasčem razveseliti.“ Vsaki je potrostan od tebe sel. Ti si k' pomaganji vsikdar perpravljen bil. Vsaka tvojih stopin je bila z' dobrotami zaznamnana. Ti si skos qudexe ne nikdar tvojega haska, ali qasti iskal; temuq ti si nje vsikdar k' boxji qasti, no qloveqjemi haski vqinil, da so ljudje verjeli, ki si ti za zveličara dani bil, ino moq imel duže zvračiti, odregiti no večno srečne napraviti, da so vidli, kak na qudexno vixo si ti njihove bete-

ge zvratil, ino njim v' njihovi
 qasni nevoli pomagat. — Kak lu-
 beznivo si ti grešnike gorjemal,
 ino zablodene na pravo pot spra-
 vil! Kak skerbno si ti grešnike
 iskal; kaj za lubezen si njim
 skazal! le samo za skazlivce no
 zapelavze si ti strašen bil. Ti si
 sam siromayko ino xmetno xiv-
 lenje zvolil, ino si nje s' samimi
 truda punimi delami za qloveujo
 srečo dopernesel. — Naj gerdeša
 nezahvalnost, ino naj moqnešo
 tebi proti stavlenje je tvoje lu-
 bezni ne moglo vtruditi. Naj
 obqutlivešo terplenje si ti s' ti-
 hoj poterplivostjoj prenesel, q
 pa si guqati mogel, tak si ti v'
 mirnosti tvojega serca za resnico
 ino pravico na eno vse qasti
 vredno vixo guqal. — Kak serqno
 si ti tvoje naj vekše sovraxnike

lubil, ino si njim njihove hude dela s' poxegnanjem ino z' dobrotami povernul! Ti si vsikdar samo dobro, ja naj bolxo vujnil. Ino ene same qednosti nega, od kere bi ti skos tvojo sveto zaderxanje nam naj lepšega navuka ne bil zapustil.

K' tvoji qasti oqem jas o Jezus! tvoj od vsake qednosti naj popunesi navuk, kerega si ti nam zapustil, vsikdar pred oymi meti, no si vso mogoyo mójó vzeti se po njemi zaderxati. — Od tebe se jas oqem vuqiti pokornost ino podanje v' sveto boxjovo, ino is serca pohleven ino ponixen biti, jas oqem pokazati, da sem tvoj joger, da jas tebe nasledujem, ino tak lubim, kak si ti lubil. — K' tvoji qasti oqem jas vse moje krixe no texave, kere

meni Bog posle, povolno na se vzeti, s' poterplenjom prenesti, no tak mojo vandranje na sveti dokončati. — Tebi k' qasti se jas qem vse posvetne nespodobnosti no veselja skerbno varvati, v' dobrih ino dopušenih rečeh pa se ob telko posluhejoqi skazati. K' tvoji qasti qem jas vse meni od veqnega Boga dodelene dari no duhovne moqi po njegovi voli vsikdar k' dobremi obernuti, na vsaki den na tihem telko dobrega vqiniti, kelko bode mi naj veq mogočo. K' tvoji qasti qem jas mojo skerb za dobre reči naj perviq sam per sebi kazati, qem skoz lubezen drugim dopadlivi biti, no pres skazlivosti njim skoz mojo zaderxanje lepe navuke dati, da bi tvojo qast, qi ravno malo, tak deno nekelko povekšaval.

Jezus Kristus naš odreženik ino zveliqar.

Za to si ti nam od veqnega Boga dani. Takega odreženika je v' tak velke grehe padnjeno uloveqstvo potrebuvalo, ker bi njemi od grehov gorstanuti pomagal, nje od pogubljenja odrešil, z' Bogom zedinil, ino nje drugoq nazaj k' zveliqanji spravil. To je le samo tebi — Sin boxji! — vqiniti mogouo bilo. Tvoja smert ino tvojo gorstanenje nas od tega zagviša.

Ti si skos tvojo terplenje ne samo boxanstvo tvojega vuka ino poslanja poterdil, temuq si tudi grehe od sveta vzel, si pravici boxji skos tvoj sveti ofer zadosti vqinil, ino vsem spokorjenim grešnikom odpuxenje grehov ino gna-do boxjo zasluxil. Kak si ti zavolo naših grehov merl, tak ti

zavolo naše pravičnosti no zvelikanja xivix. Ti si smert premagal, ino si nam nebesa odperl. Tam ti kraluješ z' Oqetom ino ze vsoj tvojoj oblastjoj k' varvanji, no zvelikanji tvojih odrešenih, ker na te verjejo, ino tebe nasledujejo. Tam sem ti nam posleš tvojega svetega Duha, ker pri nas tvoje dela skos svojo posvečenje dokonča, ino ti boš enkrat pa prišel kakti odrešenik celega sveta, ino boš vsakemi plačilo dodelil po zasluxenji njegovega djanja.

K' tvoji qasti 'z lubezni k' nam na zemli tak ponixani, zdaj pa v' nebesah kres vse povixani odrešenik! si jas oqem vse, kaj si ti za me vqinil ino terpel, kaj ti za me si, no na veqne qase boš — moqno k' serci vzeti, ki bom se lexi grehov varval, ino dobro

vujnil, ino k' slednemi zveliqanja talnik gratal, kero si ti tudi meni skos tvojo smertno terplenje zasluxil. — K' tvoji qasti qem jas tebi mojemi zveliqari no perjатели, mojo zahvalno lubezen ino volno podanje v' tvojo sveto volo skos stalno zvestost ino pokornost skazati, da bi se jas ob telko gvišnej tvoje oblube troštati znal. — K' tvoji qasti v' nebesah ino na zemli qasteni Jezus! qem jas mojo vero na te skos celo mojo xivljenje na znanje dati, no tak xiveti, kak se za kristjane dohaja, ker se po tvojem svetem imeni menujejo, ino svojo resniqno srečo nikar na totem sveti, temuq v' nebesah iskati, no ali ta priti morejo, kde ti prebivaš. K' tvoji qasti se jas qem vsega takega djanja ogibati, zavolo kerega bi se jas tvoje sodbe

bati mogel, skos stalnovitno po-
boxnost se jas ojem tak perpra-
viti, ki bom se tvojega prihoda
k' sodbi velko vej veseliti znal,
per keroj box ti meni za playilo
mojih dobrih del nebeško veselje
dodelil. O kak sreynega box ti
mene te, qi jas po tvojem svetem
navuki xivim, na vse veke na-
pravi! Amen.

Na te verjem, vupam jas,
No te lubim vsaki qas;
Tebi Bog! se jas podam;
Tebi ofram vse, kaj mam.

Vera, vupanje, lubezen,
grivinga ino dobro naprej-
vzetje.

Tudi per svetih mešah ali per vun-
postavljenem reznem Teli.

Moj Bog! jas verjem terdno vse,
kaj si ti nam skoz Jezusa Kristusa,

tvojega Sina razodel, kaj je tvoja sveta kristjanska katolška cirkva, ino kaj je celo verno kristjanstvo od nekda vervalo, ino nam k' ver-
 vanji naprejpostavilo. Jas verjem vse, kakti tvojo resnično besedo; kera je večna resnica, ino kera me ne premore zapelati. Jezus je svoji cirkvi svetega Duha oblubil, ino zavolo tega nje ne zmore zapustiti. Jas se tebi o Bog! za vsako hasnovitno resnico zahvalim, kero jas skoz mojo sveto vero spoznam. Tota vera mene zveliča, ūi jas po njoj xivim. O moj Bog! daj meni k' temi tvojo pomoč! — V' toti sveti veri ūem jas xiveti no mreti.

Moj Bog! jas zavupam od tebe odpuŕanje mojih grehov zado-
 biti, večno xivljenje, no vse, kaj je meni potrebno, ino hasnovitno.

Ti si nam skoz Jezusa Kristusa vse
 to obljubil, ino ti si vsegamogouen,
 ✓ dobrotlivi no resničen Bog, ker ti
 / S vse gvično zderxiš. Kak si ti
 dozdaš kakti moj naj bolši Oča,
 tak še boš ti tudi duxe gvično za
 me skerbel. Či jas le tvojo gnado
 ino pomoči k' mojemi zveličanji
 zvesto obernem; te se jas slobodno
 tvoje svete gnade no xegna troš-
 tam, kelko krat te koli za njega
 prosim, te se znam zanesti, ki
 me ti moj Oča! ne boš zapustil. —
 Toto zavupanje da meni trošt
 ino moč v' xivljenji no smerti.

Moj Bog! jas tebe is serca lu-
 bim! Ti si zavolo tvojih bošjih
 popunosti sam na sebi vse lubezni
 naj vredneša, naj vekša dobrota.
 Vse dobro od tebe pride. Ti si
 meni z' lubeznoj naprejprišel, ti
 si sama lubezen. Jas morem ali

tebe 's celega serca, 's cele moji,
 no kres vse druge reji lubiti. To
 vem jas tudi moj Bog skos tvojo
 pomoj vjiniti! Na tvoji voli no
 na tvojem dopadenji bi moglo
 meni vej lexojo biti, ka na ce-
 lem sveti. Kaj jas koli dobrega
 vidim, objutim ali si vxivam, bi
 moglo mene na tvoje dobrote spo-
 menuti, bi me moglo k' temi na-
 pelati, ki bi se jas pomojal tak
 dobrotliv biti, kak si ti dobrotlivi.
 Jas tebi moje lubezni ne premo-
 rem bolxe skazati, kak ti jas tvoje
 svete zapovedi zvesto zderxim,
 ti si jas xelim v' celem mojem
 djanji no popušenji tebi se do-
 padnuti, no ti se vsega, kaj je
 tebi zoper ze vsaj skerbjoj ogib-
 lem. Tota lubezen naj mojo xiv-
 lenje no smert posveti.

Moj Bog ino Gospod! ti vem,

ki bi jas vsakega ūloveka kakti mojega blixnega (kak mojega brata ali sestro) tak lubiti mogel, kak sam sebe. Zakaj vsi so tvoji otroci, vsi so po tvoji spodobi, vsi za večno zveličanje stvarjeni. Ti si tudi vse lubil. Tvoj Sin je za vse terpel, ino na krixi celo za svoje sovraxnike prosil. To je njegova zapoved ino znamenje pravih kristjanov, ki bi eden drugega lubiti mogli, kak je on nas lubil. — Tak ūem jas ali o moj Bog! 'z lubezni k' tebi vsakega ūloveka (bodi on moj perjatel ali sovraxnik) kakti mojega blixnega serčno lubiti: jas ūem vsakemi ne samo vse dobro xeleti, temuū tudi v' djanji vūiniti, kde mi je le mogouo — njemi ūem posluxiti, pomagati, odpustiti — se ūem kres tistega, ker se v' terplenji znajde,

zesmiliti, qem s' preslabim poter-
 plenje meti, oqem vsem faljenji
 podverxenim rad odpustiti — z'
 enoj besedo, jas se qem proti vsem
 tak zaderxati, kak bi si jas xe-
 lel, da bi se oni proti meni zaderxali,
 qi bi se jas v' takem stani znajxel,
 kak se oni znajdejo. V' toti lu-
 bezni qem jas xiveti no mreti.

Ali pa moj Bog! kak malo sem
 jas dozda, tebe no mojega blixne-
 ga lubil, kak dostikrat sem se jas
 v' toti reqi zagrexil — kak dosti-
 krattvoje zapovedi prelomil, tvoje
 dari zaniqaval, na tvojo milostino
 serditost ne pasko mel — kak
 dosti sem hudega vqinil, ino do-
 brega zamudil! — Jas spoznam,
 da se krivec najdem, da sem si
 kastigo zasluxil. Jas zgrivam mojo
 nemarnost, mojo nezahvalnost,
 mojo nepokornost, ino sovraxim

greh, kakti naj vekŕo hudobijo, da sem jas tebe o Bog! naj vekŕo dobroto razxalil. Ti vidiŕ moŕo serce. — Odpusti meni milostivni Oŕa zavolo Jezusa Kristusa! S' tvojoj gnadoj si jas terdno naprejvzemem se resniŕno pobolŕati, vse zamudeno zategnuti, no vse hudo, kelko bode mi le mogoyo, z' dobrim popraviti, no rajŕi mre-ti, kak tebe mojega Boga z'enim samim grehom sam rad veŕ razxaliti.

Moj Bog! vse moje misli, besede no djanje, vsa mójŕo ino skerb; vse, kaj jas xmetno vŕi-nim, xmetno terpim, ali koga se xmetno znebim — vse to jas tebi ofram, k' tvoji ŕasti, k' zahvali za vse tvoje dobrote, no k' za-dostivŕinenji za moje grehe. — Ti gledaŕ na serce, na dobro volo.

Či jas dobro mislim, ino vse tak dobro opravi, kak je meni mogouo, tak jas pred toboj zadosti vvinim. Vse, kaj jas 'z duxnosti no 'z lubezni vvinim, je tebi dopadljivo, no meni za mojo večno xivljenje zasluxejo. Vse, kaj jas s' poterplenjom, ino s' podanjom v' tvojo sveto volo terpim, je za me hosnovitna pokora, vse to me od grehov očisti, no me zveliča. — Vse v' zedinosti no z' zasluxenjom Jezusa Kristusa, Divice Marie, no vseh lubih svetnikov boxjih. Amen.

Vera, vupanje no lubezen se imenujejo tri boxje uednosti, kajti da one ravno od Boga ino zavolo Boga gučijo, ino da je on njihov začetek; one so naj imenitnejši del kristjanstva, ino bi se mogle ali večkrat v' serci obuditi.

Za tega volo pa so na vsakó tako seryno obudenje odpustki, no tistemi, ker bi tote yednosti vsaki den obudil, ino vsaki mesec enkrat k' spovedi no obrejuvanji zel, popunem odpustki, tudi na njegovo smertno vuro oblubljeni.

Časten je Marie,
na vixo angelskega pozdravljenja.

Čexena ino yastena bodi tudi nam, pres vsega madexa yista Divica Maria, ino lubezniva mati našega Gospoda Jezusa Kristusa! S' ponixnostjoj mi besede angelske zreyemo, ker je tebi tak veselo pozdravljenje pernesel. Čast bodi veqnemi Bogi za vse gnade, kere je on tebi, no skos tebe tudi nam skazal! Ti si zavolo tvoje ponix-

nosti, čistosti, no zavolo tvojega zvestega dopunjenja za poboxno xivljenje gnade boxje popunem vredna postala.

Gospod je s' toboj, ino ti si z' njim — celo zedinjena ostala. Njegova vola je tudi vsikdar tvoja vola bila. Ti si samo z' Bogom veselje mela, ino Bog je s' toboj naj vekšo dopadenje imel.

Ti si xegnana med xenami, od vseh zvolena, ino k' vekši časti povišana si se ti deno ne za več, kak za deklo tvojega Gospoda derxala! Ti si le samo vsegamogotnega Boga hvalila zavolo njegove gnade, ker ponixne poviša, ino z' njimi po svojem obečanju smilenje ma.

Xegnan je sad tvojega tela, Jezus Kristus, Sin boxji, ker je človek postal, da je tvoj Sin za

nas na svet prišel! O kak lubézni-
va, kak yasti vredna si ti nam tudi
za njegovo volo! Ti si nam njega
na tvojem krili, na tvojih rokah
pokazala, ino nas vuqix, ki bi mi
v' naxih potrebah njega mogli za
pomoy prositi, kerega si nam k'
zveliqanji porodila ino gorzredila.

Sveta Maria! Zavolo tvoje sve-
tosti si si ti gnado zasluxila mati
boxja postati. On kakti naj yiste-
xi si je le samo naj yistexo Divico
znan za mater zvoliti. Tvojo velko
imenitnost ino qednost mi yastimo,
kera je za nas naj lepši navuk, po
kerem bi se tudi mi za qednost
ino poboxnost naxega xivljenja
poskerbeti mogli.

Da si ti mati naxega odreše-
nika, tak si tudi naxa mati; ti za
nas vse, za kere je tvoj Sin vmerl,
kak ena mati za svoje otroke,

seryno prosis. O tak sprosi nam
 ali bogim g^lednikom gnado k'
 pravi pokori, no ti duxe k' vek-
 zemi, ino stalnovitnemi pobolšanji
 našega xivlenja; — prositi za nas
 zdaj, prositi ob tasi skušnjave, ne-
 varnosti no potrebe, posebno pa
 na našo smertno vuro! Amen.

Častenje Marie, na vixo lauretanske litanije.

Sveta Maria! boxja porodnica,
 ino Divic Divica — ti krona vseh
 Divic! ti gnade puna — pres vse-
 ga madexa — lubezniva — qu-
 dexna mati našega odrešenika! —
 Ti naj modrexa — tasti no lubezni
 vredna — mogouna, dobrotliva
 ino zvesta Divica! Ti naj lepši
 spegel vse uednosti, sedex modro-

sti, ti začetek našega zveličanja. Ti si bila s' svetim Duhom napunjena, qasti vredna, ino naj imenitneša posoda pobožnosti. Ti vse qednosti naj lepša ino dišeqa roxa. Tvojo podanje v' boxjo volo, ino tvoja zvestost je kak turen mouna bila, tvoja neduxnost bla je naj qisteša, tvojo diviqno telo je bila zlata hiša, kero je Bog svojemi Sini za stanivanje zvolil, ino perpravil; ti vseh Divic Divica, ti naj qastitliveša, naj svetesa mati!

Ti si nam skos porod našega zveličara vrata nebeske odperla. Ti si nam zgodna denica, kera si nam den našega odrešenja označila. Skos tvojega Sina si ti zdravje betexnih na teli no na duši, si obranba spokorjenih grešnikov, trost xalostnih v' krixih ino texavah,

si pomoč kristjanov v' nevarnostih,
ino potrebah. Ti zavolo tvoje sve-
tosti no uednosti kres vse angele
no svetnike povisana, ti si kralica
nebeska naj blixer per troni tvojega
božjega Sina Kristusa Jezusa. O
vzemi ti nas v' tvojo obrambo;
bodi ti per tvojem Sini naša po-
močnica, z' njim ti nas zedini,
ja k' temi ti nam o Maria poma-
gaj, da bomo mi obľub Kristuso-
vih vredni postali!

Cirkve molitva.

Vlej o Bog! tvojo sveto gna-
do v' naše serca, da bomo mi,
keri smo mi uľovečjo postajanje
tvojega Sina skoz angelsko ozna-
nilo spoznali, skoz njegovo ter-
plenje na križi k' naši sreči sta-
nuti no v' nebesko kralstvo priti
znali. Amen.

Molitva k' Marii,
za obvarvanje neduxnosti.

O Maria! ti naj svetega, naj čistega Divica, ti naj lepši navuk za nas k' poboxnemi zaderxanji! Kak sveto, kak puno neduxnosti je vse, kaj sveti Evangelium od tebe pravi! Tak čisto, tak lubeznivo, ino mirno je tvojo serce, je celo tvoje xivljenje bilo, kak je proti letni den lepi no čisti, na kerem ene megle nikdi viditi nega. Kaj je ena lepa bela velka lelja v' ogradi, to si ti bila Maria za vse druge xene v' celem tvojem xenskem narodi. Ti si bila pres vsega maddexa — vso tvojo djanje no popušenje je same naj lubleše uednosti na znanje dalo. Skos poboxnost ino ponixnost si se ti od tvojega spočetja vsikdar čista ob-

derxala, ino si k' tak visoki qasti
no svetosti prišla, zavolo kere mi
tebe qastimo.

Bodi meni tvoje qednosti lepi
navuk kak svetli špegel vsikdar
pred oqmi, bodi meni s' tvojoj
prošnjoj na pomoq, da bode meni
mogoqo mojo telo ino mojo dušo
vsikdar qisto ino neduxno obder-
xati — na vse nevarnosti, v' ke-
rih se znajdem zadosti pasko meti,
sladkega zapelavanja se ogibati,
no mojo lastno serce pred pogub-
lenjom sveta, ino pred grešnim
poxelenjom varvati. Otrouji strah
ino lubezen k' Bogi naj mojo dušo
ino mojo serce s' takoj moqjoj na-
puni, ki bom jas premogel vsako
nespodobno, ino prepovedano mi-
sel, ino poxelenje xe v' njegovem
zayetki zaduxiti.

O mati mojega zveliqara! bodi

ti tudi moja mati! vzemi ti tudi mene kakti tvojega zvestega otroka v' tvojo obrambo.

Ti neduxnost — qistost ino lubezen k' Bogi! ti si naj vekxa vrednost, naj vekxa lepota moje duxe! ti se skaxi na mojem lici, v' mojih oueh ino v' guqi mojega jezika, ti se pusti v' celem mojem zaderxanji viditi, ti posveti mojo serce, ino nje za stanivanje boxjo vredno napravi!

Na qast svetih angelov.

Vsegamogouni Bog! kak dobrotlivi si ti! ti nam celo tvoje svete angele, tote dobre no posluxejoye duhe z' nebes poslex, da bi nas varvali no vixali na nasi vander-niji, no da bi nas na poti qednosti

k' zveliqanji pelali. Z' lubeznoj
 no z' veseljom oni tvojo zapoved
 dopunijo, ino pridejo nam k' po-
 moqi, da bi si mi enkrat z' njimi
 nebeško zveliqanje vxivali. Oni
 nas lubijo kakti njihove brate, no
 prihodne talnike tvojega nebeske-
 ga kralestva — malo fali, ki nas
 na rokah ne nosijo, da se mi ne
 bi kde poteknuli, no kvar terpeli,
 no se veselijo, qi nas le vsikdar
 v' dobrem obderxati premorejo.

Tudi mi o Bog! smo tvoji
 otroci, kak angeli v' nebesah. Ti
 nam nje za tega volo poslex, da
 bi mi skoz njihovo pomoq, ino
 obranbo tudi sveti no zveliqani
 gratali, kak so oni sveti no zve-
 liqani. Tvojo sveto volo dopuni-
 ti, dobre dela dopernaxati, hude-
 ga se varvati, no po našem pre-
 moxenji našim blixnim k' pomoqi

priti no njim dobro vřiniti; to bi moglo nařo naj lubleřo opravilo, nařo veselje biti — ki bi mi eden drugemi angel varuh bili. Kak se v' nebesah naj lepřa red, mirnost ino qista lubezen znajde, tak ti nař skos toto sveto zavezo xe tu na zemli zedini, da bomo mi tvojim angelom spodobni, no da bomo po njihovem vixanji tudi v' njihovo tovarřtvo v' nebesa priřli.

Vsako opominjanje moje vesti — vsako hasnovitno podvuyenje — vsako k' dobremi naguayanje ali trořt — vsako tiho k' dobremi nagnenje — vsako navuka puno pergodenje — vsako mojo lastno obyutenje — bodi meni kakti angel, skos kerega ti mene na poti zveliqanja vixati qeř. — O moj Bog! kelko zahvale sem jas tebi duxen!

K' svetemi angeli varuhi.

Tudi tebi moj šveti angel varuh, moj naj lublexi nebeški per-jatelj! se jas zahvalim za vso tvojo lubezen ino zvestost, za vso tvojo skerb ino poterpexlivost, kero si ti meni dozda j dobrotlivo skazal. Odpusti meni mojo nemarnost, da sem jas tebe tak dostikrat ne htel bogati, da sem te tak dostikrat skoz mojo nepokornost razxalil! Ne odvzemi meni za tega volo tvoje pomoqi, temuq vixaj no obvari xe mene duxe pred hudim. O kak nezrejeno sem jas v' tak dostih nevarnostih tvoje skerbne obranbe na teli no na duši potreben! opominjaj ti mene, kastigaj me, nagibli me k' dobremi, obrani me pred hudim; poderxi me, qi se poteknem; gor mi pomagaj, qi jas padnem; spravi me na pravo

pot, ūi zajdem, ino pelaj me nazaj k' Oŕeti nebeŕkemi! — Jas ūem tvojo noterdavanje, ūem opominjanje moje vesti dopuniti, se ne pustim skoz greŕno veselje, greŕno poxelenje zapelati. Ūi mi kaj huđega noterpadne, tak ūem sam per sebi reŕi: „Angel boxji tebi na strani stoji; imej v' ūasti njegovo nazoŕnost; sramuj se pred njim, ne delaj njemi xalosti, ne prexeni ga skoz grehe proŕ od sebe!“

O kaj za veselje bode te za me no za te, ūi bom jas tebi pokornost skazal, ūi bom jas po tvojem ravnanji mojo vandranje na sveti sreŕno dopunil, ino k' veŕnemi Bogi priŕel! O kak se jas tebi te zahvaliti ūem moj nebeŕki vajvoda, moj varuh! kak bova te midva veŕnemi Gospodi Bogi se zahvalila, njega molila ino

gastila v' lubezni no zveliqanji
na vse veke! Amen.

Na mojega angela varuha.

1.

Ti moj varuh angel boxji!

Ne zapusti me nikdar;

Vixaj me po voli boxji,

K' tebi pelaj me vsikdar!

2.

Daj, da vreden bom na zemli

Meti te za vajvoda;

Milost tvojo mi ne jemli

Ti do konca mojega!

3.

Bodi vsikdar mi na strani,

Či slabost obhaja me;

Ja pred hudim te me brani,

Kda enkrat mi vmreti je!

4.

Pridi meni te k' pomoqi,

Kda sem jas v' nevarnosti!

Bodi meni te nazoqi,

Kda bom vandral k' veqnosti!

Častenje svetnikov.

Na den vseh svetnikov, ali tudi za
vsakega posebi.

Tebe samo naj svetxi Bog smo
mi duxni moliti! Tebe mi qasti-
mo tudi v' tvojih svetnikih. Tebi
bodi qast ino hvala, da si ti svet
z' njihovimi qednostmi razsvetil,
ino nje v' stan postavil tak dosti
dobrega vqiniti, kero se bode dugi
qas na sveti terpelo — ino kres
kaj se oni zdaj v' nebesah veselijo.

Kak dosti jezero is vseh qasov
ino dixel — is vseh stanov, ino
od moxkih ino xenskih se zdaj pri
tebi o Bog! v' tvojem nebeškem
kralestvi vkup zebranih znajde!
Ti si tvoje svetnike 'z njihove ni-
sokosti k' velki qasti pozdignul.
Mi nje qastimo kakti tvoje per-
jatele zavolo njihovih qednosti

no zasluxenja, ino se veselimo
krez njihovo zveliqanje, kakti nji-
hovi brati, kero že si mi tudi en-
krat z' njimi vred vxivati xelimo.

O vi lubeznivi svetniki boxji,
kerih spomin dnes cirkva obhaja!
Kak se jas serqno razveselim, qi
jas moje oqi k' vam proti nebi
pozdignem! Kak vesela je tota
misel, ki vi v' nebesah za me pro-
site, no ki se jas trogtati znam,
ki že bom jas tudi enkrat k' vam
prišel, ino pri vas na veqno pre-
bival! Pot k' nebesam je tudi za
me ne zapert, kerega je nam Je-
zus perpravil, ino po kerem ste
vi meni naprejodišli. Jas bi mogel
sveto xiveti, qi oqem zveliqanje
zadobiti.

Jeli pa meni bo to mogoqo
vqiniti? O gvigno mi bo! zakaj
tudi vi ste bili slabe nature, ste

bili s' qloveujjimi slabostmi obdani ljudje, kak sem jas. Ja eni od vas so nekda pred svojoj pokoroj celo velki grexniki bili. Vi ste tudi na pogublenem ino nevarnosti punem sveti xiveli; vas dosti je bilo od mojega stana. Ja vi se ste dosti vekših skušnjav ino texav premagati mogli, kak njih je meni premagati potrebno. Pa ste nje skoz boxjo pomoq deno premagali. Kaj je vam mogoqo bilo, to se zna meni skoz boxjo pomoq ino gnado mogoqo biti, tak se znam jas sveti no zveliqan gratati.

Skoro vsi 'z vas so v' nisokem stani sveto xiveli, kak poboxni mestni ali dexelski ljudje. Njihove imena so med nami ne znane, so se davno pozablene; ali pa v' knigah xivlenja so one zapisane, no njihova qast je v' nebesah ob

telko vekša, ob kelko menje nje svet spozna ino v' qasti derxi.

Bog ne gleda na velke no dosti dobrih del, temuq na poboxno volo, kera telko dobrega, ino tak dobro vqini, kak ona premore. On daruje našo dobro volo, ino mójo, kero si mi vzememo, qi se ona ravno malo viditi pusti. Ne qudexi no posebno imenitne dela, kres kere se mi per dostih med vami zaqudimo, temuq vaxa boxja ino qloveqja lubezen, vaxa qista vest ino zvestost, vaxo celo volno podanje v' boxjo volo, vaxa ponixnost ino poterpexlivost — je vas svete napravila, ino tak bi se tudi mi kres tote qednosti ne bi samo quditi smeli, temuq bi nje mogli v' djanji dopuniti.

Le samo na tako vixo znam jas vas resniqno qastiti. Vaxe spo-

dobe bi mogle mene na vašo za-
derxanje; vaši svetki bi mogli
mene na nasledovanje vaših yed-
nosti spomenuti. Kaj bi meni
moja poboxnost ali zezavanje na
vas hasnulo, yí se jas ne bi htel
pomojati po vašem navuki sveto
xiveti, kak bi se te jas mogel
trogtati, ki bi enkrat k' vam v'
nebesa prišel?

S' perjaznostjoj no z' lubeznoj
vi na nas gledate, no niy bole ne
xelite, kak da bi se mi skoro pri
vas znajyli. To je vaša prošnja
per Bogi za nas. Mi nayo slabo
molitvo z' vašoj zedinimo, kda mi
vas na pomoq zovemo. Vaša
razsvetlena lubezen nam per Bogi
samo za to, ino za to naj bolxo
prosi: da bi se pri nas vola boxja
zgodila. — Vi tudi v' naših yas-
nih potrebah nam per veqnem Bo

gi za vašno srečo ino xegen boxji,
za trošt, poterplivost, ino volno
podanje v' boxjo volo prosite.

O tak proste vi ali tudi za me,
da bode moja vaš, kero jas vam
skaxem, tudi meni k' mojemi last-
nemi posvečenji pomagala; da
bom tudi jas enkrat vašega zveli-
čanja talnik postal skoz Jezusa
Kristusa Gospoda našega. Amen.

K' svetemi kerstnemi patroni.

Sveti! Tvojo sveto ime,
kero sem jas per svetem kersti za-
dobil, mene spomeni, ki bi jas
tudi, kak ti mogel sveto xiveti no
zveličan gratati. Za tega volo
sem jas kerst prejel. Sprosi meni
per večnem Bogi toto gnado, da
bom jas k' tebi v' nebesa prišel
skoz Jezusa Kristusa Gospoda na-
šega. Amen.

Molitva per sveti mesi za mertve.

K' začetki svete mese.

V' strahi boxjem, ino v' serqni ponixnosti se mi o Bog pred toboj znajdemo! Qi je xe praviqen pred tvojim obliqjom ne zadosti qisti, no pred tvojoj ostroj sodboj trepeqe; kak pa bode te nepobolxani, nespokorjeni grexniki pred toboj obstal? Qi xe duqe poboxnih, kak zlato skoz ogen, od svojih malih grehov morejo oqistene biti, kajti da niq neqistega ne zmore v' tvojo kralestvo priti; qi xe vsaki kakhte mali greh, more zbrisani no kastigani biti: kak pa bode te za nas! ti o vsegamogouni praviqni Bog! Z' xalostjoj napunjeni mi poteramo na naxo serce, no spoznamo nax dug, naxe

velke no dosti fele grehe, no tebi
pobolganje oblubimo. O Bog!
smili se ti krez nas! Vzemi ti nas
kakti tvoje zablodene, pa deno k'
tebi nazaj podane otroke, drugoq
v' tvojo milost! Ne dopusti, da
bi sad tvojega terplenja no smerti,
kere spomin mi zdaj derximo, za
nas zgubljeni bil!

Tudi za pokojnih duše, po-
seбно za naših lublenih mi
tebe za milost prosimo. Tebi mi
nje priporoqimo o Bog! ker si ti
tak njihov, kak naš Oqa. Ti nje
bole lubix, kak mi, ti véx, kaj
je njim potrebno, ino hasnovitno,
ti box njim naj bolxa pomoq. Pa
ti deno tudi naše lubezni prošnjo
za nje milostivno gorvzemeš skoz
Jezusa Kristusa Gospoda našega.
Amen.

L i s t.

Na Tesalonikere. 4. p.

Brati! zavolo pokojnih vemo mi vas spomenuti, da se vi ne bi tak xalostili, kak tisti, ker zavupanja nemajo. Zakaj vi mi verjemo, ki je Jezus vmerl, ino drugo stanul, tak moremo mi tudi zagvixani biti, ki bode Bog tiste, ker so v' Jezusovi veri vmerli, tak gorzbudil, kak njega, ino nje k' sebi vzel. Ino te bomo mi vsikdar per Gospodi. S' totim obevanjom se vi med soboj potroxtajte.

Ali 'z razodenja Joanezovega. 14. p.

Jas sem z' nebes toti glas slixal: Zveliqani so tisti, ker so v' Gospodi vmerli! Oni si zdaj poqvajo od njihovega dela, ino njihovo djanje gre za njimi.

Evan-

Evangelium Joan. 11. p.

V' tistem qasi je rekla Marta k' Jezusi: Gospod, qi bi ti bil tu bil; bi moj brat ne bil vmerl. Pa deno vém jas tudi zdaj, ki bode Bog tebi dal, za kaj ti njega koli prosix. Jezus je te rekel k' njoj: Tvoj brat bode gorstanul. Marta pa je njemi odgovorila: To jas dobro znam, da bode on na posledni sodni den gorstanul. Jezus je te rekel: Jas sem gorstanenje no xivljenje. Ker na me verje, bode xivel, qi je xe ravno vmerl; ino nieden, ker v' veri na me xivi, nebode na veune qase vmerl. Verjex ti to? Ja Gospod! je rekla ona jas verjem, da si ti Kristus, Sin boxji, ker je na svet prixel.

O franje.

S' totoj troxta punoj veroj na-

punjeni se mi zedinimo z' molitvo
 ofra mešnikovega, ino priporoči-
 mo v' njo tudi duše naših lublenih
 pokojnih. Mi smo že z' njimi skoz
 zavezo duxnosti no lubezni ze-
 dinjeni, no oni z' nami. Oni so
 nam le naprejodigli, mi pa bomo za
 njimi šli. Enkrat pridemo vsi tvoji
 dobri otroci o Bog v' nebesah dru-
 goy vkup, kde je dosti prebivališ.
 Tam namenimo mi naše lublene
 drugoy najti, no pri njih na-
 večne yase prebivati. — Yi se mi
 zdaj krez njihovo smert xalosti-
 mo; yi že bi mi nje radi pri nas
 meli, yi smo mi xalostni, ki smo
 nje že davno zgubili, no se xmetno
 od njih ločili: tak je tebi toto našo
 'z lubezni xalostno obqutenje ne-
 zoperlivo. Mi ja ne mermramo,
 kda mi zdihamo. Naša vera nam
 da trošt, ino moq. Yi mi ne bi

našim pobožnim perjatelom mira
ino večnega življenja vozili? Oni
soto svojo prestali, no so dopunili
svojo opravilo na zemli, no si
vživajo svojo zasluženo plačilo.
Tvoja sodba je naj pravičnejša, ja
celo karkiga, s' keroj ti nje očistiš
je za nje prava dobrota. Kaj ti
včinis, je dobro včinjeno. Bodi
tebi ofer naše lubezni, no podanje
v' tvojo volo dopadlivi.

Sanktus (svet).

Sveti, sveti, sveti si ti naš
Gospod, naš Bog! Za tega volo pa
ti nemreš naj menšega greha pres
karkige pustiti. Za tega volo ne
premored nič nečistega v' tvojo
kraljestvo priti, ne zmored tvojega
svetlega oblika viditi, doklič je
ne od vse grešne gnusobe očiste-
no. — Ob telko več bi se mogli

mi ti duxe za vekšo čistost pomojati, ti se mi pred tvojim oltarom znajdemo.

Jezus Kristus tvoj lubleni Sin, ti neduxen ti naj svetexi se je za nas ofral, da bi nas od vseh grehov odrešil, ino nas tebi dopadlive napravil. On sam se je tebi kak naj čistexi ofer dal. Njegovo ofranje se zdaj na oltari na nekervavo vixo po njegovem noterpostavljeni ponovi. Tudi mi se tebi z' njim goroframo.

K' pozdigavanji.

O Jezus! ti si se krixati pustil, ti si naj špotlivešo smert prestal, ino vse to za našo volo, da bi nas zveličal. Tebi čemo mi ali xiveti no mreti. Tebi mi slišimo, naj smo mertvi ali xivi, zdaj no na večne čase. Amen.

O Jezus! ti si za nas tvojo sveto kerv prelejl, da bi nam skoz njo naše grehe dolzbrisal, ino nas očistil. Ne dopusti, ki bi ona za nas zapstojn prelejta bila, ne pusti nas nikdar pozabiti, kelko si ti za našo odrešenje terpel, kak močno zlo si ti našo dolgo lubil! — O večna hvala bodi tebi za toto tvojo velko lubezen!

Po pozdigavanji.

O ti naš lubeznivi zveliqar! ti si tvojo xivljenje za nas dal, ti si tvojo sveto kerv za nas prelejl; ti si se za našo zveliqanje ofral, si nas od grehov očistil, ino nas z' Bogom Očetom zedinil. O kak nezrečeno velka hudobija more greh biti, da si ti, ker si ti ne nikdar niq hudega vqinil, zavolo naših grehov deno mreti

mogel! O to bi nas deno moglo
 k' seryni pokori, no k' pobolšanji
 našega xivljenja napelati! Ti si
 boxji pravici zadosti vujnil; pa
 mi moremo tudi sami telko vuj-
 niti, kelko je nam mogočo. Vsa-
 ki greh more dolzbrisan gratati, qi
 ne na totem, pa na ovem sveti.—
 Za tega volo pa morejo duše v'
 icaħ za tiste grehe terpeti, kere
 so tu na sveti premalo spoznale,
 ali na nje premalo pasko mele,
 v' kerih so se ne pobolšale, no
 za nje zadosti sterpele. Tak qe
 tvoja pravica o Bog! imeti, no
 tvojo volo Vsegamogouni mi v'
 qasti derximo. Pa tvoja dobrot-
 livost nam deno zavupanje da.
 Ti qeħ tvoje otroke tu no tam skos
 qasne kaštige le samo ouistiti no
 pobolšati; ti qeħ nje vredneħe
 dušnega zveličanja napraviti. Ti

znaj, kaj se njim pomenka, za kaj nje serce boli, no kaj nje xalosti. Razveseli nje s' tvojim trogom, ino pomenaj njihovo terplenje. Pusti nje skoro tvojo oblije viditi, kero gledati si oni kres vse drugo naj bole xelijo.

J a g n e b o x j o .

Jagne boxjo, zaklano za grehe sveta! oqisti nje s' tvojoj kervjoj! Zedini nje z' Bogom, skaxi njim milost, dopuni njihovo odresenje! Daj njim veqni mir, ino nje od vsega odresi, kaj se nje mantra, ino njim popunem zveliqanja vxivati ne pusti! Tvoja smert bodi njim ino nam veqno xivljenje!

Domine! non sum dignus.

(Gospod! jas ne sem vreden.)

Gospod! mi ne smo vredni zveliqanja, kero mi nam ino njim

xelimo. Naši grehi so nam na tem krivi. Ti se nam deno vas k' pokori, k' pobolšanji dodeliš. O kak skerbno bi mi tote dneve k' našemi haski obernuti mogli, da ne vemo, kak dolgo bodo oni terpeli! Tak dosti nagle smerti per naših perjatelj, ino znancih nas na to spomeni, ki se tudi z' nami zna tak zgoditi. Pred tim nas cvetega mladost, pred tim nas stalno zdravje ne obvarje. Ti o Jezus ja sam praviš! ki boš nas ob takem vasi zvat prišel, kda mo se mi tebe naj menje dočakali. Mi bi ali mogli vsikdar buditi, no perpravleni biti, tebe gorvzeti, no se pred toboj kakti našim sodnikom znajti. Napuni naše serca z' hasnovitnim strahom pred tvojoj ostroj sodboj, da se se mi našega zasluxenega pogublenja zognemo,

ino dušnega zveličanja, kero smo
 xe tak dostikrat po nemarnem za-
 pravili, talniki postanemo!

K' konci.

Tak bode tebi o Bog! naša
 molitva za pokojne dopadлива, ino
 nam samim hasnovitna, ūi mi skos
 to na naše lastne boge duše pasko
 mamō, ino se za našo večno zve-
 ličanje skerbimo; ūi mi per tem
 na naše zraven brate v' njihovem
 terplenji na zemli ne pozabimo,
 kerim se mi sami pomagati zna-
 mo, ino njim našo milostivno serce
 v' djanji skaxemo. Te se znamo
 mi tvojega smilenja troštati, ki
 bog ti nas enkrat z' našimi pobox-
 nimi perjатели, no ze vse mi tvo-
 jimi svetniki v' nebesah vkuppriti
 pustil. Amen.

Zahvalni spomin na pokoj-
ne starše, dobrotnike,
no perjatele.

O vi lublene duše! vam se jas
še zdaj po vaši smerti za vse vaše
dobrote serčno zahvalim, ker ste
vi meni skazale. Bog vam naj v'
nebesah vašo lubezen ino zvestost
večno poverne, no vam naj vašo
mójo no skerb s' čistim veseljem
za vse dobrote plati, kere ste vi
na zemli včinile!

Jas nečem, ki ble vi vaše
dobrote meni kakti nezahvalnemi
skazale. Jas čem vaše dobrote k'
dobremi obrnute, no vas skoz mojo
dobro zadržanje, no skoz dopu-
nenje vaših lepih navukov razve-
seliti; čem moje hudobne dela,
kere so vas tak dostikrat razhalile,
poboljšati, ja tudi, če ste vi mo-
rebiti 's prevelke lubezni k' meni,

ali po yloveuji slabosti, kaj pre-
grešile, ali zamudile, kelko pre-
morem, zategnuti, no poboljšati,
jas yem vse mogoyo vyiniti, kaj
vam koli k' trosti no veselji slu-
xiti zna.

Vi ste vaxo lubezen za me
tudi na ovi svet soboj vzele. Vi
še zdaj za me skerbite, no prosite.
Pa tudi jas neyem na vas poza-
biti — v' moji molitvi, v' mojem
celem xivlenji. Pusti nas o Bog!
enkrat veselo vkuppriti, no na
veyno v' tvoji lubezni vkup-
ostati!

„Sveta ino hasnovitna misel
je za mertve moliti,“ pravi sveto
pismo 2. Makkab. 12 ; sveta ino
Bogi dopadliiva skos vero ino lu-
bezen; sveta za nas sama, da nas
spomeni za našo lastno zveliyanje
skerbeti. — Kak ti za pokojne

molix, tak oni za te molijo; ino
Bog oslixa molitvo lubezni.

Hasnovitno spomnenje na smert

per mertvevki kapeli na pogrobji.

Človek! premisli, da si ti s' praha, ino da boš se drugou v' prah spremenil.

Tak meni tu mertvi pravijo, ino mi postati velijo, da bi se jas modrost xivljenja vuqil.

Tu si poqivajo moji lubleni zraven kristjani (starxi no staršov starxi), no zna biti bom še si tudi jas enkrat tu poqival. O kelko mojih mlajxih perjatelov ino znancov sem jas xe k' pokopi sprevedil! Oni so meni naprejxli, no mi na znanje davajo, ki bom jas še perle, kak se troxam, za nji-

mi prišel. Moja mladost me pred smertjo ne obrani. Njena kosa roxe tak dolkosi, kak suho travo.

Tote sperhnjene kosti, no tote mertvevke glave so nekda to bile, kaj je zdaj mojo telo, ino kaj so one zdaj, na to bode tudi enkrat mojo telo prišlo.

Kdo premore na njih zdaj spoznati, kaj so one nekda na sveti bile? Kaj je te njim od njihove lepote, moqi, prestimanja, ino od posvetne imenitnosti prekostalo? — Gnila perholad ino k' slednemi za eno pexico praha.

Ali pa to nebo vsikdar tak ostalo. Kak semensko zerno na njivi stuhneta more, qi 'z njega qe novo za xetvo zrasti, tak perhnijo tu tela do dneva gorstajanja, do sodnega dne. —

Tu je resniqno njiva boxja,

na keroj semen za nevmerejoynost cimi. Tu še de nekda dosti xetve. Angeli boxji bodo praviyne kakti snopje vkup brali, no v' nebeski škeden spravili; hudobne pa bodo kakti drauje v' ogen vergli.

Ti o Jezus! ker si ti nekda v' grobi lexal, pa si 's tistega drugoq gorstanul; ker ti zdaj veqno xiviš, ino veqno xivljenje daš: ti meni gnado daj, da bom jas na totem sveti tak xivel, ki bom enkrat per mojem gorstanenji vreden v' nebesko kralestvo priti! Amen.

*

*

*

Lublana mladost! glej, da se zadosti rano ino rada s' smertjoj spoznaš, ki se ti nje nebode bati trebalo, kda bode ona prišla. Ja, ti boš te ob telko veselela xivela, yi ti tak xiviš, ki si k' smerti vsikdar perpravlena.

Kda ti koli per pogrobji ali mertveyki kapeli mujmo gres, tak vsikdar za mertve no za te moli, da bi premogla tak xiveti, ki bi znala enkrat sreyno mreti.

Spokorjenje.

Či si ti nesrečo imel v' smertni greh padnuti, tak ti ja ne zamudi tvoj greh seryno zgrivati, no pri prvi priliki skos sveti sakrament pokore se z' veynim Bogom pa drugoy zediniti, či duxe ti s' pokoroj odnasaš, ob telko veksi kvar si napravil, ob telko vey ti zgubis; kajti da te krez duxe, da bole globoko v' grehe prides, xmeye stane pokoro vyiniti. Vsaka vura je za te zgublena; ino Bogi je ne niy dopadljivo, kaj ti koli vyinis. Ti

celo bluzi jame tvojega pogubljenja stojis. Niy je ne bole straxnega, kak milost boxjo zaniyavati, veynega Boga zapustiti, no njegovo gnado zgubiti! — Ne zamudi ali se za milost boxjo poskerbeti, yi si xelix kastigi veyne praviynosti oditi!

Pa yi ti ravno ne bi smertnega greha nad soboj mel; tak si deno gvisno ne prez malih grehov, tudi tiste si obxalivati, no za nje zadosti vyiniti duxen. Kajti da tudi mali ali odpustliivi grehi so boxjo razxalenje, ino yloveka po yasi v' smertni greh zapelajo, yi se njih ne ogible. Sveti sakrament pokore zna tebe pred tim obvarvati. — yi bole gosto k' spovedi gres, ob telko lexi se na vse grehe spomnis, tvojo vest oyistis, ino se pobolsas.

*Samo padnuti znaš ti sam,
pa stanuti ne premoreš sam prez
božje pomoči. Tak zayni ali*

*svetega Duha za razsvet-
lenje prositi.*

*Ti vsegavedejoči večni Bog!
tebi sem jas celo znani, ti vse
moje misli vidiš, ti mene bolje
spoznaš, kak se jas sam poznam.
Pred toboj se jas ne zmorem skriti,
ali se za pravičnega derxati, kak
resnično sem. Ti boš mene en-
krat po resnici, no pravici, ne pa
samo po videnji sodil. Od vsake
nij vredne besede bom jas tebi
mogel račun poloxiti. Kak bom
jas pred toboj obstal? — Zdaj še
ti meni jas pustiš, ki še se jas
sam obsoditi, no tvoji ostri sodbi
oditi znam.*

Jas morem deno prav zeznati,

kak je z' menoj, jel sem jas bolši ali lagodneci postal — kaj se jas dočakati smem, ino v'čem se se pobolšati znam. Totega imenitnega opravila jas nesmem kakhte opraviti; meni je na tem naj več le-xočo, da se ono prav zgodi. Ali pres tvoje mogoune gnade, moj Bog! jas nič ne premorem. Vixaj no poterdi mene o troštar sveti Duh!

Grehe premislavati

bi ylovek z' naj veksoj skerbjoj mogel; kajti da se nemre yisto spovedati no pobolšati, yi se ne spozna, kelko ino na kako vixo je gresil. Na tem zna naj perle zamudeno biti. Lastna lubezen se spegla boji, vtraglivost pa móje. Ti pa se tega ne stravi, yi ti tvojo duso resniyno lubiš!

Pitaj sam sebe, no poslušaj zvesto, kaj tebi tvoja vest odgovori. Kak sem se jas v' mislah, v' besedah, v' djanji no popusenji zaderxal

proti Bogi?

Kak sem jas mojo zadno spoved ino pokoro opravil? ino kak sem mojo naprejuzetje, ino mojo obeyanje zderxal? — Sem jas od tistega yasa veykrat na veynega Boga zmislil? moje juterne no veyerne molitve zvesto opravil?

yi sem jas ne na moji sveti veri kaj dvojil? ali prazno vero imel?

yi sem jas ne nikdar krez Boga na tihem, ali glasno mermral? sem ne njegovo sveto ime, ali druge svete reyineyastitlive vyinil? sem ne persegal, preklinjal?

Kak sem jas sveto mešo, predgo ino kersanski navuk posluhal? ino s' kerim haskom? — Či sem jas ne veykrat v' cirkvi nepotrebno okoli gledal, rastrosene mislimel, z' drugimi guyal, druge v' molitvi mézal, no njim pohujšanje daval? — Kak pa se sem jas razvi tega nedele no svetke dopernesel ino svetil?

Kak sem se proti mojim blixnim zaderxal.

Sem se jas mojim starsom — vuyenikom — ino naprejpostavljenim ne proti stavil, sem jas proti njim ne laxliv ali nezahvalen bil?

Či sem jas ne veykrat velke yemere, sovraxtvo ino nevoxlivost krez druge v' mojem serci redil, sem ne veselje mel, či se

je drugim kvar zgodil, sem njih ne kaj po krivici duxil? Kak dolgo je to terpelo, ali se morebiti zdaj terpi?

yi sem se jas ne krez druge prevzetno pozdignul, nje zaniyaval, ino k' spoti postavil?

yi sem si ne z' drugih norca delal, ino nje z' lagodnimi besedami razxalil?

yi sem nekomi na njegovem dobrem imeni kvar delal, njega po krivici toxil, ino per drugih ob njegovo postenje spravil? —

yi sem ne take reyi razglasil, kere bi velko vey zakriti mogel? sem ne rajsi lagodno, kak dobro krez druge guyal? kak pa bi se te meni dopadnulo, yi bi se meni tak zgodilo? kak yem jas za toti kvar pogoditi, na kerem sem jas krivec?

*Či sem jas ne nikdar laxlivo
guyal, koga znoril? v' kerih
reyeh? ino za kero volo? Sem jas
ne skoz mojo predostiguyanje,
skoz mojo terdoglavnost nemir,
svajo, ino sovraxtvo med ludmi
napravit?*

*Či sem se ne rad sam z' dru-
gimi svajual, ino z' njimi celo
tergal?*

*Či je ne moja duxnost bila
se drugim bole dopadlivi skaxu-
vati, njim rajsi odpustiti, no se
z' njimi lepse pogajati?*

*Či sem jas ne nikdar niy vkrad-
nul, ali pokvaril, sem ne nikdar
k' hudemi pomagat, ali tisto za-
tajil, kaj bi zabraniti mogel?*

*Či sem si jas ne na tihem sam
playilo vzel? za kero volo, ino
na kako vixo?*

Či sem jas ne skoz mojo ne-

marnost drugim kvar napravil?
 — Yi sem jas ne komi pohujsan-
 je daval? sem ne nikoga v' greh
 zapelaval — skoz nesramne guye
 no pesmi, skoz nespodobno ob-
 layilo, ali drugo nedostojno te-
 lovno zaderxanje, skoz bodi kak-
 se navuke, skoz mojo dopadljivost
 ino veselje z' lagodnimi reymi?
 skoz muyanje per takih reyh, k-
 de bi guyati mogel, ali skos
 k' cojgledanj hudega, kero bi ne
 smel dopustiti?

Yi sem ne nikoga od dobrega
 proy derxal?

Kak sem se jas proti sa-
 memi sebi zaderxal.

Yi sem jas ne mojo duso z'
 neyistimi mislami, no poxelen-
 jom sam rad ognusil? — Yi sem
 jas ne kaj takega gupal, rad

poslušal, vidil ali celo vyinil
ino dopustil, kres kaj se zdaj
pred Bogom ino soboj sramu-
vati morem — yi bi ravno sa-
mo Bogi no meni znano bilo?
yi sem jas ne se zdaj v' taki
blixni priliki no nevarnosti?

yi sem se jas ne pogubil, ino
oslabil skos prevelko jed ino
pitje, skoz nepotrebno napinjanje
telovne moyi, skos prevelke ye-
mere, skoz nespodobno prevelko
neyistost mojega xivota?

yi sem jas ne skos spil —
gizdost — ino druge nepotrebne
reyi mojo premoxenje zapravit,
kero se bi mi nekda v' mojih po-
trebah dobro sluxiti znalo?

Sem jas dozday meni no Bogi
na yast xivel, sem se za mojo
prihodno sreyo skerbel? ali sem
skoz mojo lagodno zaderxanje
sam

sam sebi kvar delal? — Sem jas dobro, sem proti Bogi mojo duxnost vyinil? ali sem samo zavolo mojega lastnega posvetnega haska, zavolo posvetne yasti, samo zavolo videnja, ali samo za tega volo vyinil, da sem vyiniti mogel? —

Sem jas samo is slabosti, 'z naglosti — ali sem sam rad z' naprejuzetjom proti opominjanji moje vesti gresil?

Sem jas moj doperneseni greh kyasi obxalival, ino pobolsal? ali sem si ne celo niy 'x njega napravil, ino skoro drugoy vyinil? ino kelko krat? — morebiti celo s' totim prevzetnim mislenjom: Jas se znam xe drugoy spovedati?

V' keru reyi sem te jas naj lagosi? ker moj greh je naj veksi,

kerega sem se xe naj veykrat spovedaval? v' kerega naj hitrej padnem, keremi se naj bole brani ne premorem, ker me v' druge grehe zapelava, ker mi naj bole na serci lexi, ker mi naj veykvara za mojo prihodno sreco napravi?

Kaj meni ljudje naj bole pogovarjajo, ker me poznajo, posebno moji sovraxniki, ker so bole krez me kak drugi? kaj se jas 's tega vuuyiti znam? —

Yi oni nemajo prav? kaj pa bi jas od drugih mislil, yi bi moje falinge nad soboj meli — yi bi jas njim v' njihovo serce viditi mogel?

Kaj bi mene naj bole per serci bolelo, ino xalostilo, yi bi jas zdaj mreti mogel? —

Ne prenagli se prevey s' totim

*pitanjom, temuŭ pouakaj na re-
sniŭen odgovor tvoje vesti. ŭi
bolse ti tvoje grehe spoznaŭ, ob
telko bole seryno bos nje zgrival.*

**K' obudenji grivinge kres
smertne grehe.**

*Premisli: Kaj si ti vyinil?
Ti si gresil proti razumi, dux-
nosti, vesti no pravi veri — si
zapovedi boxje prelomil, njegove
svete dari no opominjanja zani-
yaval. Na njegovi sveti voli, no
na njegovem dopadenji je tebi
ne niŭ lexoyo bilo, ti si se od
Boga proŭ obernul, ino si se gres-
nem poxelenji prekpustil. Greh
je ali gerda nezahvalnost ino ne-
pokornost proti tvojemi naj bolse-
mi Oŭeti, je zaniyavanje naj vekse
dobrote, no se po pravici razxa-
lenje boxjo imenuje.*

Premisli, kak nespametno ino gerdo si se ti zaderxal, kaj za kastige si vreden, da si ti z' vedenjom, ino z' voloj — proti tak dostim duxnostam, ino opominjanjam k' dobre mi — tak dostikrat — morebiti celo prevzetno na milost boxjo gresil. Take reyi greh poveksajo. —

Kaj pa mas ti od vsega tega za hasek? Kaj bos dale naprej — kaj bos na smertni posteli — kaj bos na ovem sveti za hasek imel? — Kakso je za greh playilo? — Sramoxlivost, ino bridka xalost — dosti sorte yasna ino veyna nevola. Greh po navadi yloveka xe na totem sveti kastiga; greh je naj veksa nesreya na sveti. Ti morex tvojo kratko gresno veselje drago platiti; na toto nesporobno veselje pride vekso, dugo,

ja veyno terplenje. — Kak strašno ino kak daley se dostikrat nesre-
ya od enega samega greha ras-
sirji. Kdo premore kvar zrayu-
niti, no zategnuti, kerega za-
pelavanje, hudi navuki, nesramni
guyi, no blixnega ogovarjanje
napravi!

O kak si se ti skoz greh sam
pogubil, pohujsal, morebiti ob
zdravje, srey ino dobro ime
spravil! — Ja celi svet tebi ne
premore zgubo tvoje neduxnosti,
dobre vesti, dusnega mira, gnade
no perjaznosti boxje, no tvojega
veynega zveliyanja zategnuti!

Kaj bode se s' toboj per sodbi
boxji zgodilo? Kaj za veynost
na te yaka? —

Nebesa so vsem neyistim na
veyno zaperte. Oni terpijo v'
veynem pogublenji, no preklin-

jajo v' grozni caglivosti svojo gresno poxelenje no djanje. Tam bi se tudi ti bil, yi se Gospod Bog ne bi kres te zesmilil, ino na tvojo pobolsanje yakal. Ja k' temi se on tebi zdaj svojo gnado ino zveliyanje skoz Jezusa svojega Sina ponuja, ker je tudi zavolo tvojih grehov terpel, ino vmerl.

Poglej na kri~~ix~~ tvojega odrešenika, ino spoznaj, kak velki so tvoji grehi — no kak velka je njegova lubezen k' tebi! Pa se tvojega serca to zdaj ne vmeyi?

Zgrivaj se, no moli s' zgubljenim sinom:

Oya! jas sem grexil. — Mene je sram, ino mene grivajo moji grehi, moj xpot ino moja nevola. Jas sem ne vej vreden se tvoj

otrok imenuvati. Ali pa ti še moj Oqa ostanem, ino vzemem tvojega zgubljenega otroka, kak hitro se on spokori, 'z lubezni v' tvojo milost nazaj. V'ponixnem zavupanji na besedo ino zasluxenje Jezusa mojega zveliqara prosim jas tebe o Bog za tvojo milost! Odpusti še meni zdaj moje grehe; bodi meni grexniki milostiven! —

Ne samo 'z bojeqnosti pred zasluxenoj kastigoj, temuq 'z lubezni k' tebi, ti naj veksa dobrot! jas greh sovraxim, kakti naj vekso hudobijo, ino se njemi na vsikdar pred toboj, o Bog! odpovem, posebno totemi, keremi sem jas naj bole podverxen. O da bi jas mogel to hudo nedopernezeno, ali drugoq dobro napraviti! Da bi jas mogel zgubljeni qas nazaj zezvati; bi rad htel mojo xivljenje

za to dati! — Od zdajnega časa pa čem jas rajši mreti, kak kda več grešiti — rajši naj večjo xme-
 čjo včiniti no terpeti, tudi vsega naj lublčnega se znebiti, kak se v' nevarnost podati, tebe drugoj razxaliti.

Da jas hudega, kero sem včinił, ne premorem več zapraviti, tak pa čem za tisto tak dosti dobrega včiniti, kak je meni le mogoj, čem vse, kaj sem zamudil, s' telko večjoj skerbjoj drugoj za-
 tegnuti. Či sem jas drugim po-
 hujšanje dal; tak njim pokazati čem, ki sem se spokoril. Či sem komi kaki kvar napravil, ali ga razxalil; tak čem njemi vse po-
 vernuti. Kak si jas xelim, da bi ti moj Bog meni odpustil! tak tudi jas vsem tistim serčno odpustim, ker so mene razxalili. Z' grešniki

čem jas poterplenje, no z' nesrečni-
mismilenje meti — čem milostiven
biti, kak si ti o Bog milostiven!

S' ponixnostjoj se jas v' časno
kastigo mojih grehov podam, da
ti meni večno kastigo smileno
odpustiti čex. Kastigaj ti mene
moj Oča, či moja lastna pokora
tvoji pravičnosti ne zmore za-
dosti včiniti, no mene pred vek-
soj nesrečoj obvarvati. Za mojo
nemarnost si jas morem zasluxeno
terplenje no bridko občutenje sku-
šavati. Mojo hudo poxelenje ne
sme pres kastle ostati. Le daj,
da bode meni pokora, kero mi ti
naloxix, tudi hasnovitna, da bode
meni k' resničnem pobolšanji.
Oglej se o Bog! na toto mojo
grivingo zavolo tvojega Sina Je-
zusa z' milostjoj, no poterdi mojo
slabo dobro volo. Amen.

Grivinga krez male ali od-
pustlive grehe.

Tak se pravijo tisti grehi, kere ylovek vey 'z naglosti, kak z' naprejvzetjom, ali kere on v' malih reyh vyini.

*Tudi toti morejo seryno zgri-
vani biti, kajti da se Bog skoz
nje razxali, da oni njegovo lu-
bezen ino gnado pomenxajo, ja
xe dostikrat, kda se se ylovek
bluzi ne trosta, smertni greh 'z
njih postane. „Ker je per malih,
tisti je tudi per velkih reyh ne
zvesti,“ pravi Kristus. 'Z malih
faling, 's kerih si ylovek niy ne
napravi, hude navade postanejo,
ino dostikrat velke pregrehe. —
yi se ti samih malih grehov spo-
vedavas, pa prez grivinge, pres
pobolsanja; tak tvoja spoved niy
ne vala.*

Premisli to dobro , ino moli z'
xalostnim sercom :

O moj Bog ! kak slab , kak nevolen , kak z' dostimi grehi obdani se jas pred toboj znajdem ! kak vtraglivi sem jas v' dobrem premislavanji no molitvi ! kak nemaren sem jas v' dopunenji mojih duxnosti , no v' dopernaganji dobrih del , qi one mene xmetno stanajo ! — kak pres vse skerbi no mislenja v' mojih guqih no djanji — kak rastrogeni v' mojih mislah ; kak qemereri v' mojih krixih ino texavah — kak neperjazen ino terdoglaven ! — kak prevzeten sem jas v' celem mojem zaderxanji ! — Kak dosti grehov sem jas pa drugoq vqinil , kres kere sem xe dostikrat grivingo obudil , kerih sem se spovedal , ino se pobolxati oblubil ! — Kak malo

dobrega jas z lubezni k' tebi
vujnim, kak ti o moj Bog meti
qex!

Kak nezahvalen sem jas tebi
za tak dosti gnad! — Kak glo-
boko bi jas xe v' grehih zakopani
bil, qi me ti ne bi pred njimi ob-
varval!

O moj Bog, ino moj Gospod!
iz grunta mojega serca zgrivam jas
vse moje pa drugou vujnjene
grezne stopinje, vso mojo nezves-
tost, ino vso mojo nemarnost.
Odpusti xe meni pa zavolo tvoje-
ga Sina Jezusa! Jas qem ob telko
bole ponixen, bole priden ino
zahvalen biti, se qem pole skerbno
vsega varvati, kaj je tebi ne do-
padljivo. Poterdi mene v' totem
dobrem naprejvzetji. Amen.

Naprejevzetje,

kero je per grivingi potrebno, se more kres vse grehe rastegnuti, posebno pa kres tiste, kerim si ti naj bole podverxen. Premisli: kaj tebe naj veykrat v' grehe zapela; kda, kde, no za kero volo si ti v' grehe padnul; koga se ti ali pred vsem varvati, no kaj ti vyiniti moreš; na kaj moreš pasko meti, no kaj za pomoyi nucati. S' totim terdnim naprejevzetjom idi te

k' spovedi.

Potoxi se resniyno, ino ponixno, kakti pred Bogom tvojim sodnikom — prez nazajderxanja, prez zgovarjanja; — ovayi se nemres odpusenja grehov trostati. — Samo kres to se sramuj, ki si greh vyinil; ne pa kres to,

se njega pred mešnikom kakti namestnikom bošjim ponizno ino yisto spovedati, od kerega si zagvisani, da oni spovedanega greha nikomi ne povejo, da oni s' toboj smilenje majo, ker tebi pomagati ne zmorejo, yi se ti resniyno ne spovés. Xe sama tota sramoxlivost je hasnovitna pokora, ino bode tebe na den posledne sodbe bošje od dosti vekse sramote odresila.

Odkri njim tvojo vest, ino se k' njim zavupaj kakti tvojemi vajvodi, — dušnemi vrayniki no sodniki. yi bi oni ravno zapotrebno spoznali odvezo grehov nazaj porerxati, kak dolgo se ti resniyno ne pobolxas — tak oni to 'z dučnosti k' tvojemi pobolxanji vyinijo. Kaj bi tebi tudi njihova odveza hasnula, yi ti ne bi resniyno od

grehov odvezan bil? Ostani per spovedniki, ker tvoj duxni beteg se poznajo, imej celo tvojo zavupanje — se tudi te k' njim, yi bi ti pa tak nesreyen bil, drugoy v' stare grehe padnuti.

P o s p o v e d i.

Zahvali se veynemi Bogi ponixno za njegovo milostivnost, ponovi tvojo dobro naprejuvretje, no oblubi nje zderxati. — Vzemi si k' serci, kaj so tebi spovednik povedali, ino vyiniti veleli, no si veykrat na tisto zmisli. — Spomni se na besede Kristusove: „Bodi potrostan moj sin! (moja yi!) tvoji grehi so tebi odpuseni. Hodi no ne gresi vey, da se tebi kaj hujsega ne zgodi.“

*

Ob kelko globle si ti v' grehih zakopani, ob telko xmeye, no z'

veksoj mójoj se ti pobolsas: pa ne misli, ki ti ne bi mogoyo bilo, tvojo hudo navado dolpoloxiti, tvojo moyno k' hudemí nagnenje no poxelenje strahuвати. Le premisli: to se zna; to se more zgoditi! Bog, ker niy nemogoyega ne xeli, ker tvojo slabost pozna, ino tebi pomagati ye, on veli, da se ti znaš pobolsati, on ye tebe pobolsanega meti. — Ne zgovarjaj tvoje vtraglivosti, tvoje nemarnosti s' yloveyyjoj slabostjoj. ylovek skoz boxjo moyu vse premore, yi on le resniyno ye.

Le na Boga vsikdar vekso zavupanje mej, kak sam na se. Le prejeta boxjo moyu zvesto k' dobre mi oberni; tak bos nje vsikdar vey zadobil.

Ne bodi caglive, yi te pobol-

sanje xmetno stane. Podaj se, *yi'z naglosti kaj zagresis, le k' veynemi Bogi, prosi ga za gnado ino pomoy, ino mej dale naprej sam na se bole pasko, bodi bole ponixen. Le sam rad nikdar ne gresi, sam per sebi tak ne misli: „Samo toti krat se bom gresil.“*

— *O samo toti eden krat tebe daley nazajpostavi; ti boš skoro drugoy gresil. — Ti boš, yi duxe no duxe slabesi, tak da boš k' slednemi na tvojem pobolsanji dvojil, ino boš drugoy pres vsega straha dosti vey grehov dopernesel, kak poprej.*

Ponovi vsaki den tvojo naprejvzetje v' molitvi, no pitaj na veyer sam sebe, kak si nje zderxal. — Prosi tvoje dobre perjatele, naj te oni spomenijo, yi bi se ti spozabil. Vari se nevar-

nosti, kde pa se nje zognuti ne premoreš, tam pa se njoj moyno proti postavi. Perkrati si tudi neko dopuseno veselje, tak boš ti lexi gresno poxelenje premagal. Vzemi si mójo, no stavi se per vsaki priliki hudemi nagnenji hudim xelam skerbno proti.

Ne dopusti tvojem jeziki, tvojim oyem ino vuham, ja ne dopusti vsem tvojim poyutkom vsega, kaj si oni poxelijo. Delaj ti s' tvojimi poyutki, s' kerimi si xe tak dostikrat grešil, le pokoro, le yednosti z' njimi dopernasaj, kak sveti apostel vuqi. Rim. 6.

yi ti vse to zvesto zderxis, tak so to naj hasnovitnese dela pokore, kajti da one k' tvojemi zadosti vyinenji, k' trojemi pobolsanji sluxijo. To je tudi tisto,

kaj se pravi: sam sebe dolpotalaxiti, no svojo telo v' strah jemati, kero duxnost nam kristjanstvo gornaloxi.

Tvoja mója ino opravilo — tvoj krix ino terplenje — ja vse, kaj tebe koli xmetno stane, vse to, yi ti to 'x lubezni k' Bogi vyinis, ino terpis, yi ti njemi to gorofras — vse to tebi k' dolzbrisanji tvojih grehov, k' tvojemu pobolsanji sluxi.

Pokoro ino pobolsanje tvoje-ga xivljenja si ti ne postavi kakti xalostno rey naprej! temu y to je zedinenje x' Bogom, to je tvojo dusno ozdravljenje, ja to je pre-rojenje k' novemu xivljenji. O kaj za veselje box ti obyutil, yi mas ti mirno vest, yi se trostatismex, da se v' gnadi no lubezni boxji znajdes — yi se ti skos vsako

premaganje hudega moynesi poyutis, ino lexi vso nagnenje k' gresnemi poxelenji strahuješ!

Kak dosti dobrega se ti znaš vyiniti, yi ti xe zdaj kyasi zaynes! — Le zayetek pokore je naj veksa xmeya, kera skoz odnasanje yi duxe veksa postaja, skoz dopernasanje pa lexesa grajuje. — O kaj za nezreyeno zguboti mas, kaj za velki kvar se tebi zgodi, yi ti s' pokoroj duxe odnasas! — Kak je tebi mogoyo, ki se ti za tvojo veyno zveliyanje bole ne skerbis, temuy tak lahko vsoj negvisnosti prekpustis!

Perpravlanje k' obrejuvanji.

Naj prestimanevo zagvisanje grehov odpusenja je vxivanje svetega resnega tela, kero je Jezus iz lubezni k' veynemi spomini no-

terpostavil, da je on svojo meso ino svojo kerv duxam za spixo dal, da bi se s' ylovekom celo zedinil. „Vzemte no jejte! to je mojo telo — to vyinte k' mojemi spomini!“

Vzemi si to k' serci kristjanska dusa! premisli, kaj je Jezus za te vyinil, ino terpel — do krix-ne smerti! Spoznaj, preyudi, no yasti neskonyano lubezen, kera tebi ne premore vey dati, kak sama sebe. Tvoj Bog ino Gospod k' tebi pride. Perpravi se zvesto, da njega vredno premes.

Yi si si ti prav na tvoje grehe zmislil, yi si nje seryno zgri-val, ino se njih spovedal, da ne bi nevreden k' boxji mizi sel, ino sam sebi tvojo sodbo zavxil; tak idi s' ponixnostjoj no s' terd-nim zavupanjom k' mizi gnade

*boxje, no premi kruh veynega
xivljenja. Vera tebi povej, na
kaj ti zavupati, no lubezen,
kaj ti vyiniti morex.*

Molitva pred obrejuvanjom.

Zdaj pridem jas ali moj Jezus!
k' tvoji sveti mizi, k' keroj si ti
nas iz lubezni noterpovabil. Jas
spoznam, da jas k' tvoji mizi grem,
ouitno, da jas na te verjem, ųi
te ravno ne vidim. Jas verjem na
tvojo resniųno besedo, da jas te-
be samega premem s' telom no z'
duųoj, s' kervjoj no z' mesom,
s' ųloveųjoj no boxjoj naturoj, kak
si ti nekda na krixi za nas kerv
prelejl, ino zdaj v' nebesah xivių
ino kralujeų. ųi menje jas toti
ųudex tvoje lubezni zastopiti pre-
morem; ob telko vekųa je gnada,
kere jas talnik postanem.

O kaj se jas od tebe vse, moj naj dobrotliveši zveličar! troštati znam, ker si se ti za moje grehe Oqeti nebeskemi ofral, ino mene na tako vixo z' njim zedinil, ker si ti tvojo telo naj špotliveši krixni smerti prekdal — ino zdaj za špixo moje duše, no za zagvišanje veqnega xivljenja daš! Či sem jas bole nevolen, ob telko terdnej jas na tvojo milost zavupam.

Ino kak qem jas tebi tvojo nezrečeno lubezen povernuti? — Kaj te jas kde vujnim, kaj te jas terpim k' zahvali za vse tisto, kaj si ti za me vujnil ino terpel? — Jas bi tebe mogel, kak spokorjena Magdalena, ob telko veq lubiti, ob kelko veq si ti meni odpustil, ino dobrega vujnil! Ali pa, kak se jas morem sramuvati! Kaj qem jas druga, kak se xalo-

stiti, da tebe tak malo lubim, ino
xeleti, tebe ūi duxe veŕ lubiti,
ti moj naj bolŕi, naj lubezniveŕi
zveliqar! Vuŕxgi ti v' mojem serci
ogen tvoje lubezni skos toti sveti
sakrament.

Ti gledaŕ na dobro volo, ūi
je ona ravno slaba. Ti nam daŕ
k' poterdenji kruh veŕnega xiv-
lenja, ino nas vse s' totimi bese-
dami zoveŕ: „Pridte vi vsi k'
meni, kerŕi vi pod xmeŕoj vaŕih
krixov ino texav zdihavate, no
jas vas ūem razveseliti!“ Tudi jas
sem duxen zdihavati, no pridem
ali, da ti mene zoveŕ.

Gospod! jas ne sem vreden.
Ali pa tvoja milost je vekŕa, kak
moja nevrednost.

Gospod! jas ne sem vreden,
ki bi ti pod mojo streho ŕel.
Pa ti tudi k' greŕnikom prideŕ,
ino

ino pustix v' njihove hiše zveličanje priti.

Gospod! jas ne sem vreden. Pa le reči eno samo besedo tvojega smilenja; tak bode moja duša zdrava postala.

Tvojo sveto telo obvari, potrdi no posveti mojo dušo k' večnemi xivljenji!

P o o b r e j u v a n j i .

Jezus! ti si pri meni! — ti si moj, no jas sem tvoj — moj Gospod, ino moj Bog! — Jas tvoja naj slabša stvar tebe molim v' moji naj večši ponixnosti no strahij boxjem ze vsemi angeli no svetniki.

Čast daj moja duša, čast daj Bogi vsegamogočnemi, no ne pozabi na večne čase na milost, kero je on tebi skazal! — Tvoja

lubezen o Gospod! je meni nič
več ne mogla dati, nič več vpi-
niti. — Kako vem jas ali tebi, o
Jezus! tvojo lubezen povernuti!

Mojo serce, ja celo moje serce
več ti meti. — Kak si se ti za me
celo ofral: tak se tudi jas morem
tebi celo podati; le samo tebi xi-
veti, ker si ti za me vmerl. Ne
več stari ulovek, temu ti mo-
reš v' meni xiveti, da si se ti z'
menoj zdaj tak celo zedinil. Tvojo
podvujenje, tvojo zaderxanje,
tvoj duh svete lubezni, naj vse
moje misli, besede no djanja vixa.
To bodi moja zahvala, to bodi
sad moje pobožnosti.

Per tvojem svetem teli no
kervi jas tebi zvestost oblubim,
ino ponovim dnés drugo mojo
kerstno oblubo. Jas se odpovem
hudemi duhi, vsemi njegovimi

djanji, vsoj njegovi gizdosti, vsemi grešnemi veselji, vsemi nevarnemi pajdastvi no vsemi zapelavanji v' grehe. Jas űem vse moje duxnosti zvesto dopuniti, vse zvesto zderxati, kaj sem jas per spovedi obeűal.

Da je lubezen tvoja naj vekűa, naj imenitneűa zapoved, ino znamenje pravih kristjanov; tak űem jas tudi vse ludi lubiti, kak si ti nas lubil, njim odpustiti, kak si ti odpustil — tudi za moje sovraxnike prositi, kak si ti prosil. Tak űem jas gledati mirnost obderxati — poterplivost ino ponixnost skaxivati — perjazen, ino posluűejoűi biti — zagovoriti pomagati, dobro vűiniti, kde no kelko mi je le mogouo. Zakaj jas sem ja dnes xpixo kristjanske lubezni k' sebi vzel, s' keroj ti nas vse, kakti tvoje otroke enega Oűe, per eni

mizi xiviš, ino 'z lubezni s' toboj,
no z' nami med soboj zediniti qes.

Ali pa, kelko krat sem se jas
xe tu pred toboj znaixel! Kaj pa
xe bi le te bilo, qi jas mojega na-
prejvzetja ne bi veukrat ponovil,
qi bi se jas malo kda s' totim ne-
beškim kruhom poterdival! — O
daj, moj Jezus! da bode moji
duši hasnul, da bode njoj moy dal,
skušnjave premagati, poterpexli-
vost v' krixih ino terplenji meti,
no v' talnovitnosti do konca osta-
ti! Te mene najny smert nedeveq
postrasila, temuq le na vsikdar s'
toboj zedinila. Zakaj ti si ja rekel:
„Kdo mojo meso je, no mojo
kerv pije; tisti bode na veqno
xivel.“

O sreçe, ja zveliqanja puna
xpixa, kera sad vere, vupanja,
ino lubezni, pobolxanja ino po-

svečenja pri meni redi! Kak potroštan, kak poterden, ino kak z' dostimi dobrotami obloxen znam jas nazajiti! — Jas nemam bolše pomoqi za poterdenje v' moji slabosti, kak toto večkratno sveto obrejuvanje. O, da bi se jas pa skoro drugoy s' ponovlenoj lubeznosti skerbjoj pri njemi znajšel!

Moj Jezus poxegnaj ti mene! za to te ponixno prošim. Zedini me, qi duxe bole s' toboj. Naj mene niq več od tvoje lubeznosti ne odloqi. — Tebi qem jas xiveti, ker si ti za me vmerl! Tebi qem jas mreti, ker ti za me xivíš! Tvoj qem jas biti na večne qase Amen.

Lubezen k' Jezusi, kak odzgora na strani 178.

Molitva k' Jezusi
za
naj vekso dobroto.

O Jezus! ti moj lubeznivi zveliqar! daj ti meni toto pravo srečo, toto tvojo sveto gnado, da bode meni mogočo, poboxno, nedušno ino sveto xiveti. Opominjaj — vixaj no poterdi mene s' tvojim svetim duhom, da bom jas vsikdar tvojo zapoved ino navuk pred oymi mel, da bom se vsikdar skerbela tebi se dopadnuti, da bom vso mojo djanje no popušenje, vso mojo moč, ja vsaki čas mojega xivljenja, kakti priden otrok, v' lubezni no zvestosti tebi dopernesel ino ofral.

O moj zveliqar, moj lubeznivi Jezus! bodi meni s' tvojo svetoj

gnadoj na pomoč, da bom jas tak dobro mojo, kak pa tudi mojih blixnih neduxnost ino qednost ze vsoj mojujoj obvarvati se pomojal; da jas nebom nikdar v' toto nesrečo prišel, ki bi jas le eni duxi pohujšanje dal, ino njo zapelal, ali sam sebe zapelati pustil!

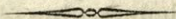
Obvari me, o Gospod! vsikdar pred takim zaderxanjem, v' kerem bi si jas razvi mojih lastnih grehov že lucke na se nalagal! Odreši me, no pomagaj mi, da jas nebom v' nevarnosti, v' skušnjave, no v' grešne prilike prišel! Poterdi me, da bom se njih zognuti, ali se njim proti postaviti premogel! Či se jas slabexi poutim; ob telko več se za tvojo pomoč skerbim. Či se jas menje sam na se zanesti smem; ob telko

več jas na te zavupam. O moj
odrešenik! pridi ti meni s' tvojo
gnadoj smileno na pomoč!

PERSTAVEK.

Hasnovitni navuki
no

opominjanja za mladost,
kere bi si ona po nedelah, posebno
pa v' dnevih, kda se k' obrejuvanji
gre, mogla dobro k' serci vzeti.

I.

Za mladost poprek.

Kristjanska mladost! kres vse
drugo bi ti mogla neduxnost, ino
qistost tvojega serca stimati, no
njo z' naj veksoj skerbjoj obvar-
vati. Neduxnost je naj veksa le-
pota mladosti — je tvoja naj veksa

vrednost na zemli. Ona tebi da veselo serčnost, moč ino življenje; samo ona tebi pravo, ino potepajočo veselje spravi; ona tebe Bogi no ludem dopadljivo dela. Tam pa na ovem sveti, tam v' nebeškem kraljestvi pa ti qastitljivo, na vse večne qase terpejočo krono na strani Jezusovem perpravi.

Nečistost pa je gnusoba pred Bogom, ino pred vsakim poštenim qlovekom; ona zdravje pokvari, no življenje perkrati; ona le bridko naprejšnananje vesti, sramoto, texavo, no nevollo — ja večno nesrečo za soboj pernese. Qi pa se qlovek le samo pred ludmi sramote zognuti qe, no deno greši; tak je njegov greh ob telko gnušneši — kaštiga na ovem sveti — v' večnosti ob telko vekša.

Ah! enkrat zgubljena nedux-

nost, je na večno zgubljena, ino kak lahko, kak skoro njo ulovek zna zgubiti — tudi skoz naj skrivneshi greh — xe skos prvo per- volenje v' grešno poxelenje ona v' zgubo gre!

Či ti ali lublena mladost! tvo- jo naj vekšo vrednost, tvojo ne- duxnost obvarvati, no tvojem i yasnemi ino veqnemi pogublenji oditi yex; tak zderxi navuk tvo- jega zveliqara, ker veli: Budite no molte, da v' skušnjavo ne padnete! Tak ali

B u d i!

1) Mej dobro pasko, kaj se v' tebi, no okoli tebe zgodi.

Ti nosix tvojo drago vrednost v' eni rahi posodi. Tvoj naj ne- varneshi sovraxnik se v' tvojem teli znajde — to je tvojo lastno nagnen-

je k' hudemi, telovno xelenje, kero tebi greh tak veseli naprej postavi, da ti pri njemi na Boga, ino na vse drugo pozabis, kaj bi te od njega znalo proq derxati.

Tak zaduxi ali xe pervo neqisto misel, proti se postavi hudemi poxelenji xe v' njegovem zaqetki. Vgasni pervo iskro, da se ne bode dale xarila. Vari se pred takimi reymmi, kere bi hude misli v' tvojem serci zbuditi znale; gledaj rajsi na stran, ino misli na kaj druga; zapusti kraj, perxono ali reu, kera bi tebi znala nevarna biti.

Qi ti kaj takega v' sebi obqutix, kaj nikomi ne bi rad razodel, kaj pres sramote ne bi razodeti mogel; tak si xe v' silno velki nevarnosti. Prosi veqnega Boga za razsveqenje, da boq nevarnost spoznal. Odkri zastopnemi spo-

vedniki, v' kakem stani se tvoja duša znajde.

2) Dopuni celo zvesto tvojo znotrežno opominjanje — glas tvoje vesti. Bodi sramoxlivi v' tvojih mislah, besedah ino djanji — v' tvojem oblaqili no v' celem tvojem zaderxanji. Či je sramoxlivost zgublena; tak je vse zgubleno.

Nikake reqi za malo ne derxi, qi je ona kakhte malo postenemi zaderxanji proti. Nikdar si ne misli: „To xe je ne tak velka krivica; samo do tak, pa niq dale se jas v' to ne spustim.“ O, na tako vixo boš si ti vsikdar veq vupal, boš vsikdar bole vnemar, boš vsikdar slabexi postajal; boš vsikdar od Boga, ino njegove svete gnade dale proq prišel. Ker enkrat v' padnenji leteti zaqne, tisti se ne premore sam veq gorpoder-

xati. Tak ne zavupaj preveč sam na se; ti znaš perle, no bole globoko padnuti, kak se troštaš. Ne podaj se v' nič hudega; vsakemi zapelavanji se v' prvem začetki proti postavi: ovaqi bode pre pozno; ti boš slab postal — boš zgubljen.

3) Vari se skerbno, da ti tvojega sovraxnika, to je, hudega poxelenja skoz nedostojni pogled, skos poslušanje nesramnih gučov ali pesmi, skoz branje lagodnih knjig — ali na kako kolihte drugo vixo, sam ne razdraxiš. Sovraxi tudi vso prepovedano žalo, vse nespodobne pesmi, no vso drugo nedostojnost. Nikar se ne smej k' takim rečem, ne mej dopadenja z' njimi; qi več, ki njih ne boš sam povečal, ino qi duxe globe v' nje prišel. Bodi velko več vsikdar moškega zaderxanja — muqi,

opominjaj tudi druge muqati, ker nesramno guqijo, ali zaqni kaj druga poštenega guqati. Hodi rajši proq, qi lagodnosti zabraniti ne premorex.

4) Bodi tudi sramoxlivi, qi si ravno celo sam. Obderxi sam sebe v' poštenji kakti brat Jezusa Kristusa — kak tempel boxji, po-xegnani skos svetega Duha. Bog vse vidi. Tak niq ali takega ne vqini, kres kaj bi se pred njim sramuvati, ali njega bati mogel.

5) Navadi se od mladosti sam sebe kristjansko vixati, sam sebe strahuvati — perkrati si sam rad veqkrat nekelko per jedi, no pitji, per spanji, guqi, pogledi, no per posluqanji — ja tudi v' dopuxeno veselje se vseli ne podaj. Vuqi se v' malih ino dopuxenih reqeh sam sebe strahuvati, da boq se te

tudi v' xmeqexih ino potrebnih reqeh, da box se tudi v' prepovedanem veselji strahuvati premogel.

6) Vari se manjuhivanja, kero je začetek vse pregrehe. — Tudi po svetkih si hasnovitno ino dopuščeno opravilo ixi, da ne box časa imel na hude no prepovedane reqi misliti. Misli, qi v' noqi spanja nemač, na boxjo povsodinažounost, na smert, ino na veqnost — ali pa moli. Ne pomudi se nikdar, najnu po svetkih 'z nemarnosti duxe v' posteli, kda se enkrat stanuti dohaja. Zakaj qi se ti xe per stajanji strahuvati ne premoreč: kaj pa bo se te krez den per xmeqexih skušnjavah s' toboj zgodilo?

7) Ogibli se nevarnosti, no prilike k' grehi, kelko ti je naj veq mogočo. Xe to je greh, qi se

človek sam rad, ino vnemar v' nevarnost poda.

Vari se hudega pajdastva, zakaj ono je bole nevarno, se hitreje človeka preme, kak nadobliv beteg. Največ mladih ljudi se skoz lagodno pajdastvo' pogubi. Ker se z' lagodnimi pajdasi, si lagodne navade gorvzeme.

Ne pusti se od nič vrednih pajdastov zapelati, ne poslušaj na nje, ki tebi pravijo: „To ali tisto je ne greh.“ Ti ja sam spoznaš, kaj je ne prav; to tebi tvoja vest povej. Ne pusti se skoz njihove spotlive guče krez neduxnost ino poboxnost zapelati; v' svojem serci že oni deno morejo tebi prav dati, no svojo ničvrednost sami spoznati.

Ne pusti se tudi skos hude dela drugih zapelati; tak nikdar

ne misli: Drugi ja tudi to vujinijo! Da se drugi sami radi v' pogublenje podajo; qi bi se te ti tudi mogel v' nje podati? Kaj je enkrat ne prav, tisto ne zmore nikdar prav biti, qi bi ravno vsi ljudje tisto vujinili. Široki pot, pravi naš zveliqar, po kerem naj več ludi gre; v' pogublenje pela. Pomojaj se veliko več z' malimi poboxnimi po voskem poti neduxnosti v' tisto veselje priti, kero bode na večne yase terpelo.

8) Per vkupshojenji no veselji mladih ludi se malo kda kaj pridnega zgodi. Per plesi neduxnost zbetexa — per hodi od plesa xe dostikrat vmerje. Nouno vkuphojenje mlade ludi k' delam teme — k' delam pogublenja pela.

9) Ne pajdaxi se z' xenskimi perxonami, ne bodi z' njimi pre-

več perjazen. Tako pajdastvo je za te nevarno, kak ogen per slami. Če od začetka ravno nič hudega ne misliš; tak je tvoja neduxnost še deno v' blixni nevarnosti.

Lubezen med lediqnimi se naj več z' grehom dokonča; malo kda se po njoj k' zakoni pride, no če se zgodi, tak je malo v' njem sreče. Ja taki zakonski ljudje ne premorejo eden drugega resnično lubiti, ne premorejo svojim otrokom lepega navuka zapustiti.

10) Če si ti per takih ludeh znani, ali se v' taki sluxbi znajdeš, kde se zapelavanji v' greh ne zmoredi proti postaviti, ali se njega zognuti; tak glej, ki tam proč prideš, kak skoro je mogočo; če se to ravno xmetno zgodi, tak premisli, da je to potrebno! Kajti da v' taki priliki ti

prez greha ne premorex ostati; tak idi ali — no zavupaj na Boga; on te nebo zapustil, ino kaj ti 'z lubezni k' pobožnosti — 'z lubezni k' Bogi vqiniš, tisto bode on tebi, qi ne na totem, te pa gvigno na ovem sveti veqno playal.

Tak imej ali pasko na se, ogibli se nevarnosti, to je pervo ino naj potrebnexo. Budi, no

M o l i !

„Da sem jas znal, ki se neqistosti ne bi ogibati mogel, qi Bog meni ne bi k' temi gnade dal; (ino xe to vediti, od koga je toti dar, je modrost bila) tak sem se jas k' Gospodi obernul, molil ino prosil is celega serca.“ Tak pravi razsvetleni kral Salomon v' knigah modrosti. 8. p.

Ino Jezus pravi: Kaj je per ludeh ne mogočo, to je per Bogi mogočo.

O lublena mladost! ti se sama pred hudim ne premoreš obvarvati; tak zavupaj ali terdno na večnega Boga; prosi njega ponizno, da bi on tebe skos svojo dobrotlivost, ino vsegamogočnost pred hudim obvarvati htel, da bi on tebe poterdil, ki bi se lexi premogla vsemi proti postaviti, kaj je njemi zoperlivo.

Kak dolgo ti skerbno ino zvesto molis, tak dolgo te Bog gvisno ne bode pustil v' grehe padnuti. Kak hitro pa ti molitvo na stran pustiš, te se začneš grešiti. Tak ali

1) Moli! mej Bogatvojega vsegavedejoyega Oče no sodnika vsikdar pred oymi no v' serci — po dnevi no po noči; bodi ti na

samem, ali per drugih; kaj ti koli vqiniš, ali vqiniti nameniš, tak pri vsem tem nikdar ne pozabi, da si pred Bogom!

2) Prosi vsaki den Boga, da bi on tebe na tvojem nevarnem poti vixal ino varval. Premisli vjutro rano, kak se ti krez den zaderxati moreš. Prosi njega za njegovo sveto gnado. Premislavaj večer, kak si ti den dopernesel. Ponovi krez den večkrat tvojo dobro naprejevzetje, posebno pred nevarnostjo, kere se ti zognuti ne premoreš. Podaj se s' poboxnimi mislami k' pokoju.

3) Ob qasi skušnjave prosi Boga za pomoq, oglej se ta na tvojega krixanega Jezusa: premisli, kaj za hudobija je greh — da je on mogel telko za tvojo odrešenje terpeti! Qi bi te njegova

kerv za te mogla zgublena biti?
 Izreči s' poboxnostjo no z' zavu-
 panjom presveto ime Jezus. Misli
 na smert — misli na večnost. Reči
 s' terdnim naprejšvetjom: „Ne,
 tega jas nečem vjiniti! Bog me
 obvari!“ — ino on te bo obvarval.

4) Nedelo no svetke k' dobremi
 oberni; po kerih se naj vej hu-
 dega zgodi: v' totih dnevih dosti
 mladosti zapelane grata; gre dosti
 neduxnosti no qednosti v' zgubo.

Či ti nedelo vsikdar poboxno
 ino sveto doperneses; tak bode
 celi tjeden, ja celo tvojo xivljenje
 poxegnano ino posvečeno.

Idi tudi popoldne v' cirkvo,
 či ti je le mogočo, ino opravi
 tam tvojo molitvo — premislavaj
 tam krixi pot; premislavaj, kaj
 je Jezus 'z lubezni k' tebi terpel,
 kak za drago ceno je tebe od

večnega pogubljenja odkupil, da je svojo sveto kerv za te prelejl! Obiskavaj njega v' naj svetesem oltarskem sakramenti; odkri pred tvojim božjim perjatelom ino odrešenikom celo tvojo serce. Jezus bodi tebi vsikdar krez vse drugo.

Beri doma rad hasnovitne knjige; dopernajaj dela lubezni proti bližnjem; pomojaj se tudi druge od nevarnega pajdaštva ino veselja po tvoji mogućnosti proč derxati. Obiskavaj betexnike. O! per betexnikih se posebno mladost znadosti hasnovitnega navuqiti.

5) Idi večkrat k' spovedi no k' obrejuvanji z' dobrim perpravljanjom, ino s' pravojo poboxnostjo. Tvoj spovednik bodi tvoj naj bolši perjatel ino ratnik, kruh xivljenja bodi naj močnega poterdenje v' tvoji slabosti.

6) Časti v' serčni pobožnosti
prejisto Divico Mario. Spomni se
na njeno čistost, poniznost, ja na
celo njeno pobožno življenje, kda
njo za pomoč prosiš — ino se
pomojaj po njenem navuki živeti.

*

Či si ti morebiti že tak nesre-
čen bil v' nečisti greh padnuti; o
tak zgrivaj no objoči ga v' celem
tvojem življenji! Tvoje zgublene
nedužnosti ti nepremoreš več na-
zaj dobiti! — Pa poboljšati se ti
znaš — poboljšati bi se ti mogel v'
toti vuri zaleteti; či si xeliš, ki ne
boš či duxe bole globoko v' pre-
grehe, bole globoko v' pogubljenje
prišel.

Tak ponizaj se ali pred Bogom
ino ljudmi; spoznaj tvojo slabost;
vuči se za prihodni čas bole skerb-

no na se pasko meti, bole zvesto moliti, da drugou v' grehe ne padneš. O tak bexi ta! bexi k' milosti boxji; zgrivaj tvoje grehe, odpri per spovedi tvojo serce — prez nazajpoderxanja grehov, prez zgovarjanja, qi si njih odpušenje, qi si mirnost tvoje vesti zadobiti xeliš. Zakaj pres tega si ti v' stani pogublenja. Pobolšaj se resnično ino stalno.

Rastergaj zavezo grehov — ogibli se nevarnosti, ogibli se grešne prilike, zapusti prepovedano pajdaštvo. Vzemi si na skerb vse hudo, kero so tvoji grehi napravili po tvoji mogoučnosti z' dobrim popraviti — ino zavupaj na neskončano milost večnega Boga, ker ne xeli smerti grešnika, temuq da bi se on spokoril, ino večno xivel. —

II.

Posebno za mladeniye.

Premisli veykrat kristjanski mladeniq! premisli dobro, kak si ti na se pasko meti, kak si ti moliti duxen, qi se pred neqistostjo obvarvati qex, qi si xeli8, ki ne bo8 niq takega vqinil ali guqal, skos kaj 8e bi druge v' toti neznani greh zapelati znal. Zapomni si posebno tote navuke:

1) Skerbi se sam sebe v' po8tenji obderxati; poslu8aj vsikdar na opominjanje tvoje vesti, no nje zvesto dopuni. Bog te vidi. Bog vse vidi. Ne vqini niq, kres kaj bi se sramuvati mogel — ne vqini niq, kaj bi le od zdaleq sramoxlivosti znalo zoper biti. O kak dosti mladih ludi ne poslu8a na svojo vest! kak dosti oni na

skrivnem takih grehov vpinijo, kerih se spovedavati ne vupajo!

Či ti ali spoznaš, ki si enkrat kaj nedostojnega vpinil, o tak vari se to več vpiniti, či si xeliš, ki ne boš na teli no na duši na totem ino na ovem sveti večno nesrečen. Spovej se tvojega greha, ino bodi zagvixan, da bodo tudi spovednik tebe perjazno k' dobremi opominjali.

2) Imej tudi drugih neduxnost v' qasti. — Vari se skerbno vsakega nesramnega guqa. On duše ognusi, on duše vmori. Neduxni per takih guqih svojo sramoxlivost izgubijo, drugi pa še vekšo veselje k' nespodobnosti dobijo. Ja ena sama neqista beseda je večkrat szrok na dostih gerdih grehah. Kak se itiqes te enkrat za tvoje — kak

za tak dosti luckih grehov per Bogi odgovoriti?

Vari se skerbno, poboxne neduxne duxe skos xpotlive guye od dobrega proq derxati, ali nje skoz nesramno xalo celo v' grehe zapelati — vari se nje skos sladke besede, ali skos permарjanje ob njihovo neduxnost spraviti. Glej, da terplenje Kristusovo, skos kero je on tebe no druge od veqnega pogublenja odrexil, da nebode ono za te no za druge zgubleno! Premisli, kelko boš ti mogel za vsako zapelano dugo terpeti! Kak strašno bode tvojo veqno pogublenje!

3) Ja vari se vseh grehov, ker k' neyistosti, ali k' hudi navadi pelajo, kera se silno xmetno, ali se celo nemre dolpoloxiti. Ker se v' mladosti greha navadi, tiste greh vest za starost pogladi.

Vari se, da se v' mladosti pijanstva ne navadiš; kero se tak lahko zgodi, kero malo kdo za greh derxi, no kero se tak xmetno odvaditi pusti. Grehi, kere pijanstvo za soboj pernese, so strašni. Pijani qlovek je lagodneši, kak so nespametne stvari, tiste, qi komi kaj xalega vujinijo, se samo po svoji naturi zaderxijo, qlovek pa v' pijanosti kres svojo naturo lagodne reqi dopernaga. Ker svojo pamet zaleje, da ga ona vej vixati ne premore; tisti se v' oblasti vekse, kak xivinske gerdosti znajde. V' treznem stani more on dostikrat tisto sam zaniqavati no bridko obqutiti, kaj je on v' pijanosti guqal ino vujinil.

Qast ino pohvala je za mladeniqa, qi se od njega reqi zna, ki je ne pijanec.

4) Ogibli se tudi xpila, vari se, da se ga ne navadiš, ne xpi-
laj zavolo haska, ne za drage pe-
neze, nikdar pre dugo, ino nikoga
polek ne nori. Nieden xpilar xese
je nikdar ne zbogatil; pa dosti njih
je xe skoz njega same sebe, xeno
ino otroke v' nesrečo spravilo; ja
nekega uloveka je xe xpil k' vel-
kim hudim delam, k' tatvini, k'
Boga preklinjanji, ja celo k' cagli-
vosti zapelal.

5) Ne pusti se od qemernosti
prevzeti, da ne boš preklinjal, da
ne boš drugim gerdih imen daval.
S' kletvicoj ti niq bolše — temuq
le vse lagose napravix: Bog ino
ludje se skos to razxalijo; — ti
druge qemerix, ino sam sebi kvar
vqinix. Mójo si ali vzemi tvojo
qemernost potalaxiti; muqi — pre-
misli, kaj guqix; zogni se vsega,

kaj te k' qemernosti napelava — glej, da sam sebe strahuješ.

6) Ogibli se vsega, kaj je tvo-
jemi dobremi imeni škodljivo —
kaj je nespodobno ino nesramno.
Kaj je ne prav, tisto se tebi naj
ne dopadne.

Sram te bodi laxlivo guqati;
bodi moxke resnice! sramuj se vse
krivice; ja spomni se, da pravica
naj duxe terpi. Ne vkradni naj
menxe reqi: ker le en penez vkrad-
ne; je tudi tat.

Tak se zaderxi, ki te ljudje
nebodo za nemarnega derxali. Mla-
dosti qas hitro premine — pa nik-
dar veq nazaj ne pride. Bodi ali
skerben ino delaven; skerbi se
pred vsem drugim vse tisto se na-
vuqiti no zastopiti, kaj bode tebi
enkrat v' tvojem stani vediti po-
trebno, da boš si te v' postenji

tvoj kruh zasluxiti znal; ja vuqi se v' mladosti, kelko ti je naj vey mogoqo. Qi si bole skerben, bole podvuqen, ob telko bolxe bode tebi slo. Qi vey ti zdaj posejaj; ob telko vey box enkrat xeti mel — ino Bog bode tebi k' temi svoj sveti xegen dal.

III.

Za dekliyi.

Ti kristjanska dekliq! ti bi mogla posebno na se pasko meti no moliti, bi mogla tvojo qistost ino neduxnost obvarvati, kajti da si ti posebno dostim nevarnostam podverxena.

1) Gizdost, ino poxelenje se dopadnuti, od kerega je niedna xenska ne vunvzeta, je zlo dosti-krat perva stopinja k' grehi.

Ena prava dekliq, pravi sveti apostel, si xeli, le Bogi se s' po-boxnoj ino qistoj duşoj dopadnu-ti — ino ravno za tega volo se ona tudi vsem praviqnim ludem dopadne — na prevzetne nespametnjake no pogublene ludi pa ona ne gleda. Qi bi se ona njim dopadnula, tak njoj to ne bi na qast, temuq k' sramoti — k' pogublenji bilo.

2) Pre gizdavo ino nespametno oblaqilo, ino nedostojno telovno zaderxanje so zajnke, v' kere se ti sama zamotaş, ino v' njih zgrablena grataş. Dosti dekliqi je po svetkih pre gizdavo — pri deli pa pre nemarno ino nedostojno obleyenih. Qednost je velka, sramoxlivost pa naj vekşa tvoja lepota; nesramno zaderxanje pa je za te naj vekşa gerdost.

3) Dekliq, kera je vnemar, kera pre dosti guqi, no niq ne premisli, kaj guqi, nebode dugo neduxna ostala — bode svojo vnemarnost skoro drago plaqati mogla. Njoj bode se tak zgodilo, kak se muhi zgodi, kera tak dugo vnemar okoli goreqe luqi obletava, ki si peroti posmodi — ja xe celo svojo xivljenje zgubi.

4) Od potepanja nise bolxi domo ne pride. Per potih, ino cestah lagodni ludje mlado drevje naj hitrej pogubijo. Tak se rado dekliqam zgodi, kere se malo doma vstavijo. Tak ali o dekliq! ne hodi na tepe; posebno po noqi nikdi sama ne hodi, temuq ostani rajxi per domi, ixi si delo za delom, qi si xelix, ki dobrega ime na ki neduxnosti ne zgubix.

5) Dosti dekliqi je, kere pre-

več no pre rano za svojo prihodno srečo skerbijo, pa ravno za tega volo nie ne najdejo, da nje na pravem poti ne izejo. Kaj se te kdo od grešnega pajdastva dobrega troštati premore? Tak bodi ali dekliq! le poboxna ino skerbna. Te bode gvišno Bog za tvojo srečo skerbel. Le premisli: da priden qlovek pred vsem drugim le na dobro zaderxanje gleda, z' lagodnim pa ti je tak malo pomagano. Dosti se je njih, kak ti morebiti sama veš, komaj xenitve doqakalo, pa v' kratkem qasi so se nje xe navolile.

6) Bodi stalna v' tvojem naprejšvetji, mej pasko na se, qi te kdo zapelati qe.

Zavupaj, pa poglej, komi zavupaš! Ne veri kuasi sladkih besed, kere so ne vsikdar resniqne,

temu dostikrat tebe zapelati, dostikrat tvojo neduxnost vmoriti jejo. — Vari se skerbno vsakega človeka, bodi on znani ali neznan, od kerega poštenosti no dobrega zaderxanja, si ne zadosti dobro previxana. Posebno pa se tistih vari, ker so še kakti lagodni razglašeni.

Ogibli se tistih, ker se preveč sladijo; pri njih se malo resnice znajde, njihova slaja se rada v' bridkost premeni.

Ne veri obečanja nesramnega človeka; on te že znoriti, kak je še druge znoril. Ino če bi on ravno besedo zderxal; kak se ti po grešnem xivljenji srečnega zakona ino xegna božjega dočakati več? Ker tebe resnično lubi, tisti te gvižno neče ob tvojo neduxnost spraviti.

Ne pusti se skoz dari oslepiti
 no vloviti, zakaj ti nje vzemex,
 tak je ne dvojiti, ki boš ti tvojo
 djanje s' tvojim dobrim imenom,
 s' tvojo neduxnostjo mogla pla-
 titi. O za kak neko malo vredno
 reu, za kak neko kratko veselje
 se dosti hudega zgodi! Ti ti presti-
 maš, ki si v' nevarnosti greh vyi-
 niti, tak se prou od nje podaj, kak
 hitro ti je le mogočo; prosi veu-
 nega Boga za gnado ino pomou;
 premisli, da je uednost veu vred-
 na, kak vse posvetne reu, pre-
 misli, da se zgubljena neduxnost
 nikdar veu nazaj ne dobi.

7) Zogni se pijanega uloveka,
 kak naj hujše divje stvari. Vari
 se skerbno, da se sama ne opija-
 niš; pijanost je xe neko neduxnost
 zapravila! Pijanstvo je xe za vsa-
 kega uloveka gerdo; posebno pa

za xenski stan. Ne hodi ali v' take prilike, v' kerih bi se to zgoditi znalo.

Tudi ples je za mlade ludi nevarna reč, kajti da on nje dostikrat k' hudemi zapela, k' dobremi pa njih nikdar ne ravna.

Kak dosti ludi si skos ples telovno ino duhovno zdravje pokvari! Kak dosti njih skoz njega svojo telovno ino duhovno xivljenje zgubi! Premisli o deklij! kelko ludi pa pres plesa deno tudi srečno xivi!

8) Spi v' hrami na takem torigi, kde je za tvojo neduxnost najmenje nevarnosti. Ne poslušaj na zapelavne guče, ne mej z' njimi veselja; ja bodi gluha ino mutasta za vso nespodobnost. Či greš med ludi, tak bodi pošteno oblečena. —

9) Tudi v' betegi ne pusti sramoxlivosti na stran, temuq daj tudi te na znanje, da je tebi vsikdar ino povsodi na dostojnem ino poštenem zaderxanji naj veq le-xoqo, da ti tvojo duxo veq kak vse drugo lubix.

10) Ti ne premorex tvoje qistosti obvarvati, qi se tudi drugih grehov skerbno ne varjex, keritebe k' neqistosti pelajo, ali ti gna-do boxjo odvzemejo, pres kere ti ne zmorex qisto xiveti.

Tak bodi ali ponixna; pre-vzetnost grehi pot nadelava. Kaj ti si, ali premorex, si le skoz gna-do boxjo, prez nje ti niq dobrega vqiniti ne zmorex. Qi druge gre-xiti vidiš; tak imej smilenje z' njimi, no z' njihovoq qloveqjoj slabostjoj — spoznaj tudi tvojo slabost ino misli: jas bi na njih-

vem mesti — v' njihovih nevarnostih ino skušnjavah tudi bolša ne bla. Vzemi si od njih za se navuk! Prosi veynega Boga ob telko vey, da bi on tebe varval, ki ne bi ti tudi v' grehe — ja se bole globoko v' nje padnula.

Ne bodi per guqi vnemar; malo guqi, pa misli dosti. Vari se od vséga guqati no vse razodeti, kaj ti je znano, qi se greha zognuti qex. Ne guqi krez blixnelagodne reqi; nikdar njih ne zaniqavaj. Ne stimaj sama sebe vey kak druge ludi. — Tak imej ali tvoj jezik na skerbi, da se ti, qi ravno niq neqistega ne vqiniš, z' njim proti lubezni blixnega ne zagrešiš.

Ne bodi neperjazna, jezlava, ino hude vole, qi se komi dopadnuti qex.

Ne kaxi samo nazoqi drugih

ludi dobro zaderxanje, ja vari se vse skazljivosti, kera je Bogi no ludem zoperliva. Ne boj se, qednost ino poboxnost pred ludmi na znanje dati; pa ne isi tudi samo posvetne qasti — ne bodi samo za tega volo dobrega zaderxanja, da bi od ludi pohvalena bila, temuq za tega volo, da Bog tak meti qe.

Le samo skoz resniqno poboxnost boq ti gnado boxjo zadobila, kera je tebi per tak dostih nevarnostih, ino xmetnih skuqnjavah k' qednosti no k' zveliqanji potrebna.

IV.

Za sine no qeri.

1) Kaxi ponixnost v' besedah ino djanji proti tvojim starom. Guqi z' njimi s' perjaznimi, ja ta-

limi besedami, kere pokornost na znanje dajo. Ne sramuj se tvojih staršev, ki so oni siromaki ali nisokega stana. Imej potrpeljenje z' njihovo starostjo, z' njihovo slabostjo, no ze vsoj telovnoj nevolji, kera se starim ljudem godi; premisli, da so oni za tvojo volo mogli dosti prenesti no terpeti.

2) Skaxi tvojim staršom v' vseh praviqnih rečeh volno pokornost. Bogaj njihove lepe navuke, njihovo dobro opominjanje; bogaj nje posebno te, ki oni tebi kaj prepovedanega — kak hudo pajdastvo, nevarno eden drugega obiskavanje, podnevno, ali ponouno pres potrebe okolihojenje ne dopustijo. Tota nepokornost bi velki — ja dvojni greh bila.

3) Lubi tvoje starše, razveseli nje, kelko ti je le mogouo; po-

magaj njim vsikdar v' njihovih telovnih ino duhovnih potrebah. Bodi njim posebno te ze vsoj lubeznoj no skerbjoj na pomoq, qi so siromayki, stari no betexni.

Ti tvojim staršom tvojo lubezen ne premoreš bolše skazati, kak skos tvojo dobro zaderxanje. To je njim naj lublešo; to je prava — je naj bolša zahvala.

4) Ne vzemi nič tvojim staršom, naj so penezi ali druge reči. To bi prava tatvina bila, s' keroj bi ti tudi tvojim bratom ali sestram škodil; tudi bi znali drugi neduxni kakti nezvesti okrivleni biti.

5) Xivi tudi s' tvojimi bratmi ali sestrami v' miri, no perjaznosti; ne svajuj se z' njimi, ne bodi njim nevošlivi, nikdar njih ne zaniqavaj.

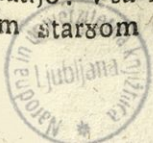
Ne delaj sluxevnim skos prevzetje, terdoglavnost, ali sovra-

nost njihov xmeten stan že xme-
 qeši; bodi proti vsem mirnega
 zaderxanja, ino njim rad posluxi.

Pa vari se, ki ne bi z' enim
 od bratov ali sester veq derxal,
 kak z' drugim, vari se kerega
 zaniqavati. Daj staršom na znanje,
 qi vidiš, ki kerí per hrami kaj hu-
 dega vqini, da njemi oni strah
 napraviti znajo.

Otrokom, kerí oqo ino mater
 lubijo, ino nje v' qasti majo, je
 xegen boxji obeqani, njim bode
 dobro glo na totem ino ovem sveti.

Pa joj bodi tistim otrokom,
 kerí so za svoje starše lagodni,
 kerí nje zaniqavajo, ali kerí njim
 skos svojo nepokornost — skoz
 niq vredno zaderxanje celo njihovo
 xivljenje bridko delajo, ali nje per-
 kratijo! Vsa xalost, kero oni svo-
 jim staršom napravijo, bode se

njim že v' totem xivlenji gvera-
vala. O kak xmeten bode enkrat
njihov odgovor per veqnem Bogi!
Bog je skoz Mojzesa rekel: Ker
oyo ali mater preklinja — njim
hudo xeli ali vjini — tisti bode
na veyno vmerl. (To je, tisti
nebode zveliqan.) Mark. 7, 10.

*

Či ti od tvojih starxov odloqen,
ja morebiti celo v' lucki dexeli
xiveti morex; tak misli ob telko
veqkrat na tvoje lublene starxe,
na njihove dobre navuke, no na
njihovo tebi srejo voxenje, kda si
se od njih odloqil. Premisli, da
bi oni zdaj tebe viditi mogli, jel
bi oni s' tvojim mislenjom, naprej-
vzetjom ino djanjom, ja s' celim
tvojim zaderxanjem mogli zado-
volni biti; jel bi se kres te meselili,

ali xalostili? — Bodi njihov trošt
v' starosti, ja že celo po smerti.

Le na večnega Boga, tvojega
nebeskega Očeta ne pozabi; mej
ga pred očmi; dopuni njegovo
sveto volo, njemi se priporoči v'
njegovo sveto ravnanje.

Glej, da tvojo vandranje na
sveti srečno dokončaš. Tu je ne
tvojo ostanenje, temuq le kratko
prebivanje, kero je nekda dobro,
nekda lagodno. Le skerbi se, da
ta prideš, kde je tvoja večna do-
movina! Misli:

Jas vandram v' dugo večnost ta

K' Očeti mojemi;

Kde on kraluje vekoma

V' kralestvi svojemi.

Za sluxevne.

„Per Bogi qloveuja imenitnost
 niq ne vala :“ on ne gleda na stan,
 temuq na zaderxanje. Njemi je
 kristjanski, delaven hlapec tak lubi,
 kak velki gospod ; pred njim je
 gospa neimenitnixa, kak poboxna
 ino zvesta dekla.

Či je Bog tebe za sluxbo stva-
 ril ; tak se volno podaj v' njegovo
 sveto volo, ino misli : jas se znam
 v' mojem stani ravno tak, kak v'
 drugem Bogi dopadnuti, no se
 lexi kak v' imenitnem stani zve-
 liyan biti.

Vuini tvojo duxnost, ino se
 vari skerbno vseh grehov, kere
 sluxeqki tak dostikrat vuinijo.

1) Bodi tvojim naprejpostav-
 lenim v' vseh praviqnih reqeh
 po-

pokoren. Ti Bogi sluxis, qi ti po njegovi voli ludem sluxis. Vyini vse volno ino z' veseljom; ne samo nazoqi tvojih naprejpostavljenih; temuq tudi te, qi oni tebe ne vidijo. Bog te vidi, tudi on bode enkrat tebi za to playal.

Vyini tvojim naprejpostavljenim vse tisto, kaj bi si ti sam, qi bi na njihovem mestu bil, po pravici od tvojih sluxevnih xeleti znal; opravi njihovo delo tak skerbno, kakda bi ono tvojo bilo; mej na vse njihove reqi tak pasko, kak na svoje lastne pasko max.

Kaj ti po nemarnosti, ali manjosti pri deli, xivini, ali per drugih reych zamudiš, je telko, kak bi vkradnjeno bilo. Zakaj za tega volo majo ino playajo ljudje sluxevne, da bi njim kaj k' haski bili.

2) Bodi zvesti no pravičen — per malih, kak per velikih rečeh. Iz male pa večkrat ponovlene nezvestosti zna tudi velki kvar priti — zna velki greh zrasti. — Kak xmetno pa se to povernuti pusti!

Ne jemli si na skrivnem sam plačila, qi se ti sluxbe plača pre mala, ali strošek pre slabi zdi. Skos kratek čas te ja nebode konec, qi potem kde indi za kaj bolšega vejš.

3) Pred pogojenim časom prez velkega zroka ne popusti sluxbe — ne hodi po sili 'z nje. To bi greh bil, kajti da je pogodvi zoper, ino skoro vsikdar za virstvo škodljivo.

4) Guqi vsikdar resnico — tista povsodi naj bolše vala. Ker enkrat zlaxe, tisti more dostikrat

lagati, qi se vunzguyati qe, no deno niq bolxe ne napravi. — Sramuj se laxi! zakaj laxlivemi qloveki tudi resnice nixe vey neqe verjeti.

5) Vari se dosti xlabrati, ne pravi vsega, kaj si tu qul, na drugem kraji: to je gerdo — napravi veykrat dosti svaje no kvara, razdere hixni — razdere zakonski mir, ino tebi samemi vey kvara, kak haska napravi.

6) Proti tvojim zraven sluxevnim — proti vsem per hixi bodi perjazen, ino njim rad posluxe; pomagaj njim, vyini njim k' lubemi telko dobrega, kelko ti je mogouno — ino kelko njim vyiniti smex. — Pa v' prevelko znanje se z' niednim ne spusaj; niednemi prevey ne zavupaj; ne bodi z' enim krez drugega. Vsaki je tvoj blixni.

Vari se talnik luckih grehov biti — bodi skoz navuk ali pomoq, Ne daj nikomi prilike k' prepovedanemi pajdastvi — ne zataji, qi kaj takega vidiš ali quješ. Guqi! to je tvoja duxnost; povej staršom ali naprejpostavljenim, qi otroci ali tvoji zraven sluxevni doma ali kde indi kaj prepovedanega vqini-jo, da bodo njim strah napraviti znali.

7) Qi tebe samega kdo k' grehi napelava, ali te ob tvojo qednost spraviti qe; tak povej virti ali gospodinji. Qi pomoqi ne najdeš; tak glej, ki tam proq prideš. — Ja zogni se grešne nevarnosti, qi si xeliš neduxnost obderxati.

8) Misli v' tvoji mladosti na tvoje stare dni; delaj skerbno, ne bodi zapravljeni. Ne zajej no ne zapij vey kak je potrebno,

gizde si ne spravljaj. Ti si tvoje
 reči zadosti xmetno zasluxis, tak
 glej ali, ki nje za vekšo potrebo
 obderxis. Nemarni zapravljeni ljud-
 je morejo na stare dni dostikrat
 per tistih za svoje potrebe prositi,
 per kerih so nekda svoje reči
 zapravili — dosti takih, ker v'
 mladosti vse na gizdo potegnejo,
 morejo njo v' starosti za malo ceno
 predati — drago pa si xivex kupiti.

Či ti duxnosti vse vjiniš;
 Te lahko pres skerbi xiviš.

Sledni navuk duhovnega varuha za mladost.

1.

Neuistost mladost k' sebi vabi,
Z' obeqanjem njo v' zajnke zgrabi;
Sladkosti njoj oblubi vse,
Pa tiste kratek čas terpijo;
Xivljenje hitro obridijo.
O xalost! pa pre pozna je!

2.

Kak vtiqi v' zajnke se lovijo,
No v' tistih svojo smert dobijo:
Glih tak se mladosti zgodi;
Tak ona te v' nesrečo pride,
Či hitro k' strani ne odide,
Kde njoj nevarnost se priti.

3.

Mladeniq! bluzi ta ne hodi,
Dekliq! ti tudi tam ne bodi,
Kde se nevarnost ti grozi.
Čednost kres vse naj bole lubi,
Neduxnosti nikdar ne zgubi,
Te boš xivela v' mirnosti.

4.

O mladost! ti se proti stavi
Vsem hudem, no ves greh popravi.
Premisli: da Bog vidi vse,
Vse tvoje misli no xelenje;
Za hudo bode on xivljenje
Kaštiga na vse veke te.

5.

Le zvesto mladost Bogi sluxi!
Z' njim se zedini, z' njim se zdruxi!
Te bodi ti zagvišana,
Da srečno boš vsikdar xivela,
Boš v' nebi vso veselje mela,
Ti večno boš zveličana.

CIRKVENE PESMI

Perva pesem per sveti mesi.

P r i s t o p.

1.

Ponixni prihitimo

Pred te Bog vsih mnoxin!

No mežo zdaj svetimo,

Kak nam veli tvoj Sin.

No kak ti smo podloxni,

Tak nam daj moč, naj mi

Zdaj tebi smo peboxni

No dopadlivi vsi.

2.

K' večerji pred terplenjom,

Kda svet zapuhal je

Xe Jezus s' pomišlenjom,

Da k' texki smerti gre,

Je vzel on kruh no vino

Ga blagoslavlil je

Rekoč: To qinte ino

Vsi mislite na me.

3.

Je rekel: Jejte, pijte,
 To mojo telo je,
 No s' tega se vužite,
 Kak jas vas lubim vse.
 Jas gem na kixi vmreti,
 Naj vas odresim vse,
 Kdo če le me verjeti,
 Dobi zveličanje.

4.

Bog! toto sluxbo vzemi
 Od nas z' dovolnostjo,
 No milost daj nam k' temi,
 Kaj tebe prosimo.
 Xivadi ti ne damo,
 Kak Aron delal je
 Le Jezu Krista samo,
 Ki nas sprijazni vse.

S l a v a.

1.

Bog Oqa! tebi bodi
 Vsa qast, vse hvale glas,
 Kaj nam na duxi škodi,
 Odverni ti od nas.

Daj mirno nam xiveti,
 Naj tebe z' mojujo vso,
 Kak ti le uęę imeti,
 Vsi veęno lubimo.

2.

O Jezus, Boxjo jagne!
 Na krixi vbit za nas,
 Na milost te naj nagne,
 Molitbe naęe glas.
 Pohvalen bodi tudi
 Duh sveti smilni Bog!
 Razsveti greęne ludi
 Odreęi nas nedlog.

Evangelje.

1.

Naę sveti Evangeli
 Je prišel od Boga,
 Za prvi nāvuk vseli
 Ga prava cirkva ma;
 Bog sam ga je oznanil
 Nam greęnim vsim ludēm.
 Naj bi ga vsaki sranil
 K' veselji blaxenem.

2.

On veunega xivlenja
 Besede nas vuqi,
 No stravi od grešenja
 Pri vsaki priliki.
 Bog daj, naj ga zderximo
 Na sveti totemi,
 No nebo z' njim dobimo
 V' pridoqi veunosti.

V e r a.

1.

Bog Oqa! dobro znamo,
 No moyno verjemo,
 Da svet, no vse, kaj mamō,
 Si stvoril z' mudrostjo.
 Od tebe je izisel
 Tvoj veuno rojen Sin,
 No nas odrešit prišel
 Iz grešnih globoqin.

2.

Maria ga dobila
 Je z' Duha svetega
 V' divijtvi narodila
 Veléla Jezusa.

Na duši no na teli
 Je on za nas terpel
 Na tretji den veselí
 Se 'z mertvih oxivel.

3.

V' nebesa je odšel,
 Na desni tam sedi,
 Od ondod bode prišel
 V' oblasti veliki;
 Nam sodbo bode zrekel,
 Praviqne k' sebi vzel,
 Zaverget grešne v' pekel
 Ker nebo' konca mel.

4.

Že z' vero vedou damo
 Edino cirkvo mi
 Tovarštvo v' njej imámo
 Kak telni vudi vsi,
 Vsih grehov odpúsenje
 Skoz mešnikov oblast,
 No naših tel zbudenje,
 Naj gremo v' večno uast.

Priporayanje.

1.

Zdaj kruh no vino damo
 Iz mešnikovih rok,
 No serqne xele mamó,
 Prošiti tebe, Bog!
 Naj xive nas na sveti
 No mertve verne vse
 V' nebesa qeš prejéti
 Med tvoje zvolene.

2.

Bog! tebi tudi damo
 Zdaj naše serca vse,
 No misli, kere mamó,
 Le vseli ladaš nje;
 No moq daj nam, vqiniti
 Vse, kaj imeti qeš,
 S' pokoro greh vmoriti.
 Kak ti nam zapoveš.

3.

Vso našo premoxenje,
 Ves xiveš no telo,

Vso gleštvo no xivljenje,
 Vse to naj tvojo bo.
 Daj nam po tvoji voli
 Zdaj dex, zdaj sunqni xár
 Naj bo na xitnem poli
 Dobrote tvoje dar.

S v e t.

1.

Mi qemo vsi popéti
 Zdaj pesem o Gospod!
 Da sveti, sveti, sveti,
 Si ti Bog sabaot!
 Vsi sveti té qastijo,
 Na zemli verni vsi,
 Le daj, naj te svetijo
 Še vsi neverniki.

2.

Da bí mi vsi goreli
 V' lubezni no na glas,
 Z' veselím sercom peli:
 Hozana vsaki qas,
 Pohvalen, kerí pride
 Skos té med nas poslan,
 Hozana! rexit ide
 On ves qloveqji stan.

Povzdigavanje.

1.

Nas duh zdaj tebe moli
 Nazoqni xivi Bog!
 Ne verxi nas nikoli
 Is tvojih varnih rok.
 Kaj mi ne mor'mo znati,
 To vera nas vuqi,
 Skoz njo ti hvalo dati
 Na veke qemo vsi.

2.

Boxanstvo je zakrito
 Pri krixanji bilo,
 Qloveutvo nam je skrito
 Zdaj v' teli Resnemi.
 Ta skrivnost je k' spomini
 Terplenja bridkega,
 Skos kero v' Bogi Sini
 Se nam xivljenje dá.

3.

Zdaj sqisti dušo mojo
 Kerv tvoja o Gospod!
 Daj meni milost tvojo
 Ti morje vsih dobrot!

Kaj tebe nam zakriva,
 To vzemi, Bog! od nas,
 Naj našo serce vxiva
 Bliseqi tvoj obraz.

Boxjo Jagne.

1.

Veselmo se kristjani!
 En yudex se godi,
 Zdaj Jezus je med nami,
 Ne vidimo ga mi.
 V' spodobi kruha, vina
 Je zdaj v' altari tam
 Kerv, meso Boga Sina
 Nazoqi skrivno nam.

2.

Zakrit za nas v' altari
 Se znajde Boxji Sin,
 Vsak ylovek, mladi, stari,
 Imá na njem spomin,
 Da on vsih duš je xitek,
 Kak vera nas vuqi,
 No naš ves pridobitek
 Se greha braniti.

3.

Kda bomo zapustiti
 Xe mogli toti svet
 Nam daj, o Bog! se vxiti
 Hran dušnih no besed;
 No qi mi to dobimo,
 Te smert ne vstrasi nas,
 Da tak mi vsi xivimo
 Pri Bogi večen čas.

4.

O Bog! gorečo hvalo
 Ti damo vsaki čas,
 Da se ti je dopalo
 Prebivati pri nas.
 Zdaj v' kruhi zaderxano
 Je Jezusa Telo
 Xivljenje nam je dano
 Razveselenje vso.

5.

Pomagaj, naj vujinimo
 Pokoro pravo vsi,
 No naj tè zadobimo
 Pred našo smertjo mi.
 Bog! daj nam k' tebi priti
 Po tvoji milosti;

No tam pri tebi biti
V' nebeškem kraljestvi.

K o n e c.

1.

Odsluxli smo poboxno
Zdaj mešo tebi Bog!
No prosimo podloxno,
Še xegnaj nas ednok.
Da bi se le dopali
Vsi z' našo brumnostjo
Bi se zanesti znali,
Dosegnuti nebó.

2.

Gospod! ti nas obari
Na dnes no vsaki čas,
Da kde sovraxník stari
Na kvar ne spravi nas.
Bog! daj brez greha priti
Pred tvojo sodbo nam,
No veyno zadobiti
Nebeško plaço tam,

Druga pesem pri sveti meši.

P r i s t o p.

1.

Pred tobo , Bozja visokost!
 Keržanstvo tu kleči,
 Oči, serce, kak je duxnost,
 Povzdignemo zdaj mi.
 Krez nas, stvoritel! smili se,
 No nam opusti grehe vse;
 O Bog! is tvoje milosti,
 Pregrešnih nas ne zverxi ti
 Ne zverxi ti,
 Le nas ne zverxi ti.

2.

Gospod! tvoj dar zapravli smo,
 Kak nekda zgublen sin,
 Zdaj naše duše v' grehih so,
 O xalosten spomin!
 Oborni pa na nas oči,
 Kak xalostni smo grešni mi,
 Oslisaj naše prošnje glas,
 Drugoy o Bog! pomili nas
 Pomili nas,
 O Bog! pomili nas.

3.

Da smo mi delo tvojih rok,
 Podloxnj tebi vsi,
 Pomou nam slabim daj o Bog!
 Krez nas se mili ti;
 Zdaj tebi daruvamo to,
 No grehov dug povrayamo;
 Bog! kervi vrednost velka je,
 Kak jo tvoj Sin prelejal je
 Prelejal je
 Za nas prelejal je.

S l a v a.

Vsa hvala bodi tebi
 Edini trojni Bog!
 Na zemli no na nebi
 Od tvojih vsih otrok;
 Le tebe, Bog! moliti,
 Povsodik yemo mi,
 No tebi hvalni biti
 Zdaj no na veke vsi

E v a n g e l j e.

Iz boxjih vust ishaja
 Zdaj Evangeliom

Vu serca se zasája
 K' xivlenji vernikom;
 Bog muder no resničen
 Nas sam to vse vuqi,
 Pri njem bo vsak pravičen,
 Ker njegov vuk zderxl.

V e r a.

1.

Gospod, stvoritel! s' trepetanjom
 Spoznava tebe tvoja stvar,
 No verje z' xivim poučevanjom
 Na tebe, pravi Bog! vsikdar;
 Že Sina, ker je izišel
 Od tebe, rojen večno bil,
 Vpllovečen z' Duha k' nam je prišel,
 Z' Divice qiste se rodil.

2.

No Jezus prišel je v' lubezni
 Nas spravlat k' Bogi na ves čas,
 Na se je vzel on vsih bolezní
 Prelejl na krixi kerv za nas.
 On smert no pekel je premagal,
 Pri Oqi desnik zdaj sedi,
 No vse nas enkrat bo prevagal
 Po tem, kak smo xiveli smi.

3.

Še verjem, Božni Duh nas vixa
 V' kerkanski cirkvi verne vse,
 No kdo se k' Bogi rad perblixā
 Od grehov ves očišen je.
 Na sodni den se mi zbudimo,
 Vsih svetih družha! prosi ti,
 Naj dušni mir mi tam dobimo,
 No večno srečni bomo vsi.

Priporayanje.

1.

Zdaj kruh no vino damo
 Iz mešnikovih rok,
 No sergne xele mamō
 Prosi tebe Bog!
 Naj xive nas na sveti
 No mertve verne vse
 V' nebesa žeš prijeti
 Med tvoje zvolene.

2.

Bog! tebi tudi damo
 Zdaj naše serca vse,
 No misli, kere mamō,
 Le vseli ladaj nje,

No moč daj nam vjiniti
 Vse, kaj iméti žeš,
 S' pokoro greh vmoriti,
 Kak ti nam zapoveš.

S v e t.

1.

Pej sveti, sveti, sveti,
 Je Bog no naš Gospod,
 Pej z' angelomi, sveti
 Si ti Bog Sabaot!
 V' nebesah no na zemli
 Naj tebi slava je,
 Od nas vso hvalo jemli
 Zdaj no na veke vse.

2.

Veseli vkup zdaj pejmo
 Is cele duše vsi,
 No blagoslav spovejmo
 Gospodi našemi:
 Hozana na višinah,
 Bog naj pohvalen je,
 Po zemle vsih krajinah,
 Na večne čase vse.

Povzdigavanje.

1.

Pogledaj Očja z' visokosti
 S' pomilenjom na naš altar
 Vu tvojem Sini po duxnosti
 Ti damo zdaj prijeten dar.
 Mi tebe molimo skoz njega
 Ponavliq v' meši no na glas
 Spomin terplenja njegovega,
 Kak je skos smert odkupil nas.

2.

On našo slabost vso zdaj nosi
 Naj v' duši qisti bomo mi,
 Pri svojem očji za nas prosi
 Naj večno z' njim xivimo vsi.
 O Jezus! daj nam poxelenje,
 Nas slabe vsikdar krepiti ti,
 Naj tvoja kerv ino terplenje
 Za nas se nikdar ne zgubi.

Boxjo Jagne.

1.

Zdaj meša razodeva
 No verne nas vuqi,

Da

Da Jezus kerv preléva
 Za nas vse omedlí.
 No tak skos smert pozábi
 Nam naše grehe vse,
 No v' nebo nas povábi
 Pokorne vernike.

Zavxivanje.

Gospod! jas sem ne vreden,
 Da mi pod streho greš
 Povej pa govor eden,
 No vredeu bom, kak ues;
 Vu duhi te prijéti
 Is serca zdaj xelim,
 Daj duše xenih sveti,
 Naj milost jas dobim.

K o n e c.

Zdaj jagne je zaklano,
 Dokončan ofer tam,
 Z' altara v' nebo dano
 Je jagne Jezus sam;
 Bog! naj ti smo prijéti
 No z' morja tvojh dobrot
 Skos toti ofer sveti
 Porosi nas Gospod!

K' xegni.

1.

Vredno qast mi zdaj le dajmo
 Toti velki skrivnosti;
 V' novi zakon se podajmo,
 Stari je dokončani!
 Kaj ne prememo z' rokami,
 Kaj z' oqmi ne vidimo,
 Vidimo —
 Vidimo po veri c'lo.

2.

Oqo v' nebi hvalmo glasno
 S' Sinom njegovim mi vsi;
 Tak obadva zvesto qastmo,
 Kak nebeški angelci:
 Glihno hvalo tudi dajmo
 Duhi, ker od veqnosti
 Gre iz njuj —
 Gre iz njuj, nas posveti!

Tretja pesem pri sveti mexi.

K' zayetki.

Pred stolom tvoje milosti
 Kristjanstvo tu kleqi;
 No tebe, Bog! v' ponixnosti
 Svojga serca qasti.
 Ah! bodi Bog nam smileni!
 Da smo krez grehe xalostni.
 Osližaj Bog nas grešnike;
 Nam skaxi tvojo smilenje,
 Nam smilenje,
 Nam skaxi smilenje.

Gloria (qast).

Vso qast smo duxni dati
 Mi tebi veqni Bog;
 Ti srečo, mir zderxati
 Mi qemo 's tvojih rok.
 Vso hvalo vsi ti damo
 Edini smilen Bog!
 Da boš ti nas, mi znamo,
 Odrešil iz nedlog.

K' Evangelji.

Besedo oznanuješ
 Nam tvojo večni Bog,
 Nas z' gnadami daruješ
 Is tvojih milnih rok.
 Le daj, da vsi zderximo
 Mi tvoje navuke,
 No vsikdar te qastimo:
 Kak naša duxnost je.

K' veri.

Mi tebe zdaj Gospod mogoumi
 Nevolne stvari spoznamo!
 No verjemo, da si mogoumi
 Povsodi, kam mi pridemo:
 Mi verjemo na tvoj'ga Sina,
 Ker je spočet od Duha bil;
 No se s' ulovečtvom te zedina,
 Kda se z' Divice je rodil.

K' ofranji.

1.

Gospod! zdaj ofer vzemi
 Iz mešnikovih rok,

Dodeli moj ti njemi,
 Da reši nas 'z nedlog
 V' spodobi kruha, vina,
 Ki ofra se za nas,
 Mo vidli tvoj'ga Sina
 O Bog! krez mali čas.

2.

Le toti dar Bog vzemi
 Po tvoji milosti
 Za nas, ker je med vsemi
 Naj vekše vrednosti.
 To je tvoj Sin lubleni,
 Ker ofra se za nas;
 O vzemi Bog nas k' njemi
 V' nebo na večni čas!

Sanktus (svet).

1.

O sveti, sveti, sveti
 Si ti Bog naš Gospod!
 Ti si naj bole sveti
 Gospod Bog Sabaot!
 Vso qast mi tebi damo
 Po naši slabosti;
 O naj spoznati znamo,
 Kak qasti vreden si!

2.

Kak angeli vsi dajo
 Vso uast no hvalo ti;
 Kak tu ljudje te majo
 V' naj vekši uasti vsi.
 Kak duhi tam veseli
 V' nebesah pojejo;
 Tak smo na zemli hteli
 Ti hvalo peti vso.

Po pozdigavanji.

1.

Poglej o Bog iz visokosti!
 Pun milosti ta na oltar;
 Mi damo zdaj ti po duxnosti
 Za ofer naj sveteši dar:
 Ker dar je sam tvoj Sin edini;
 On prisel je, da tudi mi
 Skoz njeg'vo smert bli boxji sini,
 Da v' nebo k' njemi prisli bi.

2.

On se za nas je sam gorofral,
 Za nas no druge vse ludi;
 Za nas je vse on ulovek postal,
 Da veqno bi xiveli mi.

O Jezus ti nas v' gnado vzemi!
 V' slabosti nam pomagaj ti,
 Daj nam, da mo enkrat ze vsemi
 Te vidli v' nebi angeli.

Jagne boxjo.

Poglejte boxjo jagne:
 Kak toqi svojo kri,
 Kak svojo glavo nagne,
 Za nas zdaj omedli!
 Sin boxji grehe jemle
 Od celega sveta;
 Vse stane cele zemle
 Z' lubeznoj on obda.

K' obrejuvanji.

Gospod! jas ne sem vreden
 Zdaj tebe vxivati;
 Pa silno sem potreben
 Se s' toboj xpixati;
 Zdaj v' duhi te prejeti
 Is serca jas xelim;
 Daj Jezus moj presveti!
 Da gnado zadobim.

Po obrejuvanji.

Zdaj jagne je zaklano,
Dokonyan ofer je;
Nam je na znanje dano,
Da Bog nas lubi vse.
Le v' tvoji nas obderxi
Lubezni ti o Bog!
Nikdar nas ne zaverxi
Nevolnih nas otrok!

P e s e m

od naj sveterega oltarskega
sakramenta.

K' x e g n i.

1.

Pridte, hvalte Jezusa,
Našega zveličara
V' naj svetem sakramenti
Rešnega tela!

2.

Jezusa tu vidimo,
V' kruhi ga mi molimo;
On pred hudim vsem nas varje,
Či ga lubimo.

3.

Hvalen bodi Jezus naš,
Ti v' nedlogi trošt nam daš;
V' gladi, vojski no pomori
Varvati nas znaš.

4.

Xegnaj nas o večni Bog!
 Daj dobrote 's tvojih rok
 Nam, no nas ti ne zapusti
 Tvojih vseh otrok!

5.

Pravo nam pokoro daj,
 Grehe nam odpusti zdaj;
 Vero, vupanje, lubezen
 Nam na veke daj!

P e s e m

od naj svetega oltarskega
sakramenta per molitvi skos
stirdeſet vur.

1.

Pridte ſem kristjani vſi
Pred oltar, no molte vi
(Jezusa v' ſpodobi kruha!
Ker je xegnani.)

2.

Jezus tu nazoqi je,
Nas v' molitvi ſliſa vſe,
(Ti ga proſimo ponixno
Za veliqanje.)

3.

Hvalen bodi Jezus ti!
V' ſlaboſti naſ troſtar ſi;
(Ti vſi k' tebi mi beximo,
Smo v' obranbi vſi.)

4.

Xegen daj nam ti o Bog!
 'S tvojih milostivnih rok;
 (Nas nikdar ti ne zapusti
 Tvojih nas otrok!)

5.

Daj serce nam zgrivano,
 Zbrixi dol pregreho vso,
 (Vero, vupanje, lubezen
 Daj poterdeno.)

6.

Čast no hvalo damo ti,
 Naj svetexem Jezusi!
 (Ker se znajdes v' sakramenti
 Tu presvetemi.)

7.

Či duxnost smo vujinili,
 Vandranje dokončali;
 (O te daj, da homo k' tebi
 Jezus v' nebo šli.)

K' p r e d g i.

1.

V' Oqeti, Sini, Duhi vsa
 Mnoxina zdaj xelimo,
 Naj našega vuqitela
 Se navuk navuqimo.
 Zató pred Bogom reymo vsi
 Zdaj Amen, no ga prosimo
 Za pomoq, kak Jezus nas vuqi
 No krepost v' sebi nosmo.

2.

Bog Oqa! ker si v' nebesah,
 Imé tvojo qasteno
 Od nas naj bo ob vsih vekah
 Is serca posveqeno.
 Bog! sreço daj ti grešniki
 V' kralestvo tvojo priti,
 Ker zdaj s' pokoro greh mori
 No qe zveliqan biti.

3.

Nebeški duhi na tvoj glas
 Hitijo vse vqiniti,
 No tak naredi tudi nas
 Pokorne tebi biti.

Duhovni kruh naj nas redi
 Naj tebi Bog! xivimo;
 No kaj naš xivot oxivi
 Daj Bog, naj zadobimo.

4.

Odpusti nam Bog grehe vse
 Kda njih se spokorimo,
 No daj, naj duxnikom duge
 Pozabiti xelimo.
 Kda koli nas vloviti že
 Skušavavec nesramen,
 Odreši ti o Bog! nas të
 Od vsega zlega. Amen.

K' x e g n i.

1.

Xegnaj Jezus! lustvo tvojo,
 Ki pred toboj tu kleqi,
 Ino vso dobroto tvojo
 Le od tebe zadobi.
 Ti naj bolša špixa si,
 Kera dušo oxivi;
 Tebe vredno k' sebi vzeti
 Moremo si vsi xeleti.

2.

Jezusa v' spodobi kruha
 Tu zdaj mi qastimo vsi,
 Kruh mi vidimo ne Duha,
 O skrivnost kak velka si!
 Grešnike omeqi ti,
 Da do se spokorili;
 S' tvojoj špixoj nje nahrani
 Te, kda 's sveta do pozvani!

3.

Ti si mogel mantran biti,
 Qi si nas odrešti htel,

Daj tvoj xegen zadobiti
 Vsakem, ker bi rad ga mel;
 Bodí v' naši smerti nam,
 Jezus ti k' pomoqi sam!
 Daj nam k' tebi v' nebo priti
 No se s' toboj veseliti!

V' totih knixicah se najde.

	Stran
K' pomoqi za branje ali stetje knixic	III
Predgovor	V
Besede, kere ene sorte ali fele reqi pomenijo	IX
Navuk za gorstajanje	15
Juterna molitva	16
Pri deli	22
Pri jedi	23
Kda vura bije	23
Po vvinjenem grehi	24
Ob qasi skušnjave	24
Veqerni navuki no molitve	25
Juterna molitva za nedelo	30
Predga	33
Veqerni navuk	37
Molitveno obudenje za nedelo	38
Gospodna molitva	43

Molitva lubezni	50
Sveta mesa	57
Raslorenje svete mese	58

Mešne molitve.

Za mladenike no dekliqi	69
Za sluševne	94
Za pokornike	111
Adventska pobožnost, ali per- pravlanje k' prihodi Jezusa Kristusa	127
Mešne molitve ob časi rojstva Kri- stusovega ino do svečence	131
K' Jezusi, Marii no Jozefi	137
Premišlavljanje pri sveti meši ter- plenja ino smerti Jezusove, v' posti	140
Sveti križni pot	158
Velkonočna pobožnost	170
Jezus Kristus v' nebesah	174
Za finkušte no dneve apostolov	178
Zvanje svetega Duha	183
Ponovljenje kerstne oblube	184
Na den božjega Tela	187
Na den letnega cirkvenega zeg- nanja	191
Molitva, kda v' cirkvo prideš	194
K' molitvi Jezusa Kristusa per vunpostavlenji svetega ol-	

tarskega sakramenta, ali tudi za molitve per svetih mesah	196
Vera, vupanje, lubezen, grivinga ino dobro naprejevzetje	210
Častenje Marie, na vixo angels- kega pozdravljenja	218
Častenje Marie, na vixo laure- tanske litanije	221
Molitva k' Marii, za obvarvanje nedurnosti	224
Na čast svetih angelov	226
K' svetimi angeli varuhi	229
Na mojega angela varuha	231
Častenje svetnikov	232
Molitva per sveti mesi za mertve	238
Zahvalni spomin na pokojne star- se, dobrotnike, no perja- tele	250
Hasnovitno spomnenje na smert per mertvečki kapeli na britofi	252
Spokorjenje	255
K' obudenji grivinge kres smertne grehe	267
Grivinga krez male ali odpust- live grehe	274
Perpravlanje k' obrejuvanji	284
Molitva pred obrejuvanjom	286
Po obrejuvanji	289
Molitva k' Jezusi za naj vekvo dobroto	294

Hasnovitni navuki no opominjanja.

Za mladost poprek	297
Posebno za mladenike	315
Za dekliqi	321
Za sine no qeri	330
Za sluxevne	336
Sledni navuk duhovnega varuha za mladost	342

Cirkvene pesmi.

Perva pesem per sveti meši	344
Druga	355
Tretja	363
Pesem od naj svetęega oltarskega sakramenta	369
Pesem od naj svetęega oltarskega sakramenta per molitvi skos stirdeset vur	371
K' predgi	373
K' xegni	375

Stisk ino papir is tiskarije ino papirnice
pokojnega Andreja Lajkama v' Gradci.

V' Radgoni pri Alojzji Waicingeri
knigari zvezanih lastnih knjig
predaja po sreberni ceni.

Duhovni varuh vala od 20 kr. do 1 rajniz.

Dainko, svetega pisma sgodbe is starega
sakona. 1821, vala 8 kr.

— Kmet Izidor s' svojimi otroki ino
ludmi, ali pripodobni navuki
dobrih staršov za svoje otroke
ino podloxne. 1824, vala 24 kr.

— Svetega pisma zgodbe is starega
ino novega zakona drugokrat na
svetlo dane. 1826, vala 24 kr.

— Sto cirkvenih ino drugih pobox-
nih pesmi med katolskimi krist-
jani slovenskega naroda na Sta-
jarskem. 1828, vala 20 kr.

— Opravilo svete mexe, spovedne
ino druge priligne molitbe za
katolske kristjane drugokrat na
svetlo dano. 1829, vala 30 kr. —
1 rajniz.

— Molitbe za katolske keršenike
vjutro, veyer, pri sveti mexi, k'
spovedi, na dosegenje presve-
tega resnega Tela, vsaki den v'
tjedni ino drugih prilikah. 1829,
vala 30 kr.

Dainko, Sveti krixni pot, ali bridko ter-
plenje ino smert našega Gospoda
Jezu Krista na serqno premisla-
vanje, ino poboxnost za katolske
kristjane. 1829, vala 12 kr.

— Boxja sluxba keryanske mladosti
po jutrah ino veqerah, pri sveti
meši, k' spovedi ino dosegnenji
presvetega rešnega Tela, tudi vu
nekih drugih priloxnostah s' pri-
stavljenjom cirkvenih pesmi. 1830,
vala 15 kr.

— Veliki katehizem, to je, kniga
keryansko-katolskega navuka v'
pitanjah ino odgovorih drugokrat
na svetlo dana. 1833, vala 24 kr.

— Listi ino Evangelji na vse nede-
le, svetke ino imenitneše dneve
celega keryansko-katolskega cirk-
venega leta štertokrat na svetlo
dani. 1833, vala 36 kr. — 1 rajniš
12 kr.

— Knixica poboxnosti za mlade ino
dorasene kristjane štertokrat na
svetlo dana. 1833, vala 15 kr.

— Što ino petdeset posvetnih pes-
mi, ino dvesto vgajnk med slo-
venskim narodom na Stajarskem.
1827, vala 40 kr.

— Abecedna knixica na hitro ino
lehko podvuqenje slovenskega
branja tretjokrat na svetlo dana.
1833, vala 6 kr.

Rixner, katolska meyna knixica z' drugimi molitvami skoz den ino k' spovedi drugokrat na svetlo dana. 1831, vala 6 kr.

Zvezane knige za slovence na Vogerskem.

Kratka summa velikoga katekizmussa.
20 kr.

Sveti Evangyliomi na vsze nedele i
szvetesnye dni i. t. d. 20 kr.

Sztaroga, i nouvoga testamentomma szvete
historie kratka summa. 22 kr.

Kniga molitvena. 20 kr. — i rajny.

Szlovenszki Silabikár. 6 kr.

V' narečenemi knjigixi so tudi zvezane knige dobiti.

Dainko's Lehrbuch der windischen Sprache, ein Versuch zur gründlichen Erlernung derselben für Deutsche, zur vollkommeneren Kenntniss für Slovenen. 8. 344 Seiten stark. 1824, 1 fl. 10 kr.

— Vu sil' pomoy na xivlenja rešenje, zaduxenih, vtoplenih, zmerznenih, obexenih, zadavlenih, ojadenih, (zagiftanah) ino od bliska pobitih. 6 kr.

Dainko, Čelarstvo, ali celo novi, kratki,
popun navuk čelne reje. 1831, 24kr.

Rixner, Nabirki za mlade kristjane: ali
navuki, zgodbe, pesmi, prislovi
i. t. d. 1828, 7 kr.

Verf., Pad no zdig yloveka v' sedmih
postnih predgah k' obudenji greš-
nika na pokoro. 1832, 20 kr.

Krempl, Branje od tih v' kmetizhke kalendre postavljenih ino nekerih drugih svetnikov. 1833, 48 kr.

Murko's theoretisch - practische slowenische Sprachlehre für Deutsche. 1832, 1 rajniš.

— Slověnsko-němšhki in němšhko-
flověnski rózhi besědnik. 1833,
4 rajniš.

